

**BIURO PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO
ZWIĄZKU MIĘDZYGMINNEGO
Spółka z o.o. w Kielcach**

25-004 Kielce, ul. Paderewskiego 31, tel./fax (041) 34-426-34

**PROGNOZA
ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
do „Zmiany Nr 1 miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”,
na obszarze gminy Bliżyn”**

obejmującej teren sołectwa Zagórze, w jego granicach administracyjnych

Opracowała:

mgr inż. Małgorzata Bogdał

Zespół autorski:

mgr inż. Joanna Helowicz

mgr Halina Piersiała

mgr Bożena Rumas

mgr inż. arch. Barbara Godzisz-Grychowska

Kielce, grudzień 2016 r.

Spis treści:

1. Wstęp	5
1.1. Przedmiot opracowania	5
1.2. Cel i zakres prognozy	6
1.3. Powiązania formalne i merytoryczne prognozy z innymi dokumentami	6
1.4. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	9
1.5. Metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.....	9
1.6. Ocena możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.....	10
2. Charakterystyka istniejącego stanu środowiska.....	11
2.1. Świat przyrody	11
a) Różnorodność biologiczna.....	11
b) Zwierzęta	11
c) Roślinność	13
2.2. Jakość powietrza i klimat.....	15
a) Jakość powietrza	15
b) Region klimatyczny	17
c) Topoklimaty.....	18
2.3. Charakterystyka i jakość wód	19
a) Wody powierzchniowe, ochrona przed powodzią	19
b) Wody podziemne	20
2.4. Powierzchnia ziemi	22
a) Rzeźba terenu i jej przekształcenie	22
b) Gleby i ich degradacja.....	23
2.5. Zasoby naturalne	27
2.6. Dziedzictwo kulturowe i zabytki	27
3. Obszary podlegające ochronie	29
3.1. Ochrona na podstawie ustawy o ochronie przyrody.....	29
a) Konecko - Łopuszniański Obszaru Chronionego Krajobrazu	29
b) Natura 2000 „Lasy Skarżyskie”	31
c) Użytek ekologiczny.....	32
3.2. Pozostałe obszary podlegające ochronie	33
a) Ochrona zasobów wodnych.....	33
b) Ochrona gruntów rolnych i leśnych	36
c) Korytarze ekologiczne.....	38
4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu, wspólnotowym, krajowym, wojewódzkim, powiatowym i gminnym	40
5. Czynniki mogące pogorszyć stan środowiska objętego niniejszą analizą	44
5.1. Pobór wód.....	44
5.2. Odprowadzanie ścieków	44
5.3. Gromadzenie odpadów	46
5.4. Gazownictwo	47
5.5. Ogrzewanie pomieszczeń	48
5.6. Zabudowa mieszkaniowa i usługowa	48
5.7. Komunikacja samochodowa	52
5.8. Emisja pól elektromagnetycznych	54
5.9. Hałas.....	55
6. Ocena stanu środowiska w granicach opracowania	58
6.1. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	58
6.2. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.....	59

7. Oddziaływanie ustaleń projektu na środowisko	65
7.1. Wpływ przewidywanych oddziaływań na obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody	65
a) Wpływ na Parki Krajobrazowe.....	65
b) Wpływ na Obszary Chronionego Krajobrazu	65
c) Wpływ na obszary Natura 2000.....	69
d) Wpływ na użytek ekologiczny	71
e) Wpływ na ochronę gatunkową roślin, zwierząt i grzybów.....	71
7.2. Rodzaje i skala przewidywanych oddziaływań na środowisko	73
a) Analiza graficzna	73
b) Analiza tabelaryczna	75
7.3. Rozwiązania eliminujące, ograniczające lub kompensujące negatywne oddziaływania na środowisko, przedstawione w projekcie.....	76
7.4. Możliwości rozwiązań alternatywnych do zawartych w projektowanym dokumencie oraz trudności w ich określeniu.....	78
8. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym	79
9. Literatura	92

1. Wstęp

1.1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do „Zmiany Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn”, zwana dalej „zmianą planu”. Obszar zmiany planu obejmuje teren sołectwa Zagórze, w jego granicach administracyjnych, o ogólnej powierzchni ok. 763 ha.

Zmiana planu została zainicjowana Uchwałą Nr IX/62/2015 Rady Gminy Bliżyn z dnia 29 października 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1” na obszarze gminy Bliżyn.

Przedmiotem zmiany planu będą ustalenia, o których mowa w art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 778, z późn. zm.), w zakresie dostosowanym do potrzeb i uwzględniającym różnorodność funkcji terenów objętych planem.

Celem zmiany planu jest zmiana części zapisów obowiązującego „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn”, uchwalonego Uchwałą Nr V/26/2007 Rady Gminy Bliżyn z dnia 25 kwietnia 2007 r. (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego Nr 122, poz. 1796 z dnia 9 lipca 2007 r.), uwzględniających uwarunkowania i kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Bliżyn, określone w zmianie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bliżyn uchwalonego Uchwałą Nr VI/47/99 Rady Gminy w Bliżynie z dnia 29 kwietnia 1999 r., zmienionego Uchwałą Nr XXXV/229/2010 Rady Gminy Bliżyn z dnia 28 maja 2010 r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Bliżyn, z późniejszą zmianą.

Zakres zmiany planu obejmuje ustalenia określone w art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, odpowiednio do przedmiotu opracowania.

Zmiana planu obejmuje wyznaczenie nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową i wielofunkcyjną w miejscowości Zagórze oraz uporządkowanie istniejącego zainwestowania terenu. Przystąpienie do sporządzania zmiany planu jest realizacją wniosków właścicieli nieruchomości.

Przedmiotem ustaleń zmiany planu są:

- tereny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolem RM.MN;
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolem MN;
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielofunkcyjnej, oznaczone symbolem MN.X;
- teren zabudowy usługowej, oznaczone symbolem UH.UG.UI;
- teren zabudowy usługowej turystyki, sportu i rekreacji, oznaczony symbolem UT.US.UI;
- teren usług z zakresu kultury, oznaczone symbolem UK;
- tereny lasów i gruntów leśnych, oznaczone symbolem ZL;
- tereny gruntów rolnych do zalesienia, oznaczone symbolem ZL.p;
- tereny łąk i pastwisk, oznaczone symbolem ZŁ;

- tereny gruntów rolnych, oznaczone symbolem R;
- tereny wód powierzchniowych, śródlądowych, oznaczone symbolem WS;
- teren drogi publicznej klasy lokalnej, oznaczony symbolem KDL;
- tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczone symbolem KDD;
- tereny ciągów pieszo-jezdnych, oznaczone symbolem KX;

dla których ustala się:

- przeznaczenie terenów;
- linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu i różnych zasadach zagospodarowania;
- zasady kształtowania zabudowy, gabaryty obiektów oraz wskaźniki zagospodarowania terenu;
- nieprzekraczalne linie zabudowy;
- zasady i warunki podziału terenu na działki budowlane;
- zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej;
- tymczasowe sposoby użytkowania terenu;
- stawki procentowe, na podstawie których ustala się jednorazową opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

1.2. Cel i zakres prognozy

Celem niniejszej prognozy jest ocena skutków realizacji ustaleń „Zmiany Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn”, dla środowiska.

Podstawą przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, której elementem jest prognoza oddziaływania na środowisko, jest art. 46 pkt 1 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 353 z późniejszymi zmianami).

Zakres prognozy wynika bezpośrednio z zapisów art. 51 i 52 cytowanej ustawy oraz z uzgodnień wymaganych w art. 53 ustawy. Opracowujący prognozę oddziaływania na środowisko zakres i stopień szczegółowości prognozy uzgodnił z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach oraz Państwowym Inspektorem Sanitarnym w Skarżysku – Kamiennej.

1.3. Powiązania formalne i merytoryczne prognozy z innymi dokumentami

Prognoza oddziaływania na środowisko odnosi się do rozwiązań przestrzennych zawartych w „Zmianie Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn” i stanowi formalną ocenę tych rozwiązań w kontekście ich oddziaływania na środowisko.

Pozostałymi dokumentami powiązanymi formalnie są:

- Uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości prognozy przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach pismo znak: WPN-II.411.1.23.2016.EC z dnia 09.06.2016 r.,

- Opinia sanitarna Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Skarżysku – Kamiennej pismo: SEV-4411/3/16 z dnia 24.05.2016 r.
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 353 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 672 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1651 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 909 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 2100 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 250),
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1987),
- Ustawa z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1136),
- Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085, z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 469 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 778 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw z związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774),
- Ustawa z dnia 3 listopada 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1777),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 71),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzeniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji

szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r. Poz. 1800),

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000. (Tekst jednolity z 2014 r., poz.1713),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1348),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409).

Merytorycznie niniejsza prognoza powiązana jest z następującymi dokumentami:

- Praca zbiorowa, 2013, „Prognoza oddziaływania na środowisko do zmiany Nr 2 części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu sołectwa Brzeście, na obszarze gminy Bliżyn”. Biuro Planowania Przestrzennego Związku Międzygminnego Spółka z o.o. w Kielcach.
- Praca zbiorowa, 2011, Prognoza oddziaływania na środowisko do „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Bliżyn, obejmującego obszar miejscowości: Gilów, Gostków, Jastrzębia, Wojtyniów i Wołów”, Biuro Planowania Przestrzennego Związku Międzygminnego Spółka z o.o. w Kielcach.
- Praca zbiorowa, 2010, „Prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bliżyn”, Związkowe Biuro Planowania Przestrzennego, Kielce.
- Praca zbiorowa, 2010, „Prognoza oddziaływania na środowisko do zmiany części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu sołectwa Brzeście, na obszarze gminy Bliżyn”, Związkowe Biuro Planowania Przestrzennego, Kielce.
- Praca zbiorowa, 2010, „Prognoza oddziaływania na środowisko do zmiany części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gilów1, na obszarze gminy Bliżyn”, Związkowe Biuro Planowania Przestrzennego, Kielce.
- Praca zbiorowa, 2013, „Stan środowiska w województwie świętokrzyskim w latach 2011-2012. Raport”, Biblioteka Monitoringu Środowiska, Kielce.
- Praca zbiorowa, 2015, „Stan środowiska w województwie świętokrzyskim. Raport 2015”, Biblioteka Monitoringu Środowiska, Kielce.

1.4. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Prognoza jest oceną oddziaływania na środowisko projektu „Zmiany Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn”, oraz w przypadku wyodrębnienia niekorzystnych zmian, propozycją ich modyfikacji w celu zminimalizowania wpływu ustaleń na środowisko. Osiągane jest to poprzez ocenę zmian i wynikowego stanu komponentów środowiska, powstałych na skutek przemian w jego funkcjonowaniu, spowodowanych realizacją ustaleń projektu oraz sformułowanie propozycji zmian lub alternatywnej wersji ustaleń, określających osiągnięcie możliwie korzystnego stanu środowiska w warunkach projektowanego zagospodarowania przestrzennego obszaru.

Prognoza oddziaływania projektu na środowisko opiera się na przyjęciu zasady, iż procesy zachodzące obecnie w środowisku będą dalej występować, ale może zmienić się ich intensywność. Ocena oddziaływania projektu opiera się na analizie aktualnego stanu funkcjonowania środowiska, określeniu jego odporności na degradację i określeniu progów krytycznych. Na tej podstawie przewiduje się zachowania i reakcje środowiska na zadany czynnik. Czynnikiem są przemiany środowiska wynikłe z realizacji projektu. Prognozę oddziaływania na środowisko projektu wykonano w oparciu o metody analogii, analizy środowiskowej i statystycznej.

Przeprowadzona analiza oparta jest na założeniach, że stanem odniesienia dla prognozy są:

- istniejący stan środowiska przyrodniczego i zagospodarowania terenu, określony w oparciu o inwentaryzację terenu, opracowania projektowe i dokumentacyjne udostępnione przez Urząd Gminy i inne instytucje,
- uwarunkowania wynikające z ustaleń projektu „Zmiany Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn”,
- działania związane z realizacją systemów technicznych na obszarze objętym projektem realizowane zgodnie ze „Zmianą Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn”.

W dokumencie „Prognozy oddziaływania na środowisko do „Zmiany Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn”” zastosowano metodę opisową, syntezę tabelaryczną oraz analizę graficzną, co skutkowało przedstawieniem części tekstowej opracowania oraz załącznika graficznego.

1.5. Metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Monitorowanie skutków realizacji rozwiązań przyjętych w „Zmiany Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn”, powinno być przedmiotem kompleksowej analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy oraz oceny aktualności dokumentów planistycznych, obowiązujących na terenie gminy, sporządzanych na

podstawie art 32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przynajmniej raz w okresie kadencji Rady Gminy.

Monitoring skutków dla środowiska, jakie może wywołać realizacja zapisów powinien koncentrować się na następujących zagadnieniach:

- nadzorze w trakcie realizacji dokumentu planistycznego, w celu sprawdzenia zgodności wykonywanych prac, przedsięwzięć itp. ze środkami łagodzenia oddziaływań na środowisko, które wynikają z przepisów szczególnych,
- regularnej i okresowej kontroli oddziaływania wykonanych inwestycji na środowisko naturalne z jednoczesnym porównaniem wyników tego monitoringu z oddziaływaniami przewidywanymi w momencie przyjęcia projektu do realizacji, w tym zapisanych w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko.

Szczegółowe warunki monitoringu powinny być opracowywane na etapie przygotowania dokumentacji dla poszczególnych elementów infrastruktury, zagospodarowania terenu, w tym szczególnie dla inwestycji mających wpływ na środowisko. Powinny także zawierać zestaw odpowiednich wskaźników umożliwiających nadzór nad prawidłową realizacją zadań oraz źródeł ich pozyskania i wykonywania oceny. Zbiór takich indykatorów powinien obejmować wskaźniki produktu, rezultatu i oddziaływania.

W zakresie monitoringu poszczególnych elementów środowiska odpowiedzialne są jednostki i instytucje związane z gospodarką wodną, zarządy dróg, starostwa powiatowe, urzędy wojewódzkie, a w zakresie ochrony przyrody Lasy Państwowe, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska oraz jednostki wspomagające, zatrudniające ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska, np. IMGW, RZGW i inne.

Zgodnie z art. 10 Dyrektywy 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w celu uniknięcia powielania monitoringu raporty o stanie i jakości poszczególnych elementów środowiska powinny być przekazywane do Urzędu Gminy w Bliżynie.

1.6. Ocena możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko

Ze względu na znaczne oddalenie terenu objętego „Zmianą Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn”, od granic Państwa, **nie przewiduje się wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko.**

2. Charakterystyka istniejącego stanu środowiska

2.1. Świat przyrody

a) Różnorodność biologiczna

Zgodnie z Konwencją o różnorodności biologicznej – różnorodność biologiczna to zróżnicowanie wszystkich żywych organizmów występujących na Ziemi w ekosystemach lądowych, morskich i słodkowodnych oraz w zespołach ekologicznych, których są częścią. Dotyczy ona różnorodności w obrębie gatunku (różnorodność genetyczna), pomiędzy gatunkami oraz różnorodności ekosystemów. W powszechnym użyciu termin ten jest stosowany jest w kontekście zagrożeń dla środowiska naturalnego, w szczególności w odniesieniu do zagadnienia wymierania gatunków. Ubożenie bioróżnorodności wyraża się poprzez:

- utratę siedlisk,
- wymieranie gatunków,
- zmniejszanie zróżnicowania genowego w populacjach.

Dla zachowania i wzbogacania różnorodności biologicznej szczególne znaczenie ma ochrona siedlisk słabo lub wcale nie przekształconych (naturalnych). Wzajemny układ przestrzenny siedlisk i ich stopień odporności różnicuje wartości przyrodnicze i ekologiczne obszaru.

W granicach zmiany planu najwartościowsze siedliska obejmują tereny leśne zajmujące większość powierzchni sołectwa Zagórze. Szczególnie cenne są obszary występowania siedlisk naturalnych, objętych ochroną w mającym znaczenie dla Wspólnoty obszarze sieci ekologicznej „Natura 2000” – „Lasy Skarżyskie” – PLH260011. W granicach opracowania występują dwa cenne siedliska, są to:

- siedlisko 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea nigrae*), zlokalizowane w granicach użytku ekologicznego U-063, w dolinie rzeki Bernatki oraz
- siedlisko 6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*), zlokalizowane w dolinie rzeki Bernatki, tuż przy granicy z sołectwem Ubyszów.

Południową część sołectwa stanowią w większości tereny zabudowane zabudową mieszkaniową jednorodzinną, zagrodową i rekreacyjną. Terenom zabudowy towarzyszą utwardzone ciągi komunikacji samochodowej oraz infrastruktura techniczna. W granicach tych terenów pierwotnie występujące tam tereny rolne i leśne zostały przekształcone w działki budowlane, otoczone bujną i ciekawą przyrodą występującą w granicach sołectwa.

b) Zwierzęta

Kompleksy leśne stanowią ostoję jeleni, dzików; łosi, lisów, zajęcy oraz już rzadko spotykanych w innych stronach kuni leśnych, popielic, borsuków i ryjówek. Liczniejsze są populacje małych ssaków reprezentowanych przez borowca, gacka brunatnego, gacka szarego, karlika

malutkiego, popielicę, koszatkę, rzęsorka mniejszego, nornika północnego, ryjówkę aksamitną, karczownika zimnowodnego, orzesznicę, a także pospolite: jeża, kreta, wiewiórkę i nornicę. Na terenach otwartych i ogrodach przydomowych napotkamy: nornicę, mysz polną, chomika europejskiego.

Na terenie gminy możemy zaobserwować chrząszcze objęte całkowitą ochroną m.in. jelonka rogacza, kozioroga dębosza, rohatyńca nosorożca oraz licznych biegaczy, tęczników i miedziaków. Z płazów występują: kumak nizinny, rzekotka drzewna, miedzianka, salamandra i traszka grzebieniasta, traszka górska, ropuchy, grzebiuszka ziemna. Z gatunków gadów warto wymienić: jaszczurkę zwinkę i żyworodną, padalca, żmiję zygzakowatą i zaskrońca.

W rzekach występuje około 20 gatunków ryb. Na ekstensywnie użytkowanych łąkach występuje wiele gatunków owadów, w tym z motyli dziennych m.in.: paź królowej, paź żeglarz, modraszek telejus, rusałki, a z nocnych zawisak, borowiec i tawulec, z owadów błonkoskrzydłych występują chronione trzmiele oraz mrówka rudnica

Najłatwiej jest zaobserwować ptaki, występujące w pobliżu terenów zamieszkałych, wśród których przeważają ptaki wróblowate: wróble, mazurki, gile, makolągwy, szpaki, sójki, sroki, pełzacze, zięby, szczygły, czyżyki strzyżyki, kosy, raniuszki, sikory, skowronki, jaskółki, kawki, gawrony, wrony.

Występuje wiele gatunków ptaków, w tym wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG tj.: bocian biały, bocian czarny, trzmielojad, orlik krzykliwy, jarząbek, kropiatka, derkacz, żuraw, puszczyk uralski, włośchatka, lelek, dzięcioł zielonosiwy, dzięcioł czarny, dzięcioł średni, dzięcioł białogrzbisty, lerka, jarzębatka, muchołówka mała, gąsiorek.

Występuje cietrzew, myszołów, jastrząb gołębiarz, pliszka górski, słonka, kobuz, zimorodek, drozd, słowik szary, kozodój, krętogłów, trzmielojad, orzechówka. Okresowo spotykamy wiele ptaków migrujących, tj.: perkozek, perkoz dwuczuby, perkoz rdzawoszyi, łabędź niemy, krzyżówka, cyranka, głowienka, czernica, wodnik, kokoszka, łyska, samotnik, dzięcioł zielony.

Na obszarze ostoi Natura 2000 – „Lasy Skarżyskie”, stwierdzono występowanie kilku gatunków o znaczeniu europejskim m.in.: motyle - czerwонецzyk nieparek *Lycaena dispar* i przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* (wszystkie te gatunki związane są ze środowiskami wilgotnych łąk, mokradeł i torfowisk) oraz chrząszcz pachnica dębowa *Osmoderma eremita*. Obszar ma istotne znaczenie dla ochrony przede wszystkim przeplatki aurinia i pachnicy dębowej.

Przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* została stwierdzona na wielu nowych stanowiskach w granicach ostoi i w bezpośrednim jej sąsiedztwie. Pachnica dębowa *Osmoderma eremita* związana jest ze starodrzewem modrzewiowym w okolicach rezerwatu Ciechostrówce. Jest to jedno z niewielu leśnych, nieantropogenicznych stanowisk pachnicy w województwie rokujących dobrze na przyszłość.

„Lasy Skarżyskie” to również miejsce występowania wielu gatunków wymienionych w „Polskiej czerwonej księdze zwierząt” oraz objętych ochroną gatunkową. Spośród motyli wymienianych w „Polskiej czerwonej księdze zwierząt” stwierdzono występowanie 5 gatunków: z

rodziny Papilionidae - paś żeglarz *Iphiclides podalirius*(Vu), z rodziny Lycaenidae - modraszek alkon *Maculinea alcon* (Vu), z rodziny Nymphalidae - dostojka akwilonaris *Boloria aquilonaris* (Vu).

c) Roślinność

W granicach zmiany planu występuje stosunkowo niewiele terenów rolnych. Monokulturowa roślinność terenów rolnych urozmaicona jest: rolnicą polną, młkiem letnim, jaskrem polnym, czechrzycą grzebieniową i włóczydłem polnym. W obszarach zabudowanych występuje: wrotycz pospolita, bylica pospolita, wrotycz zwyczajna, serdecznik i łopian. Towarzyszy im stuligrosz psi, a w bezpośredniej bliskości zabudowań pokrzywa żegawka. W uprawach ogrodowych występuje żółtlica owłosiona, wilczomlecz ogrodowy, jasnota purpurowa oraz mlecz kolczasty.

W północnej części opracowania znajduje się duży kompleks lasów państwowych, należących do Nadleśnictwa Skarżysko-Kamienna, natomiast w środkowej części znajdują się lasy prywatne. Omawiany teren to obszar głównie leśny, w tym objęte ochroną jako obszar Natura 2000 - „Lasy Skarżyskie”, zabezpieczający naturalne lasy bukowo-jodłowe o charakterze puszczańskim, jako pozostałość po prastarej Puszczy świętokrzyskiej. Duże powierzchnie zajmuje wyżynny jodłowy bór mieszany, *Abietetum polonicum*, uważany za zbiorowisko endemiczne Polski. Poza nim odpowiednie warunki znajduje tutaj zbiorowisko występujące głównie w Karpatach, a mianowicie żyzna buczyna karpacka *Dentario glandulosae-Fagetum*, stanowiąc ostoję dla wielu gatunków górskich, miejscami występuje *pło mszysto-turzycowe*. Na obrzeżach lasów występują bardzo dobrze zachowane zmiennowilgotne łąki trzęślicowe *Molinion*. Łąki te są doskonale wykształcone, niemalże „podręcznikowo” z całą plejadą gatunków charakterystycznych dla tego zbiorowiska, nie rzadko chronionymi i zagrożonymi, np.: *Gladiolus imbricatus*, *Gentiana pneumonanthe*, *Epipactis palustris*, czy gatunki z rodzaju *Dactylorhiza*.

Dominującymi gatunkami drzew w lasach jest: sosna (głównie w siedliskach borowych i lasu mieszanego), jodła (w siedliskach lasów świeżych i wilgotnych) oraz świerk natomiast gatunkami towarzyszącymi są brzoza, osika, dąb, klon i olsza. Osobliwością jest modrzew polski.

Część lasów państwowych, pełni funkcje ochronne: wodochronne, glebochronne, klimatyczno-estetyczne i krajobrazowe. Są to lasy chroniące tereny źródłiskowe, tereny porastające brzegi rzek i potoków, strefy zieleni wysokiej oraz stanowiące ostoje zwierząt. Pozostałe lasy obok funkcji środowiskowych pełnią funkcje produkcyjne.

W runie lasów występują liczne gatunki roślin naczyniowych rzadkich, chronionych i zagrożonych, wśród nich także gatunki górskie lub borealno-górskie takie jak np.: liczydło górskie, arnika górską, omieg górski, zanokcica północna, pełnik europejski, czosnek niedźwiedzi, paprotnik kolczasty; rzadkie widlaki: goździsty, jałowcowaty, spłaszczony, wroniec.

Zbocza wzniesień, silnie nasłonecznione, porastają murawy kserotermiczne, wśród których wyróżnia się dziewięsił bezłodygowy, ożanka właściwa, skalnica trójpalczasta, ciemieżnik.

Poniżej scharakteryzowano typy siedliskowe lasów występujących w granicach i pobliżu terenu objętego zmianą planu.

Las mieszany wyżynny (LMw) jest najliczniej występującym w omawianym rejonie siedliskiem, na którym występują drzewostany panujące, takie jak: drzewostany sosnowe z udziałem jodły, modrzewia, dębu i brzozy oraz występujące pojedynczo osiki, buki, jodły, jawory, olsza (podszyt tworzą tu dąb, brzoza, kruszyna, jodła, jarzębina i buk); drzewostany jodłowe z udziałem sosny, dębu, buka, modrzewia, brzozy (podszyt składa się z brzozy, jarzębiny, kruszyny jodły i dębu); drzewostany modrzewiowe z udziałem jodły, dębu, buka i brzozy (warstwę podszytu tworzą kruszyna, grab, buk, bez oraz miejscami jodła); drzewostan dębowy z udziałem jodły i modrzewia (warstwę podszytu tworzą dąb, brzoza, osika, miejscami jodła); drzewostany bukowe, gdzie oprócz buka występują jodła, dąb, brzoza oraz miejscami modrzew (warstwa podszytu składa się ze świerka, jarzębiny, brzozy i buka); drzewostany brzozowe występują z domieszka jodły, dębu, sosny, a w młodszych klasach wieku osiki, olchy (podszyt to kruszyna, brzoza świerk, olcha i osika a także jodła i dąb); drzewostany olszowe, gdzie oprócz olchy występuje jodła, brzoza oraz domieszki osiki, buka, graba (w podszyście – jodła, buk i grab).

Las wyżynny (Lw) jest jednym z siedlisk leśnych, na którym występują drzewostany modrzewiowe i jodłowe. Drzewostan modrzewiowy jest drzewostanem I piętra z domieszka buka. W drugim piętrze występuje buk z brzozą i jodłą. Drzewostany jodłowe występują z domieszką buka, modrzewia, dębu oraz graba.

Bór świeży (Bśw) jest siedliskiem ubogim i suchym wytworzonym na glebach bielcowych. Występują w nim drzewostany sosnowe z domieszką brzozy, o średnio niskiej wartości ekologicznej. Lasy te charakteryzują się luźnym runem i podszytem. Mają one korzystny mikroklimat, ale ze względu na wrażliwość nadają się do turystyki tylko po wyznaczonych szlakach.

Bór mieszany świeży (BMśw) jest drzewostanem dwupiętrowym i wielogatunkowym, o znacznej przewadze sosny, z reguły starszym niż 40 lat. Lasy te cechują się znakomitą bioklimatem, właściwymi stosunkami wodnymi i odpornością na antropopresję. Ponadto odznaczają się one wysoką wartością ekologiczną. Posiadają dużą wartość zdrowotną i znaczną zdolność do regeneracji, są przydatne do realizacji parków leśnych, wypoczynku i turystyki pieszej.

Bór mieszany wilgotny (BMw) jest siedliskiem wilgotnym, średniożylnym, wytworzonym na glebach torfowych. Lasy te mają silnie rozwinięte runo i podszyt i cechują się średnią wartością ekologiczną. Ze względu na niekorzystny mikroklimat i średnią odporność na antropopresję nie są wskazane do wykorzystywania rekreacyjnego.

Bór wilgotny (Bw) jest siedliskiem bardzo ubogim, wilgotnym, wytworzonym na glebach bielcowych. Ze względu na małą zwartość i niską odporność odznacza się niską wartością ekologiczną. Odznacza się niekorzystnym mikroklimatem i małą odpornością na antropopresję, przez co nie jest wskazany do wykorzystywania rekreacyjnego.

Las mieszany świeży (LMśw) jest siedliskiem o właściwych stosunkach wodnych wytworzonym na glebach rędzinowych. Dominują w nim drzewostany wielopiętrowe cechujące się

dużą różnorodnością gatunkową. Lasy te mają najwyższą wartość ekologiczną, cechują się korzystnym bioklimatem i wykazują wartości zdrowotne oraz wysoką odpornością na antropopresję, dzięki czemu bez ograniczeń nadają się do organizacji parków leśnych, wypoczynku i turystyki pieszej.

Ols i ols jesionowy (Ol) jest siedliskiem bardzo mokrym i żyznym o powierzchniowym poziomie wody gruntowej, wytworzonym na glebach torfowych. Las należący do tego siedliska cechuje się silnie rozwiniętym podszytem i runem, oraz odznacza się wysokimi walorami wodochonnymi i gospodarczymi. W drzewostanie dominuje olsza z jesionem, runo typu zielonego bujnie rozwinięte, w warstwie krzewów dominuje czeremcha. Ze względu na stałe uwilgotnienie i niekorzystny mikroklimat nie jest on wskazany do wykorzystania rekreacyjnego.

2.2. Jakość powietrza i klimat

a) Jakość powietrza

Powietrze jest nie tylko niezbędnym do życia zasobnikiem tlenu, ale również ma decydujący wpływ na zdrowie człowieka. Wprowadzanie do powietrza substancji stałych, ciekłych lub gazowych w ilościach, które mogą ujemnie wpłynąć na zdrowie ludzi, klimat, przyrodę, glebę, wodę lub spowodować inne szkody w środowisku określane jest jako zanieczyszczenie powietrza. Wyodrębniono grupę zanieczyszczeń nazywanych charakterystycznymi zanieczyszczeniami powietrza. Są to: pyły, dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenek i dwutlenek węgla. Największym antropogenicznym źródłem emisji różnych substancji jest proces spalania paliw do celów technologicznych i grzewczych oraz zanieczyszczenia komunikacyjne.

Na terenie gminy Bliżyn, nie występują obiekty mogące stanowić istotne źródło emisji zanieczyszczeń do powietrza. Głównie zagrożenie stanowi emisja niska, której źródłem są gospodarstwa domowe opalane węglem, najczęściej niskiej jakości z dużą zawartością siarki i substancji lotnych (emisja SO_2 , NO_2 , CO_2 , pyłów) oraz spalanie w piecach domowych odpadów (spalanie tworzyw sztucznych powoduje przedostawanie się dużych ilości zanieczyszczeń do otoczenia np. dioksyny, furany, fosgen itp.).

Niewielki udział w zanieczyszczeniu powietrza mają środki transportu. Ruch pojazdów na terenie gminy jest umiarkowany. Z komunikacją samochodową związane są takie zanieczyszczenia jak: tlenek i dwutlenek węgla, związki azotu, substancje ropopochodne, metale ciężkie, węglowodory i inne (np. detergenty, resztki startych opon, nawierzchni dróg oraz sól stosowana w okresie zimowym).

Emisje zanieczyszczeń powietrza pochodzącą z obszaru powiatu skarżyskiego, na podstawie sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego, przedstawia poniższa tabela.

Tabela 1. Wielkość emisji zanieczyszczeń do powietrza w latach 2013-2014 na terenie powiatu skarżyskiego (źródło: „Stan środowiska w woj. świętokrzyskim. Raport 2015”)

Zanieczyszczenie	Emisja [Mg/rok]		% ogólnej emisji w woj. świętokrzyskim	
	2013 rok	2014 rok	2013 rok	2014 rok
pyły ogółem	49	44	2,0	2,0
dwutlenek siarki SO ₂	262	208	2,5	1,5
tlenki azotu NO _x	87	65	0,5	0,3
tlenek węgla CO	136	101	0,3	0,3
dwutlenek węgla CO ₂	82 337	68 598	0,7	0,6
Gazy ogółem (bez CO ₂)	485	374	0,7	0,5

Zgodnie z Ustawą Prawo Ochrony Środowiska, oceny jakości powietrza dokonuje Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, przynajmniej co 5 lat,. Oceny dokonuje się w poszczególnych strefach. W województwie świętokrzyskim wyróżniono dwie strefy: miasto Kielce (kod: PL2601) i strefę świętokrzyską (kod PL2602).

Obecna „Pięcioletnia ocena jakości powietrza w województwie świętokrzyskim pod kątem zanieczyszczenia:SO₂, NO₂, NO_x, CO, C₆H₆, O₃, pyłem PM10, pyłem PM2,5 oraz As, Cd, Ni, Pb i B(a)P” wykonana w roku 2014, obejmuje lata 2009 – 2013 i opiera się na kryteriach i zapisach zawartych w prawie polskim, zgodnych z Dyrektywami: 2004/107/WE oraz 2008/50/WE lub, w przypadku istnienia różnic, z wymogami określonymi bezpośrednio w tych dyrektywach.

Zbiornicze zestawienie wyników klasyfikacji dla strefy świętokrzyskiej, dla kryterium ochrony zdrowia, przedstawia się następująco:

- dwutlenek siarki (SO₂), dwutlenek azotu (NO₂), tlenek węgla (CO), benzen – klasa 1;
- pył zawieszony (PM10), pył zawieszony (PM2,5) – klasa 3b;
- zawarte w pyłe PM10: ołów (Pb), arsen (As), kadm (Cd), nikiel (Ni) – klasa 1;
- Benzo(a)Piren (BaP)w pyłe PM10 – klasa 3b;
- Ozon (O₃) – klasa 3b.

Wyniki w klasie 1 wskazują na występowanie stężeń zanieczyszczeń mieszczące się poniżej dolnego progu oszacowania – wartości prawidłowe Wyniki w klasie 3b wskazują na występowanie stężeń zanieczyszczeń powyżej górnego progu oszacowania w tym powyżej poziomu dopuszczalnego.

Zbiornicze zestawienie wyników klasyfikacji dla strefy świętokrzyskiej, dla kryterium ochrony roślin, przedstawia się następująco: dwutlenek siarki (SO₂) – klasa R1. tlenki azotu (NO_x) – klasa R1, ozon (O₃) – klasa R3b.

Wyniki w klasie R1 wskazują na występowanie stężeń zanieczyszczeń poniżej dolnego progu oszacowania – wartości prawidłowe. Wyniki w klasie R3b wskazują na występowanie stężeń zanieczyszczeń powyżej górnego progu oszacowania i powyżej poziomu dopuszczalnego.

Zgodnie ze „Stanem środowiska w woj. Świętokrzyskim. Raport 2015” obszar gminy Bliżyn zakwalifikowano:

- Klasyfikacja strefy świętokrzyskiej za 2013 rok ze względu na ochronę zdrowia ludzi, dla kryterium poziomów dopuszczalnych i docelowych w zakresie zanieczyszczeń: SO₂, NO₂, CO, C₆H₆, As, Cd, Ni, Pb oraz dla poziomu docelowego O₃ – klasa A.
- Klasyfikacja strefy świętokrzyskiej za 2013 rok ze względu na ochronę zdrowia ludzi, dla pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} (oraz PM_{2,5} poziom docelowy), B(a)P – klasa C.
- Klasyfikacja strefy świętokrzyskiej za 2013 rok ze względu na ochronę zdrowia ludzi, dla kryterium poziomu celu długoterminowego O₃ – klasa D2.
- Klasyfikacja strefy świętokrzyskiej za lata 2013 – 2014 ze względu na ochronę roślin, w zakresie NO_x i SO₂ – klasa A.
- Klasyfikacja strefy świętokrzyskiej za lata 2013 – 2014 ze względu na ochronę roślin, wg poziomu docelowego w zakresie O₃ – klasa C.
- Klasyfikacja strefy świętokrzyskiej za lata 2013 – 2014 ze względu na ochronę roślin, wg poziomu celu długoterminowego w zakresie O₃ – klasa D2.

Przedstawione klasy oznaczają:

- klasa A (D1) – występuje, jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych;
- klasa C (D2) – występuje, jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe, poziomy celów długoterminowych.

b) Region klimatyczny

Zgodnie z podziałem Polski na regiony klimatyczne według Okołowicz W. i Martyn D., obszar gminy Bliżyn leży w Małopolskim regionie klimatycznym. Natomiast zgodnie z regionalizacją rolniczo – klimatyczną według Gumińskiego R., opisywany obszar leży na pograniczu Łódzkiej oraz Częstochowsko-Kieleckiej dzielnicy klimatycznej.

W celu scharakteryzowania klimatu w opracowaniu wykorzystano dane wieloletnie IMiGW zaobserwowane na stacjach klimatycznych w Suchedniowie i Skarżysku – Kamiennej. Poniżej podano zestawienie z wielolecia badań ważniejszych elementów klimatu z wymienionych w stacji.

Średnia roczna temperatura powietrza 7,1°C do 7,6°C. Najcieplejszym miesiącem roku jest lipiec, kiedy to notuje się średnio temperatury 17,4 do 17,8°C oraz największą liczbę dni gorących (temp. ponad 25°C) – 12 dni. W rejonie gminy notuje się rocznie 30 – 34 dni gorących. Najzimniejszym miesiącem roku jest styczeń. Notuje się wtedy najniższe średnie temperatury od – 4,0°C do – 5,2°C oraz największą liczbę dni z przymrozkami do 29 dni.

W rejonie gminy notowanych jest średnio około 120 dni z przymrozkami. Pierwsze pojawiają się na początku października, a ostatnie zanikają połowie maja.

Wilgotność względna powietrza wynosi średnio w roku 81%. Najwyższe wartości notuje się w chłodnej porze roku – od listopada do lutego z maksimum (87%) w listopadzie, a najniższe od kwietnia do lipca (minimum 77%). Z rozkładem wilgotności związana jest częstotliwość występowania mgieł.

Dni z mgłą notowane są średnio 30 razy. Najwięcej dni z mgłą występuje w listopadzie (5,0), a najmniej w czerwcu i sierpniu. Dni pogodne w rejonie miasta notowane są około 52 razy w roku, a dni pochmurne do 134 w ciągu roku.

Obszar gminy otrzymuje średnio 620 mm opadu atmosferycznego w ciągu roku, z czego na okres wegetacyjny przypada 445 mm w roku. Maksimum opadów notuje się w lipcu (92 mm), zaś minimum w październiku (31 mm). Opady letnie różnią się od zimowych intensywnością i długotrwałością. Latem są zazwyczaj krótkotrwałe o dużym natężeniu, zimą zaś przeważają opady długotrwałe, lecz o małym natężeniu. Burze występują w ciągu 17 dni w roku. Pokrywa śnieżna zalega w ciągu roku przez 70 dni i nie utrzymuje się stale ze względu na odwilże. Najwięcej dni z pokrywą śnieżną notuje się w styczniu – 23 dni.

Kierunki i rozkład wiatru w ciągu roku modelowane są ogólną cyrkulacją powietrza atmosferycznego, ale także ukształtowaniem terenu. Przeważają wiatry zachodnie (17,9 %), o średniej prędkości 3,7 m/s. Znaczny udział mają wiatry o kierunku północno-zachodnim (12,1 %) i południowo-zachodnim (10,0 %). Prędkość wiatrów z tych kierunków dochodzi do 3,7 m/s. Najrzadziej wieją wiatry z kierunku południowo – wschodniego (3,9 %), północno-wschodniego i wschodniego (4,5 %). Cisze na obszarze badań notowane są w ilości 31,8 % w skali roku.

c) Topoklimaty

Zmienne warunki fizjograficzne (głównie rzeźba terenu) powodują pewne lokalne różnicowania klimatu. Na obszarze gminy Bliżyn wyróżnione zostały następujące topoklimaty:

- równiny i wierzchowiny – topoklimat umiarkowany, wietrzny; (dobre warunki solarne, termiczne, wilgotnościowe, przewietrzania, mała częstotliwość mgieł);
- lasy i zadrzewienia – topoklimat umiarkowany, wilgotny (osłabienie promieniowania słonecznego, duża zacisza, wyrównany profil termiczny, podwyższona wilgotność, bakteriostatyczne oddziaływanie olejków eterycznych); cechy charakteryzujące ten topoklimat są szczególnie widoczne na terenach dużych, zwartych lasów; las objęty planem powyższe cechy posiada w dużym osłabieniu;
- doliny, kotliny, tereny podmokłe – topoklimat wilgotny, zastoiskowy (przymrozkowy); (gorsze warunki solarne, niekorzystne warunki termiczne i wilgotnościowe, duża częstotliwość mgieł, słaba wentylacja, przygruntowe przymrozki, utrudnione warunki rozprzestrzeniania zanieczyszczeń, występowanie niekorzystnego zjawiska inwersji termicznej); topoklimat ten

- znajduje się w dolinach rzek Kamiennej i Kobyły;
- zbocza nasłonecznione (ekspozycja południowa) – topoklimat ciepły; (bardzo dobre warunki solarne, termiczne, przewietrzania, krótki okres zalegania pokrywy śniegowej, mała częstotliwość występowania mgieł);
 - zbocza zacienione (ekspozycja północna) – topoklimat chłodny; (najsłabsze warunki solarne, przeciętne warunki termiczne i wilgotnościowe, dobre warunki wietrzne, dłuższe zaleganie pokrywy śniegowej); topoklimat ten zajmuje niewielkie fragmenty w Bliżynie na południe od rzeki Kamiennej.

2.3. Charakterystyka i jakość wód

a) Wody powierzchniowe, ochrona przed powodzią

Obszar zmiany planu, pod względem hydrograficznym, położony jest w zlewni Kamiennej – lewobrzeżnego dopływu Wisły. Teren opracowania przecina wododział III rzędu, między rzeką Kamienną a jej lewobrzeżnym dopływem – rzeką Bernatką. Rzeką Bernatką, wraz z jej lokalnymi dopływami, odwadnia większość obszaru objętego zmianą planu. Południowa część obszaru jest odwadniana bezpośrednio przez rzekę Kamienną jak i przez niewielkie bezimienne cieki zaczynające bieg w lasach położonych na południe od granic sołectwa Zagórze, a uchodzących do Kamiennej na terenie miejscowości Bliżyn jak i na terenie miasta Skarżysko – Kamienna.

Rzeką Bernatką przepływa przez lasy w środkowej części opracowania. W granicach sołectw Zagórze i Ubyszów znajdują się jej tereny źródłkowe. Rzeką uchodzi do Kamiennej na terenie miasta Skarżysko – Kamienna.

Rzeką Kamienna licząca 138,3 km długości wypływa w rejonie miejscowości Borki z mokradeł położonych na wysokości 355,0 m n.p.m. a uchodzi do Wisły w rejonie miejscowości Józefów. Średni spadek koryta rzeki na całej długości wynosi 1,6 ‰, a w górnym biegu rzeki na obszarze opracowania wynosi ok. 3,3 ‰. Na Kamiennej notowane są dwa wysokie stany wód w ciągu roku, pierwszy związany z wiosennymi roztopami – zazwyczaj na początku marca, drugi podczas obfitych opadów letnich – w czerwcu i lipcu. Stany wód na Kamiennej rejestrowane są przez kilka posterunków, jeden z wodowskazów znajduje się w Bliżynie przy moście.

Rzeką Kamienna w swoim początkowym biegu, zgodnie z danymi publikowanymi w „Stanie środowiska w województwie świętokrzyskim. Raport. 2015” prowadzi wody o umiarkowanym stanie ekologicznym.

Jednolita części wód powierzchniowych (JCWP) rzeki Kamiennej – Kamienna do Bernatki: kod JCW PLRW20005234312 – stanowi potok wyżynno krzemianowy z substratem drobnoziarnistym – zachodni) o charakterze naturalnym. W tej jednolitej zlokalizowano 2 ppk: Kamienna – Bzin (112,3 km biegu rzeki) i Kamionka – Bzin (0,2 km biegu rzeki). W latach 2013-2014 nie prowadzono badań monitoringowych tej JCWP. Stan ekologiczny jej wód oceniono w roku 2014 jako umiarkowany (III klasa) na podstawie wyników badań w ppk Kamienna – Bzin realizowanych w latach 2010-2012 (ocena dziedziczona). O ogólnej ocenie zdecydowała III klasa fitobentosu (2010),

pomimo II klasy innych badanych elementów biologicznych t.j.: makrofitów i makrobezkręgowców bentosowych z roku 2012. Elementy fizykochemiczne (2012) sklasyfikowano w klasie I, a te z grupy syntetycznych i niesyntetycznych – w klasie II. Elementom hydromorfologicznym przypisano klasę I. W ocenie wód na obszarach chronionych nie zostały spełnione wymagania dla obszarów wrażliwych na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych oraz dla obszarów będących jednolitymi częściami wód przeznaczonymi do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych. Stan chemiczny sklasyfikowano jako dobry. Stan wód oceniono jako zły, ze względu na umiarkowany stan ekologiczny.

Teren zmiany planu znajduje się poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, o którym mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 469).

b) Wody podziemne

Wody podziemne, w granicach objętych zmianą planu, występują w piaskowcach szczelinowych z mułowcami triasu dolnego; wapieniach triasu środkowego; mułowcach i iłowcach z wkładkami gipsów triasu górnego; piaskowcach i mułowcach jury dolnej, a także w piaskach i żwirach czwartorzędowych. Wody te wykazują więź hydrauliczną, a ich wspólną podstawą drenażu jest rzeka Kamienna. Głębokość zwierciadła wód podziemnych wynosi od kilku do 80,0 m. Wody te mają charakter wód porowo – szczelinowych lub szczelinowo – krasowych, przeważnie pod ciśnieniem do 1 000 kPa. Zasilanie utworów wodonośnych odbywa się w wyniku bezpośredniej infiltracji wód opadowych na wychodniach starszego podłoża lub pośrednio na skutek przesiąkania przez osady czwartorzędowe.

Obszary wyżej położone charakteryzują się występowaniem dwóch zwierciadeł wód podziemnych. Pierwsze z nich, położone płytko, związane jest z spływem przypowierzchniowym po ilastej zwietrzelinie starszych utworów. Drugie, sięgające 30,0 m p.p.t., stanowi właściwy poziom wodonośny.

Obszar objęty zmianą planu położony jest na północ od Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Nr 415 „Górna Kamienna”, w odległości ok. 750 – 800 m od zbiornika. Południowo – zachodni kraniec terenu opracowania znajduje się w zasięgu proponowanego obszaru ochronnego zbiornika GZWP Nr 415 „Górna Kamienna”, w podobzarze ochrony „B”, charakteryzującym się dość długim czasem migracji potencjalnych zanieczyszczeń do warstw wodonośnych zaliczonych do GZWP, wynoszącym od 5 do 25 lat.

Główny Zbiornik Wód Podziemnych Nr 415 „Górna Kamienna” posiada dokumentację hydrogeologiczną zatwierdzoną przez Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa decyzją znak: Go kdh/BJ/489-6079/98 z dnia 01.10.1998 r. wraz z dodatkiem do dokumentacji hydrologicznej określającej warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia stref ochronnych GZWP nr 415 „Górna Kamienna”, w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych

GZWP nr 415 „Górna Kamienna” zatwierdzonym decyzją znak:DGK-II.4731.2015.AJ z dnia 25 kwietnia 2016 r.

GZWP Nr 415 posiada powierzchnię ok. 165,0 km². Zbiornik ma charakter szczelinowo-porowy (w obrębie piaskowców z przeławiczeniami łupków i iłołupków triasu dolnego) i szczelinowo-krasowy (w obrębie wapieni triasu środkowego). Poziom wodonośny znajduje się w piaskowcach, mułowcach, wapieniach i marglach wytworzonych w okresie triasu dolnego i środkowego. Zasoby odnawialne (dynamiczne) zbiornika wynoszą 50 976 m³/d. Zasoby dyspozycyjne wód podziemnych, oszacowana w dodatku do dokumentacji geologicznej na 23 187 m³/d. Rzeczywisty pobór wód podziemnych w rejonie wynosi 10 629,6 m³/d. Przepływ wody w obrębie zbiornika odbywa się z kierunku SW na NE z prędkością ok. 300 m/rok.

Dokumentacja hydrogeologiczna GZWP Nr 415 „Górna Kamienna” zawiera zakazy, nakazy i ograniczenia dla lokalizacji inwestycji oddziałujących na wody podziemne, lokalizowanych na terenie proponowanego obszaru ochronnego zbiornika. Obszar ochronny został podzielony na dwa podobszary ochrony. Podobszar „A” – obejmuje tereny, w których czas migracji potencjalnych zanieczyszczeń do warstw wodonośnych zaliczonych do GZWP wynosi od 0 do 5 lat; natomiast podobszar „B” – obejmuje tereny gdzie czas przenikania wynosi od 5 do 25 lat.

Południowo – zachodni fragment terenu objętego zmianą planu znajduje się proponowanym podobszarze ochrony „B”, w granicach którego Autorzy dokumentacji proponują wprowadzić:

- zakaz lokalizowania składowisk odpadów niebezpiecznych oraz składowisk innych niż niebezpieczne i obojętne,
- zakaz lokalizowania podziemnych składowisk dwutlenku węgla,
- zakaz lokalizowania podziemnych składowisk odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne i obojętne,
- zakaz retencji powierzchniowej odpadów ciekłych lub szlamów, w rozumieniu ustawy o odpadach,
- zakaz przetwarzania w glebie lub ziemi odpadów płynnych lub szlamów w rozumieniu ustawy o odpadach,
- zakaz składowania lub przechowywania odpadów promieniotwórczych,
- zakaz rekultywacji obszarów zdegradowanych i wyrobisk poeksploatacyjnych odpadami; dopuszcza się wykorzystanie odpadów obojętnych, gdy ocena oddziaływania na środowisko nie wykaże negatywnego wpływu na wody podziemne,
- zakaz wykorzystywania komunalnych osadów ściekowych,
- zakaz lokalizowania inwestycji zaliczonych do przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,
- zakaz wprowadzania ścieków do ziemi (w tym za pomocą urządzeń chłonnych – otworów, stawów drenów) za wyjątkiem oczyszczonych ścieków ze stacji uzdatniania wody oraz oczyszczonych wód opadowych i roztopowych z zanieczyszczonych powierzchni szczelnych, dopuszcza się odprowadzenie ścieków z przydomowych oczyszczalni ścieków,

- zakaz wprowadzania do ziemi wód opadowych i roztopowych odprowadzanych siecią kanalizacji deszczowej z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej terenów zabudowanych, przemysłowych, handlowych, usługowych, składowych, baz transportowych oraz dróg i parkingów w ilości jaka powstaje opadów o natężeniu co najmniej 15 l/s/1 ha, bez wcześniejszego ich oczyszczenia,
- nakaz wyposażania stacji i baz paliw płynnych w instalacje i urządzenia zabezpieczające przed przenikaniem produktów naftowych do gruntu, wód powierzchniowych i gruntowych,
- nakaz uzgadniania z Dyrektorem RZGW miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, inwestycji celu publicznego oraz warunków zabudowy i zagospodarowania terenu,
- w obszarze aglomeracji nakaz podłączania posesji wyposażonych w zbiorniki szczelne (szambo) do kanalizacji zbiorczej jeżeli kanalizacja taka istnieje.

Zgodnie ze „Stanem środowiska w województwie świętokrzyskim. Raport 2015”, wody podziemne w obszarze opracowania zaliczane są do Jednolitych Wód Podziemnych (JCWPd) Nr 101.

Najbliższy punkt monitoringu jakości wód podziemnych, czerpiący wody z poziomu triasu środowego, zlokalizowany jest na terenie miasta Skarżysko – Kamienna. Punkt posiada Nr 412, zwierciadło wód jest napięte, w 2014 r. stwierdzono wody klasy II, ze względu na zawartość O₂. Klasa ta oznacza wody dobrej jakości, w granicach woj. świętokrzyskiego nie występuje I klasa jakości wód.

Kolejny punkt na obszarze JCWPd Nr 101 zlokalizowany jest w Mroczkowie w gminie Bliżyn. Wody pobierane są w punkcie Nr 2324, czerpiącym z zasobów czwartorzędowych, nie stanowiących GZWP Nr 415 „Górna Kamienna”. W punkcie tym stwierdzono wody Klasy V, ze względu na przekroczenia: pH, NO₃, K. Jest to woda złej jakości, o słabym stanie chemicznym.

Głównym celem ochrony wód podziemnych jest zahamowanie procesów ich zanieczyszczania, a w miarę możliwości przywrócenie i zachowanie ich naturalnej jakości dla obecnych i przyszłych użytkowników oraz zachowanie naturalnej funkcji tych wód w ekosystemie.

2.4. Powierzchnia ziemi

a) Rzeźba terenu i jej przekształcenie

Pod względem regionalizacji fizyczno-geograficznej Polski, zgodnie z klasyfikacją Jerzego Kondrackiego, obszar zmiany planu położony jest w prowincji Wyżyny Polskie (34) w podprowincji Wyżyna Małopolska (342) i makroregionie Wyżyna Kielecka (342.3), w mezoregionie Garb Gielniowski (342.32). Zasięg przestrzenny obszaru przytoczono za portalem Geoserwis GDOŚ Mapy, Inne dane środowiskowe, Mezoregiony fizycznogeograficzne.

Garb Gielniowski (342.32) – obejmuje centralną i północną część opracowania. Mezoregion zajmuje obszar górnej części doliny Kamiennej po wieś Gielniów, graniczy ze Wzgórzami Opoczyńskimi na zachodzie, a na południu z Płaskowyżem Suchedniowskim. Zbudowany jest z piaskowców retycko-liasowych. Zajmuje powierzchnię około 515,0 km². Najwyższym wzniesieniem

jest góra Altana o wysokości 408,0 m n.p.m. Występują tu rzeki: Kamienna, Radomka oraz Drzewiczka. Tereny są głównie porośnięte lasem.

Teren zmiany planu w większości stanowi obszar leśny, mniejsze powierzchnie zajmują tereny zabudowane, pola orne i pastwiska. Obszar odznacza się urozmaiconą rzeźbą terenu.

Najwyższym wzniesieniem w granicach zmiany planu, jest Góra Biała, o wysokości 354,3 m n.p.m., położona w południowo – zachodniej części objętej opracowaniem, w pobliżu terenów zabudowanych. Kolejnym istotnym wzniesieniem jest Bukowa Góra, o wysokości 355,1 m n.p.m., położona tuż za północno – zachodnią granicą sołectwa Zagórze. Najniżej zlokalizowany punkt, położony w granicach opracowania, znajduje się w środkowo – wschodniej części, na terenach leśnych w dolinie rzeki Bernatki, gdzie osiąga rzędną 262,5 m. Kolejny nisko położony punkt znajduje się w obniżeniu terenu na wschodnim krańcu ul. Południowej, gdzie osiąga rzędną 282,0 m n.p.m. Lokalna deniwelacja terenu w granicach sołectwa Zagórze wynosi 81,8 m.

Spadki terenu w granicach obszarów zabudowanych wynoszą od 1,9 % do 2,7 % w części południowo – wschodniej do 6,9 % w części zachodniej, u podnóża Góry Białej. Tereny leśne na stokach Góry Białej odznaczają się spadkami od 8,5 % do 8,7 %, na stokach Bukowej Góry od 3,8 % do 5,8 %. Pozostałe tereny leśne posiadają spadki rzędu 2,4 – 4,5 %. Najniższe spadki posiada dolina rzeki Bernatki, wynoszące średnio od 0,6 % do 1,2 %. Dolina miejscami jest podmokła i zastoiskowa.

Ustalenia zmiany planu, mające na celu wyznaczenie nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową i usługową w miejscowości Zagórze oraz uporządkowanie istniejącego zainwestowania terenu, nie będą miały wpływu na rzeźbę terenu w granicach opracowania. Modyfikacja rzeźby terenu może dotyczyć wyłącznie wykopów fundamentowych w okresie prowadzenia prac budowlanych oraz niwelację mikrorzeźby terenu w granicach poszczególnych posesji.

Ustalenia zmiany planu wymiennie przyczynią się do uzyskania ładu przestrzennego w granicach opracowania, co podniesie walory krajobrazowe w granicach sołectwa Zagórze, jak i w granicach Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

b) Gleby i ich degradacja

Na obszarze zmiany planu dominują gleby utworzone na piaskach, piaskach ze żwirem oraz piaskach gliniastych. Są to głównie gleby bielcowe właściwe i pseudobielcowe oraz brunatne wyługowane i kwaśne. W mniejszych enklawach występują ziemie murszowato-mineralne i murszowate, torfowe, murszowo – torfowe i glejowe. Pod względem klasyfikacji bonitacyjnej, gleby terenu zainwestowanego należą do V i VI klasy bonitacyjnej (gleby orne słabe i najsłabsze) i stanowią zgodnie z ewidencją gruntów: grunty orne RV i RVI, łąki ŁVI, pastwiska PsV, PsVI i PsLzVI, część obszaru stanowią nieużytki rolnicze (N) oraz oczka wodne (W). W granicach terenów leśnych występują gleby klasy bonitacyjnej LsIV i LsV.

Klasa LsIV – grupuje gleby leśne średniej jakości. **Klasa LsV** – grupuje gleby leśne słabej jakości. Bonitacja siedlisk leśnych ustalana jest na podstawie wartości różnych cech roślinności drzewiastej (najczęściej wysokości i wieku) ekosystemu leśnego lub wartości innych cech leśnego środowiska przyrodniczego wskaźnik, pozwalający na ocenę potencjalnej produktywności gospodarczej lasu. W granicach zmiany planu pod lasami występują: gleby brunatne wyługowane, gleby murszowo – mineralne i murszowe oraz gleby bielcowe i płowe.

Klasa V – grupuje gleby orne słabej jakości. Gleby te są mało żyzne, słabo urodzajne i zawodne. Należą tu gleby zbyt lekkie, za suche, przydatne do uprawy żyta i łubinu, a w latach obfitujących w opady – ziemniaków i seradeli. Do tej klasy zalicza się również płytkie i kamieniste gleby, najczęściej ubogie w substancję organiczną oraz gleby zbyt mokre. Gleby lekkie i suche tej klasy należą w zasadzie do kompleksu gleb żytnich słabych lub bardzo słabych. Gleby te przydatne są tylko pod niektóre gatunki drzew owocowych. Gleby ciężkie i podmokłe klasy V przydatne są najlepiej pod brukiew i kapustę, mieszanki traw oraz niektóre rośliny pastewne. Gleby te należą do kompleksu przydatności rolniczej zbożowo – pastewnego słabego. Pod sady w zasadzie nie nadają się.

Klasa VI – grupuje gleby orne najsłabsze. Gleby te są słabe i wadliwe, plony roślin uprawnych niskie i niepewne. Należą tu gleby za suche i luźne, płytkie i kamieniste oraz za mokre o wysokim poziomie wód gruntowych. Gleby suche zaliczane są do kompleksów żytnich. Podmokłe gleby nadają się jedynie na pastwiska.

Gleby bielcowe charakteryzują się bardzo kwaśnym odczynem oraz małą zawartością próchnicy. Posiadają bardzo mało wilgoci. W Polsce gleby bielcowe zajmują ok. 25% powierzchni całego kraju. Ze względu na ubóstwo składników mineralnych oraz próchnicy są w większości porośnięte borami sosnowymi. Gleby bielcowe i bielice w typologii leśnej są siedliskami boru suchego i świeżego.

Gleby bielcowe rozwinęły się na piaskach pradolin, sandrów i wydym śródlądowych w procesie bielcowania. Charakterystyczną cechą gleb bielcowych jest białawy górny poziom gleby ubogi w próchnicę, zwany poziomem wymywania. Powstał on na skutek wypłukiwania i rozpuszczania substancji glebowych przez kwasy humusowe, powstałe w próchnicy kwasy fulwowe. Niżej znajduje się ciemniejszy poziom wmywania, w którym są osadzone składniki wymyte z poziomu wyższego: związki żelaza oraz próchnica.

Podtypem gleb bielcowych są **bielice właściwe**, w których poziom organiczny przechodzi od razu w poziom eluwalny, mogący osiągać miąższość kilkudziesięciu centymetrów. Gleby bielcowe wytworzone z piasków luźnych z niską zawartością próchnicy (0,5 – 1,0 %) i z silnym zakwaszeniem całego profilu glebowego zaliczane są do klasy VI, kompleksu 7.

Gleby brunatne wytworzyły się pod wpływem lasów liściastych lub mieszanych z różnych skał macierzystych zasobnych w wapń, w klimacie umiarkowanym wilgotnym. Nie ulegają zakwaszeniu na skutek intensywnego obiegu biologicznego pierwiastków zasadowych. Brunatna barwa gleb pochodzi od związków żelaza i brunatnych związków próchnicznych, które powlekają ziarna glebowe. Są one dość żyzne i zasobne w próchnicę (zawartość do 3-4%).

Gleby brunatne wyługowane mają główne cechy charakterystyczne dla gleb brunatnych typowych. Różnią się od nich brakiem CaCO_3 w profilu do głębokości 1 m, słabym przemieszczaniem wolnego żelaza i glinu, a niekiedy frakcji ilastej. Na niżu gleby te tworzą siedliska lasów liściastych i mieszanych, głównie grądów niskich, a w górach - siedliska buczyn karpackich i sudeckich.

Gleby brunatne, wyługowane i kwaśne, wytworzone z piasków luźnych lub słabogliniastych,. Zaliczane są do kompleksów o niskiej lub bardzo niskiej przydatności rolniczej, podatnych na przesuszanie.

Gleby glejowe powstają pod wpływem silnego uwilgotnienia i słabego natlenienia, wywołanego wysokim poziomem wód gruntowych (gleby gruntowo-glejowe) lub utrudnionym przesiąkaniem wód opadowych (gleby opadowo-glejowe, zwane też pseudoglejowymi), dominuje w nich proces glejowy; charakteryzują się obecnością niebieskawozielonkawego gleju; gleby gruntowo-glejowe są typowymi glebami użytków zielonych, po przeprowadzonych melioracjach wodnych mogą być wykorzystywane jako grunty orne.

Gleby murszowato-mineralne i murszowate stanowią typ gleb hydrogenicznych, należący do rzędu gleb pobagiennych, powstający wskutek zmurszenia płytkiego utworu organicznego, zalegającego na mineralnym podłożu, ponad poziomem wody gruntowej w warunkach tlenowych. Gleba typowa dla okresowo zalewanych siedlisk łąkowych. Składa się z resztek roślinnych i kwasów humusowych przyswajalnych przez rośliny i tworzących bazę gleby. Zawiera ponad 20% związków organicznych. Mursz jest glebą stanowiącą rodzaj przejściowy od gleb bagiennych do mineralnych. Charakteryzuje się widocznym brunatnoczarnym poziomem murszowym. Zalicza się do kompleksu 9 o bardzo niskiej przydatności rolniczej. Występują one lokalnie, głównie pod użytkami zielonymi zaliczanymi do kompleksów głównie 3z o niskiej i średniej przydatności rolniczej.

Gleby torfowe są bagiennymi glebami inicjalnymi (początkowego etapu rozwoju). Powstają z masy torfowej wytworzonej w procesie długotrwałego odkładania się i niepełnego rozkładu szczątków obumarłej roślinności bagiennej w środowisku nasyconym wodą, przy ograniczonym dostępie powietrza. Gleby te charakteryzują się dużym nawodnieniem. Poziom wód gruntowych utrzymuje się na poziomie darni lub też torfowisko okresowo podlega zalewom.

Gleby torfowo – murszowe powstają na skutek odwadnia gleb organicznych z rzędu bagiennych. W miarę postępowania procesu murszenia pojawiają się zmiany strukturalne w warstwie korzeniowej gleby organicznej i wykształcają się charakterystyczne poziomy murszowe: darniowy (zawiera przeważającą masę korzeni, i małe ziarenka murszu), poddarniowy (zawartością murszu o kaszkowatej nieregularnej strukturze), przejściowy (zaawansowanego procesu, mursz luźny, proces trwał kilkanaście lat). Bezpośrednio pod poziomem murszu znajduje się torf o włóknistej, gąbczastej lub amorficznej budowie nasycony wodą.

Gleby murszowe powstały z odwodnionych torfów na terenach bagiennych w warunkach zmiennej wilgotności i zmiennego przewietrzenia. Są zasobne w substancję organiczną. W przypowierzchniowej części tych gleb występuje, co najmniej trzydziestocentymetrowa warstwa brunatnoczarnego poziomu murszowego zawierającego powyżej 20% substancji organicznej,

przechodzącego poniżej w warstwę torfu lub w poziom gruntowo-glejowy. Łatwo ulegają rozpyleniu. Istotną cechą gleb murszowych jest występowanie rozwijającego się procesu murszowego, powodującego zmiany struktury masy organicznej.

Pod względem występowania **kompleksów rolniczej przydatności gleb**, na obszarze zmiany planu, występują kompleksy 6 i 7 wytworzone na glebach brunatnych wyługowanych oraz kompleksy 8 i 9 wytworzone na glebach bielcowych. Kompleksy rolniczej przydatności gleb stanowią ekosystemy glebowe, które posiadają podobne właściwości uprawowe i mogą być podobnie użytkowane rolniczo, są typami siedliskowymi rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

Kompleks 6 – **żytni słaby**, obejmuje gleby okresowo lub trwale suche, nadmiernie przepuszczalne o niewielkiej zdolności zatrzymywania wody oraz ubogie w składniki pokarmowe. Niedobór wody ogranicza działanie stosowanych nawozów mineralnych, z kolei opady powodują szybkie wymywanie niewykorzystanych składników pokarmowych. Na glebach tego kompleksu uprawia się głównie żyto, łubin, ziemniaki, seradellę i owies. Plony tych roślin zależą w ogromnym stopniu od ilości i rozkładu opadów.

Kompleks 7 – **żytnio-łubinowy**, obejmuje gleby zbyt suche i jałowe dla użytkowania rolniczego. Skrajna jałowość, silna przepuszczalność oraz brak zdolności akumulacyjnych ogranicza dobór roślin do żyta i łubinu. Tereny, na których zalegają gleby należące do tego kompleksu ze względu na niską przydatność dla rolnictwa, powinny być przeznaczane pod zalesienia.

Kompleks 8 – **zbożowo-pastewny mocny**, stanowią gleby mało zasobne w próchnicę i składniki mineralne wymagające nawożenia organicznego i mineralnego. Odznaczają się wadliwymi stosunkami wodnymi – zwykle stając się nadmiernie wilgotnymi w czasie długotrwałych opadów atmosferycznych. Na glebach tych uprawia się pszenicę, buraki pastewne, koniczynę i rośliny o dużym zapotrzebowaniu na wodę.

Kompleks 9 – **zbożowo-pastewny słaby**, obejmuje gleby żytnio-ziemniaczane, ulegające silnemu uwilgotnieniu obniżającemu plony żyta, ale jednocześnie podnoszącemu plonowanie roślin pastewnych.

Użytki zielone na terenie zmiany planu reprezentowane są przez kompleks 3z, wytworzony na glebach bielcowych, glejowych, torfowych i murszowo – torfowych.

Kompleks 3z – obejmuje użytki zielone słabe i bardzo słabe, wytworzone z gleb klasy V i VI, odznaczają się najgorszymi cechami siedliskowymi i hydrogenicznymi, o warunkach skrajnie suchych lub stale mokrych. Ze względu na powyższe gleby tego kompleksu są nieekonomiczne w użytkowaniu rolniczym.

Degradacja gleb w granicach obszaru zmiany planu, jak i w skali całej gminy, spowodowana jest wieloma czynnikami. Najważniejszym zagrożeniem jest powierzchniowa erozja wodna, powodująca zmywanie gleby ze zboczy i osadzanie się jej u podnóża stoków. Nasilenie zjawisk erozyjnych uzależnione jest od następujących czynników:

- wielkości i natężenia opadów atmosferycznych, spływów roztopowych,
- rodzaju i składu granulometrycznego gleb, (największa podatność piasków luźnych),
- nachylenie i długości zbocza (spadki 5-12% – zagrożenie silne).

W celu zahamowania procesów degradacji gleb należy prowadzić zabiegi agrotechniczne t.j.: orka pługiem odwracalnym, zmianowanie przeciwerozyjne roślin lub trwale zadarnienie. Tereny podlegające silnej erozji powinny zostać objęte melioracjami przeciwerozyjnymi, przy czym najbardziej zagrożone partie krawędziowe tych obszarów należy zalesić lub zakrzewić.

Kolejnym ważnym zagadnieniem degradacji gleb jest ich zanieczyszczenie. Na obszarze powiatu skarżyskiego, zgodnie ze „Stanem środowiska w woj. świętokrzyskim. Raport 2015”, badanie zawartości metali ciężkich w glebach nie były prowadzone. Punkty analizowane na terenie powiatu koneckiego obejmowały analizę pięciu próbek pobranych w 2014 r. Analiza zawartości metali ciężkich w glebach, w odniesieniu do wartości dopuszczalnych stężeń metali w glebie lub ziemi określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości ziemi (Dz. U. Nr 165, poz. 1359), wyznaczonych dla grupy A, obejmujących tereny poddane ochronie, wykazała niskie zawartości kadmu (Cd), chromu (Cr), rtęci (Hg), niklu (Ni); podwyższone maksymalne zawartości ołowiu (Pb) i cynku (Zn), oraz podwyższone zawartości średnie i maksymalne miedzi (Cu). Stwierdzone zawartości były niskie dla normy grupy B (terenów rolnych i zadrzewionych), a śladowe śladowy dla norm dla grupy C (terenów przemysłowych i komunikacyjnych).

2.5. Zasoby naturalne

W granicach objętych zmianą planu oraz w jego otoczeniu nie znajdują się udokumentowane złoża. Realizacja ustaleń zmiany planu nie będzie miała wpływu na ten aspekt środowiska.

2.6. Dziedzictwo kulturowe i zabytki

W granicach zmiany planu nie występują obiekty objęte ochroną konserwatorską na podstawie art. 6, ust. 1, pkt 1 i pkt 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U.2014.1446 z późn. zm.).

Na terenie objętym zmianą planu trwają badania wynikające z realizacji programu archeologicznego zdjęcia Polski. Przypadkowe znaleziska, mające cechy zabytku archeologicznego, zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U.2014.1446 z późn. zm.), wymagają powiadomienia organów samorządowych i Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Kielcach.

W granicach objętych zmianą planu, na terenie oznaczonym symbolem **UK**, zlokalizowanym na terenach leśnych we wschodniej części sołectwa Zagórze, znajduje się **Miejsce Pamięci Narodowej „Brzask”** – zbiorowa mogiła uczestników ogólnonarodowej walki przeciwko faszystom

niemieckim, kobiet i mężczyzn, robotników i urzędników, pracowników wolnych zawodów i harcerzy, mieszkańców Skarżyska – Kamiennej, Końskich, Iłży, Starachowic, Ostrowca Świętokrzyskiego, Ćmielowa, Opatowa, Buska, Sandomierza, Radomia i Kielc i rozstrzelanych w dniach 25 – 29 czerwca 1940 r przez niemieckich SS-manów. Mord na Brzasku był częścią przeprowadzonej na terenie całego Generalnego Gubernatorstwa Akcji A – B, wymierzonej w polską inteligencję. Szacuje się, że w lesie na Brzasku życie straciło ok. 760 osób.

Teren UK ustalenia zmiany planu wskazują do objęcia ochroną konserwatorską. W granicach terenu oraz najbliższym jego otoczeniu obowiązuje zakaz lokalizacji budynków i urządzeń, nie związanych z przedmiotem ochrony.

Obszar objęty zmianą planu znajduje się w granicach terenu postulowanego do objęcia ochroną w ramach Parku Kulturowego Doliny Rzeki Kamiennej, stanowiącego formę dziedzictwa kulturowego Staropolskiego Okręgu Przemysłowego chroniącego przede wszystkim pozostałości średniowiecznego górnictwa i hutnictwa.

W granicach opracowania występują krzyże przydrożne.

3. Obszary podlegające ochronie

3.1. Ochrona na podstawie ustawy o ochronie przyrody

a) Konecko – Łopuszniański Obszaru Chronionego Krajobrazu

Cały obszar, objęty zmianą planu, znajduje się w granicach **Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu**. Obszar utworzono na podstawie Rozporządzenia Nr 12/95 Wojewody Kieleckiego z dnia 29 września 1995 r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie kieleckim (Dz. Urz. Woj. Kieleckiego Nr 21, poz. 145).

Najważniejszą funkcją Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest ochrona wód powierzchniowych i podziemnych. Chroni źródłiskowe obszary dopływów Pilicy (w tym Czarnej Koneckiej). Sprawia to węzłowe położenie na obszarach źródłiskowych rzek oraz na terenach zasilania zbiorników wód podziemnych. Duża jest też rola klimatotwórcza i aerosanitarna tego obszaru dla jakości powietrza na terenach aglomeracji kieleckiej. Obszar ten cechuje się wysokimi walorami dla rozwoju funkcji turystyczno-rekreacyjnej.

Blisko połowę jego powierzchni zajmują naturalne kompleksy leśne. Do największych należą: Lasy Koneckie i Lasy Radoszyckie. W drzewostanie przeważają jodły i sosny. Występują tu także dęby, buki, graby i świerki. Na północy i północnym wschodzie obszaru występują siedliska borowe. Szczyty wydm i luźne piaski porośnięte są suchymi sosnowymi borami chrobotkowymi. W dolinach rzecznych spotykane są łągi z jesionami i olszą. W części południowej kompleksy leśne są mniejsze i porozdzielane łąkami, torfowiskami i wrzosowiskami. Na południu i w części środkowej obszaru występują wilgotne łąki, a także obszary torfowisk niskich i przejściowych.

Na terenie obszaru rosną m.in.: gęsiówka szorstkowłosa, pełnik europejski, pomocnik baldaszkowy, wawrzynek wilczełyko, wielosił błękitny i zawilec wielkokwiatowy. Fauna reprezentowana jest przez dziki, sarny i jelenie europejskie. Spotykane są tu bocian czarny i łabędź niemy. Znajdują się tu leśne rezerваты przyrody oraz rezerваты przyrody nieożywionej. Do znajdujących się tu zabytków kultury materialnej należą pozostałości po obiektach Staropolskiego Okręgu Przemysłowego. W przeszłości rozwijało się tu kopalnictwo oraz hutnictwo rud żelaza.

Aktualny przebieg granic i zasady ochrony na terenie Obszaru wyznaczył Sejmik Województwa Świętokrzyskiego Uchwałą Nr XXXV/616/13 z dnia 23 września 2013 r. dotyczącą wyznaczenia Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 1 października 2013 r., Poz. 3308). Uchwała wyznacza Konecko-Łopuszniański Obszar Chronionego Krajobrazu”, zwanym dalej Obszarem, o powierzchni 98 287 ha, w skład którego wchodzi gminy: Radoszyce (14 664 ha), Ruda Maleniecka (11 005 ha), Smyków (6 209 ha) oraz część obszarów gmin: Bliżyn (4 797 ha), Końskie (12 506 ha), Krasocin (1 801 ha), Małogoszcz (994 ha), Mniów (2 916 ha), Łopuszno (15 279), Słupia Konecka (5 411 ha), Piekoszów (2 086 ha), Strawczyn (1 092 ha), Stąporków (19 527 ha). Opis granic Obszaru zawiera załącznik Nr 1 do uchwały. Położenie Obszaru i jego granice oznaczono na mapie – załączniku Nr 2 do uchwały.

Uchwała w § 3 ustala działania na terenie Obszaru w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:

- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych naturalnych i sztucznych, utrzymanie meandrów na wybranych odcinkach cieków;
- 2) zachowanie śródpolnych i śródleśnych torfowisk, terenów podmokłych, oczek wodnych, polan, wrzosowisk, muraw, niedopuszczenie do ich uproduktywnienia lub też sukcesji;
- 3) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych;
- 4) zachowanie i ewentualne odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
- 5) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
- 6) szczególna ochrona ekosystemów i krajobrazów wyjątkowo cennych, poprzez uznawanie ich za rezerваты przyrody, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe i użytki ekologiczne;
- 7) zachowanie wyróżniających się tworów przyrody nieożywionej.

Uchwała w § 4.1. na Obszarze zakazuje:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 3) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 4) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 2) terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 3) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 4) ustaleń warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie.

b) Natura 2000 „Lasy Skarżyskie”

W północnej części terenu zmiany planu, znajduje się mający znaczenie dla Wspólnoty (TZW) obszar sieci ekologicznej „Natura 2000” – „Lasy Skarżyskie” o kodzie PLH260011, przyjęty Decyzją Wykonawczą Komisji (UE) Nr 2015/2369 z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie przyjęcia dziewiątego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. U. UE. L. 2015.338.34 z dnia 23 grudnia 2015 r.). TZW – „Lasy Skarżyskie” ma powierzchnię 2 383,5 ha.

Charakterystyczne cechy ukształtowania terenu to wzgórza i pagórki przecinane dolinami strumieni; występują także rozległe powierzchnie terenu równinnego i falistego. Przeważają utwory geologiczne pochodzenia polodowcowego, zalegające na podłożu piaskowca dolnojurańskiego. Obszar zdominowany przez lasy. Duże powierzchnie zajmuje wyżynny jodłowy bór mieszany *Abietetum polonicum*, uważany za zbiorowisko endemiczne Polski. Poza nim odpowiednie warunki znajduje tutaj zbiorowisko występujące głównie w Karpatach, a mianowicie żyzna buczyna karpacka *Dentario glandulosae-Fagetum*, stanowiąc ostoję dla wielu gatunków górskich.

Na terenie ostoi mają swe obszary źródłiskowe rzeki: Oleśnica i Bernatka (dopływy Kamiennej). Występują ponadto liczne ciek wodne nieposiadające nazw, zbierające wody stale lub okresowo.

We wschodniej części ostoi, w zagłębieniu terenu pomiędzy wydrami śródładowymi wykształciło się torfowisko wysokie z klasy *Oxycocco-Sphagnetum* (7110). Centralną część zajmują torfowiska wysokie i przejściowe położone w obniżeniu terenu przyległego od południa do Wzgórz Szydłowieckich. W górnej, zachodniej części dolinki miejscami występuje *płó mszysto-turzycowe*.

Dużą rolę w systemie ochrony tej ostoi odgrywają m. in. ekstensywnie użytkowane przyleśne i śródleśne łąki na północ i północny wschód od Ubyszowa.

Lasy Skarżyskie to obszar głównie leśny, zabezpieczający naturalne lasy bukowo-jodłowe o charakterze puszczańskim, jako pozostałość po prastarej Puszczy świętokrzyskiej. Na obrzeżach lasów występują bardzo dobrze zachowane zmiennowilgotne łąki trzęślicowe *Molinion*. Łąki te są doskonale wykształcone, niemalże "podręcznikowo" z całą plejadą gatunków charakterystycznych dla tego zbiorowiska, nie rzadko chronionymi i zagrożonymi, np.; *Gladiolus imbricatus*, *Gentiana pneumonanthe*, *Epipactis palustris*, czy gatunki z rodzaju *Dactylorhiza*.

W ostoi stwierdzono występowanie kilku gatunków o znaczeniu europejskim: motyle - czerwńczyk nieparek *Lycaena dispar* i przeplatka *aurinia Euphydryas aurinia* (wszystkie te gatunki związane są ze Środowiskami wilgotnych łąk, mokradeł i torfowisk) oraz chrząszcz pachnica dębowa *Osmoderma eremita*.

Obszar ma istotne znaczenie dla ochrony przede wszystkim przeplatki *aurinia* i pachnicy dębowej. Przeplatka *aurinia Euphydryas aurinia* została stwierdzona na wielu nowych stanowiskach w granicach ostoi i w bezpośrednim jej sąsiedztwie. Pachnica dębowa *Osmoderma eremita* związana jest ze starodrzewem modrzewiowym w okolicach rezerwatu Ciechołowice. Jest to jedno z niewielu leśnych, nieantropogenicznych stanowisk pachnicy w województwie rokujących dobrze na przyszłość.

„Lasy Skarżyskie” to również miejsce występowania wielu gatunków wymienionych w „Polskiej czerwonej księdze zwierząt” oraz objętych ochroną gatunkową. Spośród motyli wymienianych w „Polskiej czerwonej księdze zwierząt” stwierdzono występowanie 5 gatunków: z rodziny *Papilionidae* – paś żeglarz *Iphiclides podalirius*(Vu), z rodziny *Lycaenidae* – modraszek alkon *Maculinea alcon* (Vu), z rodziny *Nymphalidae* – dostojka akwilonaris *Boloria aquilonaris* (Vu).

Zgodnie z art. 33 ust 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 627 z późniejszymi zmianami), na ustanowionych obszarach ochronnych Natura 2000, zabrania się podejmowania działań mogących osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

c) Użytek ekologiczny

W granicach zmiany planu, znajduje się **użytek ekologiczny: bagno** o Nr U – 063 w rejestrze RDOŚ w Kielcach. Użytek zlokalizowany jest na terenach leśnych Leśnictwa Pogorzałe, w obrębie Skarżysko, Nadleśnictwo Skarżysko w oddz. 125 j, I; a wg ewidencji gruntów gminy Bliżyn w obrębie ewidencyjnym Zagórze na części działki Nr 125/Ls/PsVI stanowiącej własność Skarbu Państwa, o powierzchni 2,65 ha. Użytek ustanowiono Rozporządzeniem Wojewody Świętokrzyskiego Nr 19/2002 z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie uznania za użytki ekologiczne (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z dnia 25 lutego 2002 r. Nr 23, poz. 291).

Zgodnie z § 2 Rozporządzenia, w stosunku do użytku ekologicznego zabrania się:

- 1) niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu,
- 2) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem obiektów związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym,
- 3) uszkodzenia i zanieczyszczania gleby,
- 4) wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości,
- 5) zaśmiecania obiektu i terenu wokół niego,
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz gospodarki rybnej,
- 7) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych,
- 8) likwidowania małych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych,
- 9) budowy budynków, budowli obiektów małej architektury i tymczasowych obiektów budowlanych mogących mieć negatywny wpływ na obiekt chroniony bądź spowodować degradację krajobrazu.

3.2. Pozostałe obszary podlegające ochronie

a) Ochrona zasobów wodnych

Obszar gminy Bliżyn, jest zasobny w wody powierzchniowe i podziemne. Ochrona wód w pobliskim obszarze GZWP Nr 415 „Górna Kamienna” jak i wód powierzchniowych w zlewni rzeki Kamiennej wymaga uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej na obszarze całej gminy Bliżyn, modernizowania i dostosowywanie istniejących przedsięwzięć gospodarczych do wysokich standardów ekologicznych oraz lokalizowania nowych inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko, tylko i wyłącznie, po zastosowaniu stosownych zabezpieczeń proekologicznych. Działania te umożliwią systematyczną poprawę jakości wód powierzchniowych i podziemnych w granicach gminy Bliżyn, jak i w granicach całej zlewni rzeki Kamiennej.

Obszar objęty zmianą planu położony jest na północ od granic Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Nr 415 „Górna Kamienna”, w obszarze spływu wód powierzchniowych do granic GZWP Nr 415. Południowo – zachodni kraniec terenu opracowania znajduje się w zasięgu proponowanego obszaru ochronnego zbiornika, w podobszarze ochrony „B”, charakteryzującym się dość długim czasem migracji potencjalnych zanieczyszczeń do warstw wodonośnych zaliczonych do GZWP, wynoszącym od 5 do 25 lat.

W granicach podobszaru „B”, jak i w granicach całego opracowania, ustalenia zmiany planu nie przewidują inwestycji mogących oddziaływać na wody podziemne obszaru, nie przewidują żadnych inwestycji podlegających zakazowi, wskazanych w projektowanych zasadach ochrony zbiornika Nr 415 „Górna Kamienna”. Realizacja ustaleń zmiany planu przewiduje kompleksową kanalizację sanitarną w obszarze, co zapewni właściwą i trwałą ochronę zasobów wód podziemnych.

Bezpośrednio w granicach zmiany planu znajduje się rzeka Bernatka w raz z jej niewielkimi dopływami. Ustalenia zmiany planu, tereny wód powierzchniowych, śródlądowych, oznaczone symbolem WS przewidują do zachowania dla celów gospodarczych, krajobrazowych i rekreacyjnych.

W granicach rzeki i jej bezpośrednim sąsiedztwie, ustalenia dopuszczają realizację urządzeń budowlanych i budowli związanych z ich użytkowaniem, w tym budowli hydrotechnicznych niezbędnych dla realizacji statutowych zadań administratora wód, związanych z ich utrzymaniem oraz ochroną przeciwpowodziową.

Wokół rzeki należy zapewnić dostęp do wody w ramach powszechnego korzystania z wód oraz na potrzeby wykonywania robót związanych z ich utrzymaniem. Uchwała zakazuje grodzenia nieruchomości przyległych do rzeki w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, zakaz nie dotyczy obrębów hodowlanych rybactwa śródlądowego.

Rzeka Bernatka zaczyna swój bieg w kompleksach leśnych i w granicach lasów przebiega jej główny nurt. W pobliżu terenów zabudowanych i przewidywanych do zabudowy znajduje się wyłącznie jeden z jej niewielkich prawobrzeżnych dopływów. Dzięki tak korzystnemu położeniu, wody rzeki Bernatki, wolne są od zanieczyszczeń pochodzących ze spływów powierzchniowych z

terenów rolnych jak i od zanieczyszczeń, których źródłem mogą się stać ścieki sanitarne i wody opadowe pochodzące z terenów zainwestowanych, gdyż obecnie teren sołectwa Zagórze nie posiada istniejącej sieci kanalizacyjnej. Ustalenia zmiany planu przewidują odprowadzenie i oczyszczenie ścieków sanitarnych pochodzących z terenu całego sołectwa, więc nowe tereny zabudowy mieszkaniowej wielofunkcyjnej, planowane w granicach sołectwa, nie staną się przyczyną zagrożenia jakości wód powierzchniowych w rejonie opracowania.

Rzeka Kamienna jest przedmiotem inwestycji z zakresu ochrony przeciwpowodziowej przewidywanych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”, zatwierdzonego przez Prezesa Rady Ministrów, na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 22 lutego 2011 r., zlokalizowanych w dolnym biegu rzeki. Inwestycje te polegają na budowie zbiornika retencyjnego „Brody”, ubezpieczenia fragmentu brzegu, udrożnienie fragmentu koryta rzeki. W granicach analizowanej zmiany planu, dokument ten nie przewiduje działań czynnych. Dla terenu tego obowiązują ogólne cele środowiskowe, wyznaczone w analizowanym dokumencie.

Projektowana zmiana planu oraz prognoza oddziaływania na środowisko do zmiany planu **uwzględnia cele środowiskowe zawarte** w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”, oraz Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.

Zmiana planu w odniesieniu do zachowania **celów środowiskowych dla wód podziemnych** przewiduje:

- ograniczenie dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych,
- wzrost stężeń zanieczyszczeń powstałych w skutek działalności człowieka.

Zmiana planu w odniesieniu do zachowania **celów środowiskowych dla wód powierzchniowych** przewiduje dla jednolitych części wód powierzchniowych obligatoryjny warunek niepogarszania ich stanu. Docelowo przewiduje się osiągnięcie co najmniej dobrego potencjału ekologicznego.

Zmiana planu zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną przedstawia aktualne obszary ochronne:

- opisuje wody powierzchniowe i podziemne, które mogą być wykorzystywane dla zaopatrzenia ludności w wodę,
- wskazuje obszary ochrony siedlisk i gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie,
- w granicach zmiany planu nie występują szczególnie wrażliwe obszary wód powierzchniowych i podziemnych narażone na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych,
- w granicach zmiany planu nie wydzielono część wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych, w tym jako kąpieliska.

Kolejnym dokumentem wyznaczającym cele środowiskowe dla wód, jest „**MasterPlan dla obszaru dorzecza Wisły**”, przyjęty w dniu 26 sierpnia 2014 r. na posiedzeniu Rady Ministrów.

W MasterPlanie zestawiono inwestycje planowane do realizacji w perspektywie do 2021 r. To przejściowy dokument strategiczny, które pomogą Polsce wypełnić wymogi Ramowej Dyrektywy Wodnej; są one wynikiem ustaleń z Komisją Europejską. Dokument ten stanowi uzupełnienie obowiązującego „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” do czasu jego aktualizacji.

Podstawowym zadaniem tego dokumentu jest zintegrowanie strategii i planów sektorowych dotyczących dorzecza w zakresie przedsięwzięć mogących wpływać na hydromorfologię wód powierzchniowych. Nadrzędne cele strategiczne polityki wodnej UE, które uwzględniono w niniejszym dokumencie, skupiają się przede wszystkim na:

- osiągnięciu i utrzymaniu dobrego stanu oraz potencjału wód, a także związanych z nimi ekosystemów,
- zapewnieniu dostępu do zasobów wodnych dla zaspokojenia potrzeb ludności, środowiska naturalnego oraz społecznie i ekonomicznie uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki,
- ograniczeniu negatywnych skutków powodzi i suszy oraz minimalizowaniu ryzyka wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych,
- wdrożeniu systemu zintegrowanego zarządzania zasobami wodnymi i gospodarowania wodami.

Obszar objęty zmianą planu, znajduje się regionie wodnym Środkowej Wisły. W granicach gminy Bliżyn, na południowy – zachód od granic opracowania, znajduje się jedna zrealizowana inwestycja, spełniająca przesłanki z art. 4 ust 7 Ramowej Dyrektywy Wodnej:

- ID projektu: 2_114_W
- Nazwa inwestycji: Odbudowa i rozbudowa Zalewu Bliżyńskiego na rzece Kamiennej w Bliżynie, gmina Bliżyn wraz z infrastrukturą towarzyszącą
- Cel inwestycji: ochrona przed powodzią, retencja/ochrona przed suszą, rekreacja
- Koszty realizacji inwestycji: 7 770 000,00 PLN

MasterPlan w granicach zmiany planu jak i w granicach całej gminy Bliżyn, **nie przewiduje realizacji nowych inwestycji wodnych w latach 2017 – 2021.**

Najnowszym dokumentem wyznaczającym cele środowiskowe dla wód, jest Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie **Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły** (Dz. U. z 28 listopada 2016 r. poz. 1911), stanowiący aktualizację dotychczasowego Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, wyznacza dla Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu cel środowiskowy, polegający na: zachowaniu zbiorników wód powierzchniowych naturalnych i sztucznych, utrzymanie meandrów wybranych

cieków; zachowaniu śródpolnych i śródleśnych torfowisk, terenów podmokłych i oczek wodnych. Ustalenia analizowanej zmiany planu spełniają wyznaczony cel środowiskowy.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, na obszarze gminy Bliżyn, na terenie położonym na południe od granic analizowanej zmiany planu, wskazuje do realizacji **budowę zbiornika wodnego „Wołów”**, o powierzchni 33,7 ha, mającego pełnić funkcje: retencyjną, ochrony przed suszą i przed powodzią oraz rekreacyjną. Inwestycję planuje się zrealizować do czerwca 2018, ze środków budżetu państwa.

b) Ochrona gruntów rolnych i leśnych

Ochronie przed zmianą sposobu zagospodarowania, na cele nierolnicze i nieleśne, na podstawie Ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 909 z późniejszymi zmianami) podlegają szczególnie:

- grunty rolne klas bonitacyjnych (I, II, III) – przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi (art.7 ust.2 pkt.1),
- grunty leśne stanowiące własność Skarbu Państwa oraz lasy ochronne – przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw środowiska (art.7 ust.2 pkt.2 i art.9 ust.3),
- pozostałe grunty leśne – przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne wymaga uzyskania zgody marszałka województwa wyrażonej po uzyskaniu opinii izby rolniczej (art.7 ust.2 pkt.5).

Wyłączenie z produkcji użytków rolnych wytworzonych z gleb pochodzenia mineralnego i organicznego, zaliczonych do klas: I, II, IIIa, IIIb, oraz użytków rolnych klas: IV, IVa, IVb, V i VI wytworzonych z gleb pochodzenia organicznego, a także gruntów m.in. pod budynkami produkcji i przetwórstwa rolniczego, pod stawami rybnymi, parkami wiejskimi, ogródkami działkowymi, infrastrukturą dla potrzeb wsi; może nastąpić po wydaniu decyzji zezwalających na takie wyłączenie (art.11 ust.1).

Obszar objęty zmianą planu stanowią tereny zabudowane, grunty rolne w klasach bonitacyjnych RV, RVI, PsV, PsVI i ŁV i tereny leśne w klasach bonitacyjnych LsIV i LsV.

Teren lasów i gruntów leśnych, oznaczone symbolem ZL, ustalenia zmiany planu przeznaczają do prowadzenia zrównoważonej gospodarki leśnej, zachowującej dotychczasowe funkcje lasów: gospodarczą, ochronną, klimatotwórczą, turystyczno – rekreacyjną, dydaktyczną i kulturową. W lasach, w obrębie dróg śródleśnych, ogólnodostępnych ustalenia dopuszczają lokalizację terenowych ścieżek rowerowych. Część terenów leśnych, stanowiących własność Lasów Państwowych, posiada status lasów wodochronnych, podlegające szczególnej ochronie przed zmianą sposobu użytkowania. W granicach lasów obowiązują zasady gospodarowania, określone w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz.U.2015.2100, z późn. zm.) oraz planach urządzenia lasów dla

lasów stanowiących własność Skarbu Państwa i uproszczonych planach urządzenia lasów w przypadku lasów prywatnych.

Dla części terenu prywatnych gruntów leśnych, przewidywanych do przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne (pod MN.X i MN) określone w niniejszej zmianie planu, uzyskano zgodę na zmianę przeznaczenia gruntu leśnego na cele nieleśne:

- na etapie sporządzania pierwotnej wersji Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Zagórze decyzją Marszałka Województwa Świętokrzyskiego OŚ.I.6111-2/06 z dnia 03.04.2006 r.
- na etapie niniejszej procedury planistycznej, decyzją Marszałka Województwa Świętokrzyskiego OWŚ-III.7151.12.2.2016 z dnia 09.12.2016 r.

Niewielkie obszarowo tereny, oznaczone symbolem ZL.p, ustalenia zmiany planu przeznaczają do zalesienia. Tereny te, zgodnie z ewidencją gruntów stanowią grunty orne niskich klas bonitacyjnych i zostały wyznaczone w poprzedniej (obowiązującej aktualnie) wersji planu miejscowego. Niniejsza edycja zmiany planu nie wyznacza nowych terenów planowanych do zalesienia, a wręcz usunęła zalesienia wyznaczone poprzednio na terenach łąk i pastwisk. Tereny planowane do zalesienia, zgodnie z danymi udostępnionymi przez RDOŚ w Kielcach, nie stanowią cennych siedlisk nieleśnych. Na terenach tych nie stwierdzono również stanowisk chronionych gatunków. Część terenów planowanych do zalesienia, na skutek zaniechania użytkowania rolniczego, zaczęła już samoistnie porastać samosiewkami drzew i krzewów. Planowane zalesienia, wyznaczane wyłącznie w granicach gruntów ornych, **nie stanowią przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko**, wyznaczonych Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 710). Przeznaczenie tych terenów pod zalesienie spowoduje korzystny wzrost różnorodności biologicznej obszaru, należy jednak zachować istniejący układ dróg do pól i lasów, zapewniających ogólną dostępność do terenu.

Tereny gruntów rolnych, oznaczonych symbolem R, ustalenia zmiany planu przeznaczają dla doskonalenia produkcji rolnej, sadowniczej i ogrodniczej oraz zachowania istniejącej zabudowy zagrodowej w granicach ich aktualnych działek. Jako przeznaczenie dopuszczalne wskazują lokalizacja obiektów kubaturowych integralnie związanych z produkcją rolniczą, ogrodniczą i sadowniczą (zabudowy zagrodowej) towarzyszących funkcji podstawowej i infrastruktury technicznej. Z zastrzeżeniem, że lokalizacja nowych obiektów możliwa jest jedynie, gdy inwestor posiada gospodarstwo rolne o wielkości areału odpowiadającej średniej wielkości gospodarstwa rolnego na terenie gminy Bliżyn lub gospodarstwa specjalistycznego.

Tereny zieleni łąkowej i pastwisk, oznaczone symbolem ZŁ, ustalenia zmiany planu chronią przed przeznaczeniem na cele nie związane z rolniczym użytkowaniem kośnym i wypasem zwierząt, poprzez zakaz lokalizacji nowej zabudowy i przekształcania terenu.

Tereny rolne objęte zmianą, planowane pod rozwój różnorodnej zabudowy, nie wymagają, w świetle ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 909 z późn.zm.), uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntu rolnego na cele nierolnicze.

Przy zagospodarowywaniu terenów rolnych i leśnych na cele budowlane powinno stosować się rozwiązania terenooszczędne, a pod zabudowę w pierwszej kolejności należy przeznaczać tereny już wcześniej wyłączone z produkcji rolnej i leśnej.

c) Korytarze ekologiczne

Kompleksy leśne, położone na północ od ul. Kopernika w Zagórz, stanowią część Głównego **Korytarza Południowo – Centralnego (KPdC)**, obszaru **Częstochowa – wschód**, wskazanego na mapach Geoserwisu GDOŚ.

Korytarze ekologiczne zostały wyznaczone przez zespół pod kierownictwem Włodzimierza Jędrzejewskiego w „Projekcie korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce”, wykonanego na zlecenie Ministerstwa Środowiska, w ramach programu Phare PL0105.02.

Korytarz Południowo – Centralny łączy Roztocze, Puszcę Solską z Lasami Janowskimi, następnie przechodzi lasami wzdłuż doliny Wisły. Potem skręca na zachód i łukiem nad Puszcą Świętokrzyską dochodzi do Przedborskiego oraz Załęczańskiego Parku Krajobrazowego. Następnie poprzez Lasy Lublinieckie i Bory Stobrawskie idzie do Lasów Milickich, Doliny Baryczy i kończy się w Borach Dolnośląskich.

Wyznaczone Korytarze Główne stanowią ważne ogniwo łączności ekologicznej w skali Europy. Przez puszcze północnej Polski oraz sieć korytarzy, ciągłość wschodnio-europejskich obszarów przyrodniczych może być przedłużona aż do zachodnich granic Polski oraz wschodnich Niemiec. Umożliwiłoby to migracje zwierząt w skali kontynentalnej i rekolonizację zachodniej Polski i innych krajów Europy przez rzadkie gatunki zwierząt i roślin.

Na terenie korytarza ekologicznego należy przestrzegać następujących zaleceń:

- preferowanie rozwoju trwałych użytków zielonych na terenach bezpośrednio przylegających do rzek,
- działania mające na celu likwidowanie i nie wprowadzanie do środowiska barier poprzecznych ograniczających przepływ powietrza i wód,
- ochrony i uzupełnienia biologicznej obudowy rzek (zadrzewienia przywodne).

Projektowana zmiana planu obejmuje obszar całego sołectwa Zagórze w jego granicach administracyjnych. Tereny zabudowane i planowane do zainwestowania znajdują się wyłącznie w południowej części sołectwa. Środkową i północną część sołectwa stanowią zwarte masywy lasów państwowych i przylegające do nich lasy indywidualnych właścicieli. Obecna zmiana planu uzupełnia

tereny zabudowane w sąsiedztwie terenów już zabudowanych oraz w sąsiedztwie istniejących dróg obsługujących teren opracowania.

W granicach wyznaczonego korytarza ekologicznego znajdują się projektowane enklawy nowej zabudowy, planowane przy ul. 29 Czerwca. Tereny w zachodniej części, przy drodze KDD.8, wyznaczone są na obszarze opuszczonych zagród rolniczych; pozostałe tereny planowane pod zabudowę stanowią w obecnie obowiązującym planie grunty rolne, tereny lasów i gruntów ornych zadrzewionych.

Wyznaczone tereny obejmują skrajny, południowy fragment korytarza ekologicznego. Na tych terenach, zgodnie z danymi udostępnionymi przez RDOŚ w Kielcach, nie stwierdzono występowania siedlisk cennych lub chronionych gatunków. Realizacja nowej zabudowy mieszkaniowej nie spowoduje ograniczenia drożności korytarza ekologicznego, stanowi jedynie niewielką lokalną przeszkodę, możliwą do ominięcia przez zwierzęta przez okoliczne tereny lasów, pól i łąk. Zabudowa mieszkaniowa nie stanowi istotnego źródła hałasu, mogącego w sposób szczególny odstraszać zwierzęta. Wyznaczenie powyższych terenów nie spowoduje utrudnień w swobodnym przepływie mas powietrza i wód. Na niniejszych terenach nie będzie prowadzona działalność gospodarcza i produkcyjna. W związku z powyższym, realizacja ustaleń niniejszej zmiany planu nie będzie istotnie oddziaływać na główny korytarz ekologiczny Częstochowa – wschód.

4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu, międzynarodowym, krajowym, wojewódzkim, powiatowym i gminnym

Najważniejsze cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu **międzynarodowym** wyznacza:

- Konferencja Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro w 1992 r. – na której zdefiniowano założenia zrównoważonego rozwoju,
- Agenda XXI – Globalny Program Działania na XXI w – zredagowany przez ONZ w Raporcie „Nasza Wspólna Przyszłość” – część II pt. „Ochrona i zarządzanie zasobami przyrody”,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu sporządzoną w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r.,
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego, podpisana w Ramsarze 2 lutego 1971 r.,
- Konwencja o zakazie używania technicznych środków oddziaływania na środowisko w celach militarnych lub jakichkolwiek innych celach wrogich, sporządzoną w Genewie dnia 18 maja 1977 r.,
- Konwencja Berneńska o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, podpisana w Bernie 19 września w 1979 r.,
- Konwencja w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości, sporządzoną w Genewie 13 listopada 1979 r.,
- Protokół do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, dotyczący długofalowego finansowania wspólnego programu monitoringu i oceny przenoszenia zanieczyszczeń powietrza na dalekie odległości w Europie (EMEP), sporządzony w Genewie 28 września 1984 r.
- Protokół do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, w sprawie zmniejszania emisji tlenków azotu lub ich transgranicznych strumieni, sporządzony w Sofii 31 października 1988 r. (tzw. „protokół azotowy”),
- Protokół do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, w sprawie dalszego ograniczenia emisji siarki, sporządzony 14 czerwca 1994 r. w Oslo (tzw. „II protokół siarkowy”),
- Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzoną w Espoo 25 lutego 1991 r.,
- Konwencja Wiedeńska o ochronie warstwy ozonowej, sporządzoną w Wiedniu 22 marca 1985 r.,
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, sporządzony w Montrealu 16 września 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi i poprawkami kopenhaskimi,
- Konwencja w sprawie zmian klimatu wraz z protokołem sporządzonym w Kyoto w dniach 1-10 grudnia 1997 r., zobowiązującą państwa- Strony do redukcji emisji tzw. gazów cieplarnianych,

- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących ochrony środowiska sporządzoną w Aarhus 25 czerwca 1998 r., zawierającą zobowiązanie się Stron do podjęcia działań zmierzających do wprowadzenia rozwiązań umożliwiających dostęp społeczeństwa do informacji dotyczących stanu i ochrony środowiska,
- Europejska Konwencja Krajobrazowa podpisana we Florencji 20 października 2000 r,
- Porozumienie o ochronie wodniczki *Acrocephalus paludicola* zawarte 30 kwietnia 2003 r. w Mińsku na Białorusi, zgodnie z artykułem IV paragraf 4 Konwencji o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, zwanej Konwencją Bońską.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu **wspólnotowym** wyznaczają uchwały, rozporządzenia i dyrektywy unijne. Najważniejsze z pośród nich to:

- Uchwała 87/C 328/01 z dnia 19 października 1987 r. Rady Wspólnot Europejskich i przedstawicieli rządów państw członkowskich uczestniczących w pracach Rady w sprawie kontynuacji i wdrożenia polityki Wspólnoty Europejskiej i programu działania w dziedzinie ochrony środowiska,
- Rozporządzenie Rady 1210/90/EWG z dnia 7 maja 1990 r. w sprawie utworzenia Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska oraz sieci informacji i obserwacji środowiska,
- Rozporządzenie Rady 1836/93/EWG z dnia 29 czerwca 1993 r. w sprawie dobrowolnego uczestnictwa firm przemysłowych w systemie zarządzania ochroną środowiska i przeglądów ekologicznych,
- Rozporządzenie Rady 3254/91/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie działań Wspólnoty w zakresie ochrony przyrody,
- Dyrektywa 84/360/EWG z dnia 28 czerwca 1984 r. w sprawie zwalczania zanieczyszczeń powietrza przez zakłady przemysłowe (Dz.Urz. WE L 188 z 16.07.1984),
- Dyrektywa 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobody dostępu do informacji o środowisku (Dz.Urz. WE L 158 z 23.06.1990),
- Dyrektywa 91/244/EWG z dnia 6 marca 1991 r. zmieniającej dyrektywę Rady 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.Urz. WE L 115 z 08.05.1991),
- Dyrektywa 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.Urz. WE L 206 z 22.07.1992),
- Dyrektywa 94/24/WE z dnia 8 czerwca 1994 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.Urz. WE L 164 z 30.06.1994),
- Dyrektywa 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.Urz. WE L 257 z 10.10.1996),
- Dyrektywa 96/62/WE z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza (Dz.Urz. WE L 296 z 21.11.1996),

- Dyrektywa 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz.Urz. WE L 10 z 14.01.1997),
- Dyrektywa 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniającej dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko (Dz.Urz. WE L 73 z 14.03.1997),
- Dyrektywa 97/62/WE z dnia 27 października 1997 r. dostosowującej do postępu naukowo-technicznego dyrektywę 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.Urz. WE L 305 z 08.11.1997),
- Dyrektywa 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu (Dz.Urz. WE L 163 z 29.06.1999),
- Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów,
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej,
- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko,
- Dyrektywa 2001/80/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz.Urz. WE L 309 z 27.11.2001),
- Dyrektywa 2002/49/WE z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz.Urz. WE L 189 z 18.07.2002),
- Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG,
- Dyrektywa 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.Urz. WE L 156 z 25.06.2003).

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu **krajowym** określają:

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej w art.5 zapewnia ochronę środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju, w art. 74 stwierdza, że ochrona środowiska jest obowiązkiem m.in. władz publicznych, które poprzez swą politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom,
- Ustawy i Rozporządzenia mówiące o ochronie środowiska, przytoczone w pkt. 1.3 niniejszego opracowania.

Cele ochrony środowiska na szczeblu **wojewódzkim** określają:

- Regionalny Program Operacyjny Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014 – 2020 – czwarta wersja projektu przyjęta przez Zarządu Województwa Świętokrzyskiego w marcu 2014 r.
- Zmiana Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego, przyjęta uchwałą Nr XLVII/833/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 22 września 2014 r., (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z dnia 31 października 2014 r., Poz. 2870).
- „Strategia Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego do roku 2020” przyjęta Uchwałą Nr XXXIII/589/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 16 lipca 2013 r. (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z dnia 24 lipca 2013r., Poz. 2914),
- Programu ochrony środowiska dla województwa świętokrzyskiego, na lata 2011 – 2015 z perspektywą do roku 2019, przyjęty uchwałą Nr XII/211/11 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 12 października 2011 r.
- Plan gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego na lata 2012 – 2018 przyjęty Uchwałą Nr XXI/360/12 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 czerwca 2012 r.
- Uchwała Nr XXI/361/12 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 czerwca 2012 r. w sprawie wykonania „Planu gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego” 2012 - 2018 (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z dnia 01 sierpnia 2012 r., Poz. 2205).
- Aktualizacja Programu ochrony powietrza (POP) dla województwa świętokrzyskiego wraz z planem działań krótkoterminowych, przyjęta Uchwałą Nr XVII/248/15 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 listopada 2015 r.
- Program SOPO – Rozpoznanie i udokumentowanie i zaznaczenie na mapie w skali 1:10000 osuwisk oraz terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi w Polsce, (obejmujący swym zasięgiem prawie całe woj. świętokrzyskie) – projekt.

Cele ochrony środowiska na szczeblu **powiatowym** określają:

- Plan Gospodarki Odpadami dla Związku Międzygminnego „Utylizator” na lata 2011-2014 z perspektywą do roku 2018 r.
- Program Ochrony Środowiska i Plan Gospodarki Odpadami dla Powiatu Skarżyskiego na lata 2009-2012 z uwzględnieniem lat 2013-2016.
- Strategia Rozwoju Powiatu Skarżyskiego na lata 2015-2023.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym i powiatowym, istotne z punktu widzenia niniejszego dokumentu, zostały w nim **uwzględnione w całości.**

5. Czynniki mogące pogorszyć stan środowiska objętego niniejszą analizą

5.1. Pobór wód

Obszar objęty zmianą planu przewiduje się zasilić w wodę z istniejących i projektowanych sieci wodociągowych, włączonych do istniejącego wodociągu obsługującego teren sołectwa Zagórze, na warunkach określonych przez zarządzającego siecią. Przebiegi istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej, pokazane na rysunku zmiany planu mają charakter orientacyjny i wymagają uściślenia na etapie projektu budowlanego.

Obszar opracowania zasilany jest w wodę z ujęcia wody w sołectwie Bugaj, zaopatrującego w wodę wodociąg grupowy „Bugaj”, obsługujący miasto Skarżysko – Kamienną oraz miejscowości z gminy Bliżyn: Wołów, Bugaj, Brzeście i Zagórze.

Źródłem wody dla wodociągu grupowego „Bugaj” są trzy studnie głębinowe, z których eksploatowana jest tylko jedna. Eksploatacja dwóch pozostałych wymaga budowy stacji uzdatniania wody. Eksploatowana studnia posiada wydajność eksploatacyjną $Q_e = 280 \text{ m}^3/\text{h}$, przy depresji $S_e = 7,0\text{--}18,0 \text{ m}$, zatwierdzoną Decyzją Głównego Geologa Kraju znak: KDH/013/5339/88 z dnia 22.04.1988 r.

Jednostką administrującą wodociągiem i ujęciem „Bugaj” jest Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Skarżysku Kamiennej. Zgodnie z Decyzją znak OS.II.6341.29.2013 Starosty Skarżyskiego z dnia 22 listopada 2013 r. zostało udzielone pozwolenie wodnoprawne na pobór wody ze studni nr 1 z ujęcia „Bugaj”, ważne do 30.11.2033 r.

Decyzja zezwala na pobór następujących ilości wody:

$$Q_{\max \text{ d.}} = 3\,400 \text{ m}^3/\text{d}, Q_{\max \text{ h}} = 167 \text{ m}^3/\text{h}, Q_{\max \text{ roczne.}} = 1\,466\,928 \text{ m}^3/\text{rok}$$

Ujęcie wody Bugaj posiada strefę ochrony bezpośredniej o wymiarach $21,6 \text{ m} \times 36,0 \text{ m}$. Z uwagi na izolację podłoża i związany z tym czas przesiąkania zanieczyszczeń z powierzchni do warstwy wodonośnej wykazano brak potrzeby ustanawiania strefy ochrony pośredniej od ujęcia.

5.2. Odprowadzanie ścieków

Docelowo, **ścieki sanitarne – bytowe** z obszaru zmiany planu, należy odprowadzić do projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej, pracującej w systemie grawitacyjno-pompowym lub niskociśnieniowym, na warunkach określonych przez zarządzającego siecią. Na okres przejściowy dopuszcza się stosowanie bezodpływowych zbiorników na ścieki sanitarne oraz przydomowych oczyszczalni ścieków.

Przebiegi projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej oraz lokalizacje proponowanych pompowni ścieków pokazane na rysunku zmiany planu, mają charakter orientacyjny i wymagają uściślenia na etapie projektu budowlanego.

Ścieki sanitarne z obszaru gminy Bliżyn, kierowane są za pomocą kanalizacji sanitarnej, do oczyszczalni ścieków, zrealizowanej w miejscowości Wojtyniów.

Starosta Skarżyski, decyzją OS.II-6224/7/06 z dnia 27.10.2006, udzielił Wójtowi Gminy Bliżyn, pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzenie oczyszczonych ścieków komunalnych z oczyszczalni w Wojtyniowie do rzeki Kamiennej w km 135+118, do dnia 31.10.2016 r., pod warunkiem:

- że ilość odprowadzanych ścieków komunalnych nie będzie przekraczała wartości dla RLM 2433 osób, przy: $Q_{d.sr.} = 427 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q_{d.max} = 528 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q_{h.sr.} = 17,8 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{h.max} = 41,7 \text{ m}^3/\text{h}$,
- ilość odprowadzanych oczyszczonych ścieków w oczyszczalni o przepustowości docelowej: $Q_{d.sr.} = 853 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q_{h.sr.} = 35,5 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{h.max} = 83,3 \text{ m}^3/\text{h}$,
- stężenia nie przekroczą wartości: $BZT_5 = 25,0 \text{ mg O}_2/\text{dm}^3$, $ChZT = 125,0 \text{ mg}/\text{dm}^3$, zawiesina ogólna $= 35,0 \text{ mg}/\text{dm}^3$

Pierwszy etap realizacji inwestycji obejmował budowę dwóch reaktorów AWAS SBR oraz kanalizację sanitarną w miejscowościach Wojtyniów i Bliżyn. Dobudowa dwóch kolejnych reaktorów nastąpi po wykonaniu kanalizacji dla całej gminy. Przyjęta technologia oczyszczania ścieków umożliwia pracę oczyszczalni ze znacznym (nawet 40 %) udziałem ścieków dowożonych. Teren lokalizacji oczyszczalni ścieków jest o pow. ok. 0,45 ha i stanowi własność Gminy. Odbiornikiem oczyszczonych ścieków z oczyszczalni jest rzeka Kamienna.

W ramach zrealizowanych inwestycji na terenie gminy do końca 2015 r, wybudowano mechaniczno – biologiczną oczyszczalnię ścieków sanitarnych o przepustowości $420 \text{ m}^3/\text{d}$ zlokalizowaną na prawym brzegu rzeki Kamiennej w miejscowości Wojtyniów oraz kanalizację sanitarną w miejscowościach Bliżyn i Wojtyniów.

W skład oczyszczalni ścieków wchodziły obiekty: stacja mechanicznego oczyszczania ścieków (sitopiaskownik), komora rozdziału ścieków, dwukomorowy reaktor typu SBR z przykryciem, grawitacyjny zagęszczacz osadu nadmiernego, budynek techniczno socjalny (z pomieszczeniami: stacja dmuchaw, stacja mechanicznego odwadniania i higienizacji osadu, pomieszczenie socjalne), silos magazynowy wapna, plac składowy osadu, kontenerowa stacja zlewca, zbiornik retencyjno-uśredniający ścieków dowożonych, instalacja neutralizacji odorów, komora pomiarowa ścieków oczyszczonych, wylot do rzeki, agregat prądotwórczy, komora wodomierzowa, komora zasuw, drogi, place, ogrodzenie.

Oczyszczanie ścieków odbywa się w reaktorze biologicznym typu SBR z osadem czynnym niskoobciążonym w warunkach tlenowych. Efektem tego jest brak szybko zagniwających osadów surowych, przykrego zapachu. Oczyszczanie tego typu charakteryzuje się stabilnym i niskim indeksem osadu, co powoduje, że jest odporna na wahania w obciążeniach hydraulicznych oraz ładunku zanieczyszczeń. Zastosowane urządzenia zapobiegają emisji aerozoli. Zastosowana technologia oczyszczania nie jest uciążliwa dla środowiska.

Ze względu na zróżnicowany układ wysokościowy, kanalizację sanitarną wykonano w układzie grawitacyjno — tłocznym z przewagą kanałów grawitacyjnych. Łącznie do końca 2015 r. wybudowano 26,67 km sieci.

Docelowo przewidywany jest grawitacyjno – pompowy układ kanalizacji sanitarnej w gminie Bliżyn, z wybudowaniem szeregu pompowni sieciowych.

Przewiduje się, że docelowo z kanalizacji będzie korzystać 7 000 osób. Docelowo oczyszczenia będzie przyjmować następujące ilości ścieków:

$$Q_{d.sr.} = 840,0 \text{ m}^3/\text{d}, Q_{d.max} = 1050,0 \text{ m}^3/\text{d}, Q_{h.sr.} = 35,5 \text{ m}^3/\text{h}, Q_{h.max} = 83,3 \text{ m}^3/\text{h}$$

Obecnie oczyszczalnia przyjmuje:

$$Q_{d.sr.} = 420,0 \text{ m}^3/\text{d}, Q_{d.max} = 525,0 \text{ m}^3/\text{d}, Q_{h.sr.} = 17,8 \text{ m}^3/\text{h}, Q_{h.max} = 41,7 \text{ m}^3/\text{h}$$

Docelowo, **wody opadowe i roztopowe** z części zabudowanej objętej zmianą planu, należy odprowadzić systemem projektowanej sieci kanalizacji deszczowej i po oczyszczeniu odprowadzić do odbiornika wód opadowych, zgodnie z warunkami określonymi przez zarządzającego siecią. Na okres przejściowy i z terenów nieutwardzonych ścieki deszczowe należy odprowadzić powierzchniowo.

Wody opadowe i roztopowe ujęte w szczelne, otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej terenów, wprowadzane do wód lub do ziemi, powinny spełniać warunki określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r., w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 1800). Wody opadowe pochodzące z zanieczyszczonych terenów utwardzonych innych niż określone w rozporządzeniu, w przypadku przekroczenia dopuszczalnych stężeń, również wymagają oczyszczenia.

Odprowadzenie i oczyszczenie powstających ścieków zapewni bezpieczeństwo dla czystości wód podziemnych i powierzchniowych na terenie opracowania. Odprowadzanie ścieków (z wyłączeniem sytuacji awaryjnych) nie będzie stwarzać zagrożenia dla środowiska. Budowa sieci kanalizacyjnej jest działaniem proekologicznym.

5.3. Gromadzenie odpadów

Odpady komunalne, z obszaru zmiany planu, należy gromadzić w indywidualnych pojemnikach lub kontenerach i wywozić na składowisko odpadów zgodnie z ustaleniami przyjętymi przez Gminę Bliżyn. W celu ograniczenia ilości wywożonych odpadów należy prowadzić segregację odpadów i odzysk surowców wtórnych.

Gmina Bliżyn nie posiada składowiska odpadów na swoim terenie i należy do Międzygminnego Związku „Utylizator”.

Zbiórką odpadów komunalnych objętych jest 100 % mieszkańców gminy. Zasady gospodarowania odpadami w gminie reguluje między innymi Uchwała Nr XXV/148/2012 Rady Gminy Bliżyn z dnia 18 grudnia 2012 r., (z późniejszymi zmianami) w sprawie regulaminu utrzymania czystości na terenie gminy, oraz uchwała Nr XXV/151/2012 Rady Gminy Bliżyn z dnia 18

grudnia 2012 r. ze zmianami, w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów na terenie gminy Bliżyn.

System odbioru odpadów z gminie opiera się na pojemnikowo-workowym odbiorze odpadów. Zmieszane odpady komunalne gromadzone są w pojemnikach plastikowych lub metalowych o pojemności od 110 l do 1100 l. Frakcje odpadów zbierane w sposób selektywny gromadzone są do plastikowych worków rozdawanych właścicielom nieruchomości, którzy zadeklarowali selektywną zbiórkę odpadów. Prowadzona selektywna zbiórka odpadów obejmuje: szkło, makulaturę, tworzywa sztuczne, zużyte baterie i przeterminowane leki.

Odpady odbierane są z nieruchomości zgodnie z opracowanym harmonogramem. W zabudowie zagrodowej odpady odbierane są 1 raz w miesiącu, w zabudowie wielorodzinnej (bloki) raz w tygodniu. Odpady wielkogabarytowe odbierane są podczas mobilnych zbiórek dwa razy w roku. Na zgłoszenie z nieruchomości odbierane są odpady budowlane i poremontowe.

Na terenie gminy zlokalizowany jest jeden Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK), który czynny jest dwa dni w tygodniu po 5 godzin. Do punktu właściciele sami mogą dowozić i zostawiać odpady zbierane w sposób selektywny.

Przedsiębiorca świadczący usługi odbierania i zagospodarowania odpadów komunalnych z nieruchomości na których zamieszkują mieszkańcy został wybrany w drodze postępowania przetargowego. W ramach tego zadania prowadzi również PSZOK.

Działania powodujące lub mogące powodować powstanie odpadów, powinny być planowane, projektowane i prowadzone, tak aby:

- zapobiegać powstawaniu odpadów lub ograniczać ilość odpadów i ich negatywne oddziaływania na środowisko,
- zapewnić zgodne z zasadami ochrony środowiska odzysk, jeżeli nie udało się zapobiec powstaniu odpadów,
- zapewnić zgodne z zasadami ochrony środowiska unieszkodliwianie odpadów, których powstaniu nie udało się zapobiec lub których nie udało się poddać odzyskowi oraz należy prowadzić zbierane odpadów w sposób selektywny, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1987).

5.4. Gazownictwo

Pobór gazu, przesyłanie gazu za pomocą rurociągów, budowa i eksploatacja stacji redukcyjnych jest ingerencją w środowisko, ponieważ powoduje zużycie zasobów naturalnych, wymaga przeprowadzenia prac ziemnych przy budowie rurociągów i stacji redukcyjnej gazu, a w razie rozszczelnienia rurociągów, może przyczynić się do zagrożenia życia ludności i bezpieczeństwa mienia na skutek niekontrolowanego zapłonu i wybuchu gazu.

Zaopatrzenie w gaz przewodowy terenu objętego zmianą planu, przewiduje się z istniejącego i projektowanego gazociągu średniego i/lub niskiego ciśnienia, na warunkach określonych przez zarządzającego siecią. Przebiegi projektowanej sieci gazowej pokazane na rysunku mają charakter orientacyjny i wymagają uściślenia na etapie projektu budowlanego. Do czasu wybudowania sieci gazu przewodowego, uchwala dopuszcza korzystanie z gazu butlowego propan – butan.

Źródłem gazu jest gazociąg wysokiego ciśnienia DN 350 CN 4,0 relacji Końskie-Lubienia, przebiegający w środkowej części gminy. Zasilanie następuje za pośrednictwem stacji redukcyjno – pomiarowej gazu I^o, wykonanej w miejscowości Bliżyn, przy ulicy Szydłowieckiej (poza obszarem zmiany planu).

Dla projektowanego przebiegu sieci gazowej średniego ciśnienia, obowiązuje strefa kontrolowana o szerokości pasa terenu – 1,0 m; dla gazociągu lokalizowanego w przecinkach leśnych lub w sąsiedztwie lasu należy zachować pas o szerokości – 2,0 m od osi gazociągu. Ograniczenia w gospodarowaniu w obrębie strefy kontrolowanej, określa rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz.U.2013.640).

5.5. Ogrzewanie pomieszczeń

Zaopatrzenie w ciepło w granicach zmiany planu należy realizować w oparciu o indywidualne źródła ciepła. W celu ograniczenia uciążliwości dla środowiska wynikającej ze spalania paliw zmiana planu zaleca stosowanie paliw „ekologicznych”.

Emisja niska pochodząca z palenisk domowych i lokalnych systemów grzewczych może wpływać na stan powietrza. Wielkość emisji z tych źródeł jest trudna do oszacowania i wykazuje zmienność sezonową związaną z okresem grzewczym. W niekorzystnych warunkach meteorologicznych, w warunkach inwersji termicznej mogącej występować w okresie zimowym, emisja z tego rodzaju źródeł może prowadzić do występowania lokalnie wysokich stężeń substancji zanieczyszczających. Niekorzystne warunki meteorologiczne mogą pojawiać się także jesienią lub wczesną wiosną, w czasie występowania mgieł.

5.6 Zabudowa mieszkaniowa i usługowa

W granicach zmiany planu uchwala wyznacza:

- tereny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku symbolem RM.MN, o łącznej powierzchni ok. 2,60 ha,
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku symbolem MN o łącznej powierzchni ok. 14,51 ha,
- tereny zabudowy mieszkaniowej, wielofunkcyjnej, oznaczone na rysunku planu symbolem MN.X, o łącznej powierzchni ok. 83,04 ha;

- tereny zabudowy usługowej, oznaczone na rysunku planu symbolem UH.UG.UI, o łącznej powierzchni ok. 1,20 ha;
- tereny zabudowy usługowej turystyki, sportu i rekreacji, oznaczone symbolem UT.US.UI o łącznej powierzchni ok. 1,86 ha.

Dla terenu **RM.MN**, uchwala ustala jako przeznaczenie podstawowe lokalizację zabudowy zagrodowej służącej zamieszkiwaniu, produkcji i obsłudze gospodarki rolniczej, sadowniczej, ogrodniczej i hodowlanej oraz zabudowy jednorodzinnej indywidualnej. Jako przeznaczenie dopuszczalne przewiduje lokalizację usług podstawowych w parterach budynków mieszkalnych lub jako obiekty wolnostojące, usług rzemiosła, obsługi turystyki, agroturystyki, infrastruktury technicznej, garaży, parkingów, zieleni.

Budynki gospodarcze i inwentarskie, zgodnie z uchwałą należy lokalizować na zapleczach działek siedliskowych, poza pasem terenu potencjalnej lokalizacji części mieszkaniowej zabudowy, lub w inny sposób nie ograniczający komfortu zamieszkiwania w pasie potencjalnej strefy mieszkalnej. Na terenach zabudowy zagrodowej, uchwala zakazuje lokalizacji obiektów służących intensywnej produkcji hodowlanej, niezwiązanej ze zwyczajowym prowadzeniem gospodarstwa o zróżnicowanej obsadzie zwierząt wynikającej z potrzeb posiadanego gospodarstwa rolnego, w celu ograniczenia zjawisk o negatywnym wpływie na warunki życia mieszkańców w granicach terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rezydencyjnej i rekreacji indywidualnej, w rozumieniu przepisów odrębnych.

Dla **terenu MN**, uchwala ustala jako przeznaczenie podstawowe, lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, w zabudowie wolnostojącej lub bliźniaczej, na istniejących działkach lub wydzielanych na zasadach określonych w zmianie planu. Jako przeznaczenie dopuszczalne, uchwala ustala lokalizację usług podstawowych, lokalizowanych w budynkach mieszkalnych lub jako obiekty wolnostojące, garaży i budynków gospodarczych, infrastruktury technicznej, parkingów, małej architektury, zieleni.

Dla terenu **MN.X**, uchwala ustala jako przeznaczenie podstawowe lokalizację zabudowy mieszkaniowej: jednorodzinnej, rezydencyjnej, rekreacji indywidualnej, w zabudowie wolnostojącej, na istniejących działkach lub wydzielanych na zasadach określonych w niniejszym planie. Jako przeznaczenie dopuszczalne uchwala dopuszcza lokalizację zabudowy zamieszkania zbiorowego t.j. hotel, motel, pensjonat, dom wypoczynkowy, schroniska itp, i usługowej z zakresu opieki zdrowotnej, społecznej i socjalnej np. dom opieki dla osób starszych itp.,, obiektów budowlanych towarzyszących funkcji podstawowej tj. garaży i budynków gospodarczych, infrastruktury technicznej, parkingów, małej architektury, infrastruktury rekreacyjnej, oczek wodnych, basenów, zieleni.

Dla terenu **UH.UG.UI**, uchwała ustala jako przeznaczenie podstawowe lokalizację lokalizacja budynków i obiektów z zakresu usług podstawowych, stanowiących centrum usługowo-rekreacyjne miejscowości. W granicach terenu uchwała nie przewiduje lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2 000 m². W granicach terenu uchwała przewiduje lokalizację budynków i urządzeń obejmujących alternatywnie lub łącznie niżej określone przedsięwzięcia:

- budynki i urządzenia związane z usługami handlu i gastronomii;
- miejsca dla organizacji imprez masowych, amfiteatr;
- miejsca piknikowe, grille terenowe, pola biwakowe z zapleczem socjalnym i gastronomicznym;
- boiska sportowe do gier zespołowych z ewentualnym zapleczem administracyjno-socjalnym i gastronomiczno-handlowym związanym z usługami sportu;
- terenowe urządzenia sportowe, ścieżki rekreacyjno-wyczynowe, ścianki wspinaczkowe, urządzenia lekkoatletyczne, skateparki, mini golf, place zabaw dla dzieci, itp.;
- miejsca parkingowe dla korzystających z terenów usługowych i obsługujących tereny, komunikacja wewnętrzna, zieleń izolacyjno-dekoracyjna, infrastruktura techniczna obsługująca teren.

Dla terenów **UT.US.UI** uchwała ustala jako przeznaczenie podstawowe lokalizację obiektów mieszkaniowych i usługowych oraz urządzeń związanych z turystyką, sportem i rekreacją, wypoczynkiem całorocznym lub sezonowym oraz obsługą ruchu turystycznego. Jako przeznaczenie dopuszczalne, uchwała dopuszcza lokalizację budynków i obiektów integralnie związanych z funkcją podstawową, komunikacji wewnętrznej, infrastruktury technicznej, parkingów, małej architektury, zieleni. Program inwestycji należy dostosować do wielkości terenu inwestycji uwzględniając potrzebę zlokalizowania miejsc parkingowych dla potencjalnych klientów i dostawców oraz zieleni izolacyjno – dekoracyjnej w granicach działki.

Dla terenów zabudowy uchwała ustala zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Najważniejsze z pośród nich stanowią:

- istniejącą zabudowę w dobrym stanie technicznym przyjmują do zachowania z możliwością jej przebudowy, nadbudowy, rozbudowy, zmiany sposobu użytkowania i uzupełniania nowymi budynkami; obiekty w złym stanie technicznym przeznacza się do sukcesywnej wymiany; dopuszczony jest remont, przebudowa, rozbudowę i nadbudowę budynków lub ich części zlokalizowanych w granicach terenów przewidzianych pod zabudowę, usytuowanych poza wyznaczoną nieprzekraczalną linią zabudowy, pod warunkiem, że lokalizacja ta nie ograniczy sposobu zagospodarowania terenów określonych w planie;
- w projektach budowlanych nowej zabudowy oraz budynków przebudowywanych należy stosować zwarte formy przestrzenne, zharmonizowane z otoczeniem, nawiązujące charakterem i skalą do nowej zabudowy zlokalizowanej po sąsiedzku;

- wysokość projektowanych i przebudowywanych budynków mieszkalnych w zabudowie zagrodowej, jednorodzinnych i rezydencyjnych należy ograniczyć do dwóch kondygnacji nadziemnych z możliwością wykorzystania poddaszy na cele mieszkaniowe w drugiej kondygnacji nadziemnej, o wysokości do 10,5 m. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się nadbudowę istniejących budynków mieszkalnych dwukondygnacyjnych z dachami płaskimi, użytkowym poddaszem w trzeciej kondygnacji, jeżeli jest to uzasadnione ekonomicznie, funkcjonalnie i przestrzennie, o wysokości do 12,5 m.;
- wysokość budynków zamieszkania zbiorowego oraz usługowych z zakresu opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, należy ograniczyć do trzech kondygnacji nadziemnych z możliwością wykorzystania poddaszy na cele mieszkaniowe w trzeciej kondygnacji nadziemnej, o wysokości do 12,5 m.
- wysokość budynków rekreacji indywidualnej, należy ograniczyć do dwóch kondygnacji nadziemnych z możliwością wykorzystania poddaszy na cele mieszkaniowe w drugiej kondygnacji nadziemnej, o wysokości do 8,5 m;
- wysokość budynków gospodarczych, garaży należy ograniczyć do jednej kondygnacji nadziemnej, o wysokości do 7,0 m;
- wysokość budynków usługowych, należy ograniczyć do dwóch kondygnacji nadziemnych, z możliwością zastosowania użytkowych poddaszy w drugiej kondygnacji, o wysokości do 11,0 m.;
- wysokość innych obiektów i urządzeń budowlanych należy ograniczyć do wysokości wynikającej z funkcji i technologii;
- należy stosować dachy dwuspadowe lub wielospadowe, o nachyleniu połaci dachowej 20°-45° z możliwością zastosowania naczółków i przyczółków oraz poszerzonych okapów, uchwała dopuszcza stosowanie dachów o mniejszym niż określone wyżej, nachyleniu połaci dachowej, w tym dachów płaskich; pokrycie dachów dachówką ceramiczną, blachodachówką lub elementami dachówkopodobnymi; pokrycie dachów płaskich: bitumiczne, papowe, membranowe, z tworzyw sztucznych i trawiaste; kolorystyka dachów: odcienie ciemnej czerwieni, ceglaste, brązowe, grafitowe, zielone;
- należy zapewnić dbałość o estetykę wykończenia elewacji, stosowanie materiałów wykończeniowych rodzimego pochodzenia oraz pastelowej kolorystyki zabudowy z dopuszczeniem pojedynczych elementów kontrastowych wynikających z barw lub logo firmy usługowej;
- uchwała zabrania stosowania ogrodzeń betonowych, prefabrykowanych od strony dróg publicznych; zaleca dostosowanie rozwiązań materiałowych i kolorystyki ogrodzeń frontu działek nawiązujących do cech architektonicznych budynków.
- w przypadku nowych lokalizacji, uchwała zaleca stosowanie ujednoliconych projektów budowlanych w obrębie kilku sąsiadujących ze sobą działek;
- uchwała ustala obowiązek zachowania istniejącej zieleni w projektach nowych obiektów budowlanych w ilości nie kolidującej z programem inwestycji, a w przypadku lokalizacji

- obiektów usługowych, obowiązkowe opracowanie w projekcie budowlanym, projektu zieleni, uwzględniającego ochronę walorów krajobrazowych i estetycznych terenu inwestycji;
- wydzielanie nowych działek pod zabudowę musi uwzględniać potrzebę zapewnienia dojazdów i powstawanie działek o parametrach umożliwiających swobodną lokalizację zabudowy, parametry działek są szczegółowo określone w uchwale;
 - w zagospodarowaniu działek lub terenów inwestycji należy stosować nieprzekraczalne wskaźniki powierzchni zabudowy, intensywności zabudowy i minimalne powierzchnie biologicznie czynne, szczegółowo określone w uchwale;
 - wyznaczone są zasady umieszczania reklam i innych oznaczeń informacyjnych;
 - w zagospodarowaniu terenów należy uwzględnić wymagania w zakresie bezpieczeństwa pożarowego, a w szczególności wymagania dotyczące dróg pożarowych i przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego, wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych.

Powyższe zasady umożliwią realizację zabudowy z poszanowaniem zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. Wyznaczone są właściwe parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, umożliwiające podkreślenie regionalnych walorów zabudowy oraz pełne zintegrowanie zabudowy z otaczającym krajobrazem.

5.7. Komunikacja samochodowa

Ważnym zagadnieniem są zanieczyszczenia pochodzące od komunikacji drogowej. Dużą przeszkodą w omówieniu tej kwestii jest brak stosownych pomiarów wykonywanych na terenie opracowania. W przypadku dróg o zwiększonym natężeniu ruchu należy liczyć się z okresowo podwyższonymi, ale prawdopodobnie nie przekraczającymi norm, stężeniami węglowodorów, tlenu węgla, tlenków azotu, ozonu, aldehydów, pyłów i metali, w tym zwłaszcza ołowiu. Istotne znaczenie ma również zapylenie powstające na skutek ścierania się opon i nawierzchni dróg.

Obsługę komunikacyjną terenu objętego zmianą planu, stanowi system dróg publicznych, zlokalizowanych w granicach opracowania jak i na jego obrzeżach.

Ustalenia zmiany planu wyodrębniają następujące **istniejące drogi publiczne**:

- **KDL.1** – odcinek drogi powiatowej 0444T relacji Wojtyniów – Brzeście – Gostków, fragment ul. Źródlanej i ul. Bukowej, przewidywany do rozbudowy na parametrach ulicy klasy lokalnej. Szerokość w liniach rozgraniczających 15,0 m, chodnik dla pieszych jednostronny lub obustronny, w granicach terenu drogi uchwała dopuszcza lokalizację ścieżki rowerowej lub ścieżki rowerowej z dopuszczeniem ruchu pieszego.
- **KDL.2** – odcinek drogi powiatowej 0495T relacji Ubyszów – Brzask – Skarżysko-Kam. przewidywany do rozbudowy na parametrach drogi klasy lokalnej. Szerokość w liniach rozgraniczających 18,5 m, chodnik dla pieszych jednostronny lub obustronny, w granicach terenu drogi uchwała dopuszcza lokalizację ścieżki rowerowej lub ścieżki rowerowej z dopuszczeniem

ruchu pieszego.

- **KDL.3** – odcinek drogi gminnej relacji Zagórze – Ubyszów, część ul. Wrzosowej, i Zagórze – Ubyszów I, przewidywany do rozbudowy na parametrach drogi klasy lokalnej. Szerokość w liniach rozgraniczających 12,0 m, chodnik dla pieszych jednostronny; w granicach terenu drogi uchwała dopuszcza lokalizację ścieżki rowerowej lub ścieżki rowerowej z dopuszczeniem ruchu pieszego.
- **KDD.1** – droga gminna, Zagórze przez wieś, ul. Południowa, przewidywana do rozbudowy na parametrach ulicy dojazdowej. Szerokość w liniach rozgraniczających 12,0 m, chodniki jednostronne lub obustronne.
- **KDD.2** – droga gminna, Zagórze I, przewidywana do rozbudowy na parametrach ulicy dojazdowej. Szerokość w liniach rozgraniczających 12,0 m, chodniki jedno- lub obustronne.
- **KDD.3** – droga gminna, część ul. 29 Czerwca, przewidywana do rozbudowy na parametrach ulicy dojazdowej. Szerokość w liniach rozgraniczających 12,0m, chodniki jednostronne lub obustronne.
- **KDD.4** – część drogi gminnej, relacji Zagórze – Ubyszów, część ul. Wrzosowej, przewidywana do rozbudowy na parametrach ulicy dojazdowej. Szerokość w liniach rozgraniczających 10,0m, chodniki jednostronne lub obustronne.
- **KDD.5** – droga gminna, ul. Brzozowa, przewidywana do rozbudowy na parametrach ulicy dojazdowej. Szerokość w liniach rozgraniczających 10,0m, chodniki jednostronne lub obustronne.
- **KDD.6** – droga gminna, ul. Jodłowa i ul. Grabowa, przewidywana do rozbudowy na parametrach ulicy dojazdowej. Szerokość w liniach rozgraniczających 10,0m. chodnik jednostronny.

Ustalenia zmiany planu wyodrębniają następujące **projektowane drogi publiczne**:

- **KDL.4** – odcinek drogi gminnej łączącej wieś Zagórze z drogą powiatową 0495T, przewidywany do budowy na parametrach drogi klasy lokalnej. Szerokość w liniach rozgraniczających 12,0 m, chodnik dla pieszych jednostronny, w granicach terenu drogi dopuszcza się lokalizację ścieżki rowerowej lub ścieżki rowerowej z dopuszczeniem ruchu pieszego.
- **KDD.7** – droga gminna ul. Kopernika, przewidywana do budowy na parametrach ulicy dojazdowej. Szerokość w liniach rozgraniczających 12,0 m, chodniki jedno- lub obustronne.
- **KDD.8** – droga gminna, przewidywana do budowy na parametrach ulicy dojazdowej. Szerokość w liniach rozgraniczających 18,5 m, chodniki jednostronne lub obustronne.
- **KDD.9** – droga gminna, przewidywana do budowy na parametrach ulicy dojazdowej. Szerokość w liniach rozgraniczających 10,0 m, chodniki jednostronne lub obustronne.
- **KX** – ciągi pieszo – jezdne łączące istniejący układ komunikacyjny, obsługujące zabudowę mieszkaniową, usługową, produkcyjną. Szerokość w liniach rozgraniczających 8,0 m – 20,0 m

Wskazane w zmianie planu propozycje ścieżek rowerowych należy lokalizować w liniach rozgraniczających tych dróg poza koroną drogi i ewentualnym rowem, po stronie ustalonej w projekcie budowlanym przebudowywanego lub rozbudowywanego odcinka drogi.

W granicach terenów dróg, w obrębie linii rozgraniczających uchwała zakazuje realizacji obiektów budowlanych z wyjątkiem urządzeń technicznych dróg, związanych z utrzymaniem i obsługą ruchu – dopuszcza się realizację sieci uzbrojenia terenu pod warunkiem nie naruszenia wymogów określonych w odrębnych przepisach dotyczących dróg publicznych a także uzyskania zgody zarządu drogi.

Odwodnienie dróg będzie realizowane poprzez system rowów odwadniających, przekrojów ulicznych, docelowo poprzez lokalną kanalizację deszczową. Uchwała dopuszcza, do czasu realizacji kanalizacji deszczowej, przejściowe odwodnienie ulic systemem rowów i ścieków.

Uchwała wyznacza nieprzekraczalne linie zabudowy dla budynków mieszkalnych i przeznaczonych na stały pobyt ludzi od poszczególnych dróg (ulic), wyznaczone od linii rozgraniczającej drogi, szczegółowo opisane w tekście zmiany planu.

W granicach poszczególnych terenów przewidzianych do zainwestowania, uchwała przewiduje niezbędne, minimalne ilość miejsc parkingowych lub garażowych.

5.8. Emisja pól elektromagnetycznych

Pola elektromagnetyczne emitują wszystkie urządzenia wytwarzające, przetwarzające i przesyłające energię elektryczną. Częstotliwość emitowania promieniowania elektromagnetycznego waha się w granicach od 30 kHz do 300 GHz. Przy długotrwałym oddziaływaniu pól elektromagnetycznych o dużych poziomach i częstotliwościach występują zakłócenia w funkcjonowaniu organizmu, zwłaszcza w pracy układu krążenia i układu nerwowego, powodujące dolegliwości i zmniejszenie odporności organizmu.

W granicach terenu objętego zmianą planu nie występują istniejące stacje bazowe telefonii komórkowej. Obszar planu znajduje się w zasięgu operatorów sieci telefonii komórkowej.

Zgodnie z uchwałą, łączność telefoniczną w obrębie terenu, należy zapewnić z istniejącą i projektowaną siecią telekomunikacyjną, na warunkach określonych przez zarządzającego siecią. Sieć telekomunikacyjna może obejmować sieci bezprzewodowe z urządzeniami radiowego systemu dostępowego oraz sieci przewodowe nadziemne i podziemne z elementami składowymi niezbędnymi dla ich właściwego funkcjonowania.

Uchwała dopuszcza lokalizację nowych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, w tym sieci szerokopasmowej, w sposób określony w obowiązujących przepisach odrębnych, w tym uwzględniających ochronę przed polami elektromagnetycznymi. Obiekty te pod względem kolorystyki i konstrukcji powinny być zharmonizowane z otoczeniem, w celu ochrony walorów krajobrazowych otoczenia.

Teren objęty zmianą planu, zaopatrywany jest w energię elektryczną istniejącym układem linii napowietrznych 15 kV, zasilanym z linii 110 kV relacji Bór-Szydłowiec-Stąporków, poprzez system stacji transformatorowych 15/0,4 kV.

Tereny zainwestowane przewidziane do uzupełnienia zabudowy, jej wymiany czy przebudowy oraz nowe tereny budowlane określone w zmianie planie, zasilane będą z istniejących układów elektroenergetycznych niskiego napięcia, wyprowadzonych z istniejących stacji transformatorowych 15/0,4 kV, a w razie konieczności wynikającej ze zwiększonego poboru mocy po ich przebudowie i dostosowaniu sieci do nowych potrzeb, lub budowie nowych stacji transformatorowych 15/0,4 kV, na warunkach określonych przez zarządzającego siecią.

W celu poprawy walorów krajobrazowych terenu objętego opracowaniem, zasilanie w energię elektryczną osiedli zabudowy mieszkaniowej należy wykonać za pomocą kabla ziemnego niskiego napięcia. Uściślenie przebiegu i lokalizacji nastąpi w oparciu o projekty budowlane poszczególnych elementów uzbrojenia, na warunkach określonych przez zarządzającego siecią.

Zmiana planu prowadzi do zakazu lokalizacji zabudowy mieszkaniowej, usługowej, gospodarczej i innej związanej ze stałym pobytem ludzi w odległości 7,5 m od osi linii 15 kV, po obu jej stronach, w granicach pasa technologicznego. Ewentualne zbliżenie zabudowy do linii, może nastąpić za zgodą i na warunkach określonych przez zarządzającego siecią, po uprzednim sprawdzeniu wszystkich uwarunkowań technicznych, określonych przepisami umożliwiającymi takie zbliżenie.

W pasach technologicznych linii ustalenia dopuszczają lokalizację zieleni niskiej.

W latach 2013 – 2014, zgodnie ze „Stanem środowiska w województwie świętokrzyskim – Raport 2015”, WIOŚ w Kielcach przeprowadził badania monitoringowe poziomów pól elektromagnetycznych w 90 punktach pomiarowych znajdujących się w dostępnych dla ludności miejscach, na terenie województwa świętokrzyskiego. W żadnym z tych punktów objętych gadaniem poziomem PEM nie stwierdzono przekroczenia wartości dopuszczalnej (7V/m). Większość wyników przeprowadzonych pomiarów plasowała się poniżej progu czułości sondy pomiarowej. W związku z tym nie ma potrzeby wyznaczania jakichkolwiek terenów do zamieszczenia w rejestrze zawierającym informację o terenach, na których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów PEM w środowisku.

5.9. Hałas

W granicach zmiany planu i na pobliskich drogach, nie były prowadzone pomiary hałasu. Obniżanie hałasu komunikacyjnego, można osiągnąć poprzez: odnowę nawierzchni drogowych, obiektów mostowych, remonty i modernizację odcinków dróg.

W granicach opracowania nie znajdują się tereny działalności gospodarczej i przemysłowej, mogące być istotnym źródłem hałasu.

Wartości hałasu w granicach opracowania, zgodnie z uchwałą, nie powinny przekroczyć:

- dla zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej (RM.MN) jak dla terenów zabudowy zagrodowej;

- dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielofunkcyjnej (MN i MN.X) jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- dla terenów zabudowy usługowej i usługowej turystyki, sportu i rekreacji (UH.UG.UI i UT.US.UI) jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Dla terenów objętych zmianą planu obowiązują wartości dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U.2014.112), określone w poniższych tabelach.

Tabela 2. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna "A" uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ²⁾ c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe ²⁾ d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	65	56	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³⁾	68	60	55	45

- 1) Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.
- 2) W przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją, w porze nocy, nie obowiązuje na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy.
- 3) Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Tabela 3. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne wyrażone wskaźnikami $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Starty, lądowania i przeloty statków powietrznych		Linie elektroenergetyczne	
		$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom
1	a) Strefa ochronna "A" uzdrowiska b) Tereny szpitali, domów opieki społecznej c) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ¹⁾	55	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej oraz zabudowy zagrodowej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe ¹⁾ c) Tereny mieszkaniowo-usługowe d) Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ²⁾	60	50	50	45

¹⁾ W przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją, w porze nocy, nie obowiązuje na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy.

²⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.*¹

Wpływ na klimat akustyczny w granicach zmiany planu ma również hałas pochodzący z linii średniego napięcia i stacji elektroenergetycznych. Poziom hałas od urządzeń elektroenergetycznych wzrasta wraz z podnoszeniem się wylotności powietrza. Podstawowym źródłem hałasu na stacjach elektroenergetycznych są sprężarki stosowane do napędu łączników oraz transformatory i wentylatory chłodzące te urządzenia. Istotnym źródłem krótkotrwałego hałasu są wyłączniki powietrzne w momencie zadziałania.

W granicach zmiany planu, okresowo podwyższone poziomy hałas, mogą występować jedynie chwilowo, lub okresowo, podczas wykonywania prac budowlanych. Obniżenie poziomu hałasu zapewni stosowanie wyłącznie sprawnych maszyn i urządzeń oraz nie prowadzenie prac budowlanych w porze nocnej.

6. Ocena stanu środowiska w granicach opracowania

6.1. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Ustalenia niniejszego planu wskazują docelowy model zagospodarowania przestrzennego w granicach opracowania. W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu na terenie objętym zmianą planu obowiązywać będzie obecna edycja „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn”, uchwalonego Uchwałą Nr V/26/2007 Rady Gminy Bliżyn z dnia 25 kwietnia 2007 r. (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego Nr 122, poz. 1796 z dnia 9 lipca 2007 r.).

Na omawianym terenie, w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, nie będą mogły powstać nowe tereny:

- zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolem RM.MN;
- zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolem MN;
- zabudowy mieszkaniowej wielofunkcyjnej, oznaczone symbolem MN.X;
- zabudowy usługowej, oznaczone symbolem UH,UG,UI.

Natomiast, bez przeszkód, może być realizowana zabudowa wyznaczona ustaleniami aktualnie obowiązującego miejscowego planu, gdyż nie wszystkie działki planowane pod zabudowę są już wykorzystane na cele inwestycyjne.

Na części działek przeznaczonych pod zabudowę, a aktualnie jeszcze nie zabudowanych, zaniechano już użytkowania rolniczego i działki te zaczynają porastać samosiewami drzew i krzewów. Podobnie zarastają drzewami i krzewami działki posesji niezamieszkałych, opuszczonych, spotykanych w różnych częściach sołectwa.

W środowisku przyrodniczym na terenie opracowania będą zachodzić zmiany podobne zarówno przy braku realizacji projektowanego dokumentu jak i przy zrealizowaniu ustaleń zmiany planu. Różnica odczuwalna dla środowiska dotyczy jedynie terenów, które przy braku realizacji projektowanego dokumentu pozostaną w użytkowaniu leśnym i rolniczym. Ustalenia planu, w sposób znaczący, nie ingerują w duże zwarte obszary leśne porastające północną część sołectwa. Pod rozwój budownictwa przeznaczane są jedynie niewielkie tereny leśne, bezpośrednio przylegające do istniejących ciągów komunikacyjnych i istniejących terenów zabudowanych. Ustalenia, w granice objęte zmianą planu nie wprowadzają żadnego rodzaju przemysłu, a jedynie różne rodzaje zabudowy mieszkaniowej i rekreacyjnej.

Ze względu na niską jakość gleb i znikomą opłacalność rolniczego użytkowania tego terenu, na jego część zaniechano uprawy, koszenia i wypasu zwierząt, co powoduje, że działki rolne zaczęły porastać samosiewami drzew i krzewów. Przy braku realizacji ustaleń planu proces ten będzie się nasilał.

6.2. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

W granicach projektowanej zmiany planu znalazły się przedsięwzięcia określone w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 poz. 71), wymagające uruchomienia procedury przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z powyższym rozporządzeniem do przedsięwzięć ujętych w zmianie planu, mogących wymagać sporządzenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko należą:

- instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, inne niż wymienione § 2 ust. 1, pkt 7, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowania izotopowo wyznaczana dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż:
 - 1 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 70 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny (§ 3 ust. 1, pkt 8, lit. d rozporządzenia),
 - 2 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m i nie mniejszej niż 100 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny (§ 3 ust. 1, pkt 8, lit. e rozporządzenia),
- ośrodki wypoczynkowe lub hotele, zlokalizowane poza terenami mieszkaniowymi, terenami przemysłowymi, innymi terenami zabudowanymi i zurbanizowanymi terenami niezabudowanymi, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2015 r. poz. 542 i 2109), wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: **0,5 ha** na obszarach na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy; przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia (§ 3 ust. 1, pkt 50, lit. a rozporządzenia),
- zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: **2 ha** na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy; przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia (§ 3 ust. 1, pkt 53, lit. a, tiret pierwsze rozporządzenia),

- centra handlowe wraz z towarzyszącą im infrastrukturą o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż: **0,5 ha** na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy; przy czym przez powierzchnię użytkową rozumie się sumę powierzchni zabudowy i powierzchni zajętej przez pozostałe kondygnacje nadziemne i podziemne mierzone po obrysie zewnętrznym rzutu poziomego obiektu budowlanego (§ 3 ust. 1, pkt 54, lit. a rozporządzenia),
- drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia **powyżej 1 km** inne niż wymienione w § 2 ust.1, pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, (§ 3 ust. 1, pkt 60 rozporządzenia),
- rurociągi wodociągowe magistralne do przesyłania wody oraz przewody wodociągowe magistralne doprowadzające wodę od stacji uzdatniania do przewodów wodociagowych rozdzielczych, z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową, (§ 3 ust.1, pkt 68 rozporządzenia),
- sieci kanalizacyjne o całkowitej długości przedsięwzięcia nie mniejszej niż **1 km**, z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową, sieci kanalizacji deszczowej zlokalizowane w pasie drogowym i obszarze kolejowym oraz przyłączy do budynków, (§ 3 ust. 1, pkt 79 rozporządzenia),
- zmiana lasu lub nieużytku na użytek rolny lub wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy; (§ 3 ust. 1, pkt 86, lit. c rozporządzenia).

Potencjalnie znaczące oddziaływanie na środowisko projektowanych inwestycji związane jest z wykorzystaniem zasobów środowiska na potrzeby rozwoju społeczno-gospodarczego, infrastruktury technicznej i drogowej.

Stan środowiska w obszarach objętych potencjalnym znaczącym oddziaływaniem, nie znajduje się w stanie pierwotnej równowagi ekologicznej. Południowa, zainwestowana część obszaru zmiany planu, od pokoleń jest zamieszkiwana i użytkowana rolniczo, teren przecięty jest istniejącą siecią drogową.

W obrębie terenów, objętych przewidywanym potencjalnie znaczącym oddziaływaniem na środowisko, dojdzie do przekształcenia środowiska, głównie na skutek zmiany sposobu użytkowania gruntów, w tym wynikających z niwelacji powierzchni terenu i ograniczenia procesów infiltracji na

terenach o nawierzchni utwardzonej, zabudowanej obiektami kubaturowymi. Przemiany obejmą istniejącą florę i faunę tych terenów.

Dla terenów zabudowy, dla których w rozporządzeniu wartość graniczną wyznacza powierzchnia zabudowy planowanej inwestycji, do dalszych rozważań przyjęto maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy (wraz z potencjalną obsługą komunikacyjną), określony w uchwale § 10 ust 10, odrębnie dla poszczególnych terenów objętych zmianą planu.

Zmiana planu przewiduje realizację **zabudowy mieszkaniowej**: zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, rezydencyjnej, rekreacji indywidualnej i zamieszkania zbiorowego. Maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy, zgodnie z ustaleniami zmiany planu wynosi:

- dla zabudowy zagrodowej – do 50% powierzchni działki,
- dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – do 30% powierzchni działki,
- dla zabudowy mieszkaniowej rezydencyjnej – do 30% powierzchni działki,
- dla zabudowy rekreacji indywidualnej – do 20% powierzchni działki,
- dla zabudowy zamieszkania zbiorowego – do 50% powierzchni działki.

Na obecny moment nie jest ostatecznie przesądzone wykorzystanie wszystkich wprowadzonych terenów, uchwała pozostawia możliwość wyboru, wyznaczając oprócz przeznaczenia podstawowego – przeznaczenie dopuszczalne. Największa różnorodność zabudowy dopuszczona jest na terenach zabudowy mieszkaniowej wielofunkcyjnej (MN.X). W celu przeprowadzenia poniższej analizy przyjęto najbardziej niekorzystny wariant, zakładający zabudowanie max do 50% powierzchni terenów budowlanych.

Nowymi terenami, potencjalnego rozwoju zabudowy mieszkaniowej, spełniającymi wartości graniczne z rozporządzeniu są, trzy tereny, oznaczone na rysunku prognozy kolorem pomarańczowym i otoczone obwódką w kolorze różowym (nowowprowadzone do niniejszej edycji zmiany planu), skupione w tereny ograniczone drogami:

- teren MN.X, ograniczony drogami: KDD.2 (ul. Południowa), KDD.4 (ul. Wrzosowa) i KDD.3 (ul. 29 Czerwca) o maksymalnej powierzchni zabudowy wynoszącej 2,45 ha, (działki o pow. 4,90 ha),
- teren MN.X, ograniczony drogami: KDL.2 (ul. 29 Czerwca), i KDL.3 (ul. 29 Czerwca) KDD.5 (ul. Brzozowa) i KDL.4 (ul. Źródłana), o maksymalnej powierzchni zabudowy wynoszącej 8,33 ha, (działki wraz z drogami wewnętrznymi o pow. 16,67 ha),
- teren MN.X, położony na wzgórzu, otoczony terenami leśnymi, przy drodze: KDL.2 (ul. 29 Czerwca), o maksymalnej powierzchni zabudowy wynoszącej 2,28 ha, (działki o pow. 4,56 ha).

Ustalenia zmiany planu wyznaczają szczegółowe zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. Ograniczają wysokość projektowanych budynków mieszkalnych, ujednolicają stosowane rodzaje dachów, ustalają dopuszczalne rodzaje elewacji budynków, wprowadzają minimalne biologicznie czynne powierzchnie działek, ustalają nieprzekraczalne wskaźniki zabudowy,

ustalają zasady umieszczania reklam. Wyznaczają zasady odprowadzania ścieków i zasady gospodarki odpadami, wyznaczają dopuszczalny poziom hałasu. Pełne wykorzystanie tych zasad gwarantuje ograniczenie oddziaływania inwestycji na środowisko przyrodnicze.

Zmiana planu przewiduje realizację **zabudowy usługowej** w granicach której mogą się mieścić budynki i obiekty z zakresu usług podstawowych, stanowiących centrum usługowo-rekreacyjne miejscowości, hotele lub pensjonaty; obiekty mieszkaniowe związane z turystyką, sportem i rekreacją, agroturystyką, wypoczynkiem całorocznym lub sezonowym oraz obsługą ruchu turystycznego.

Maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy, zgodnie z ustaleniami zmiany planu wynosi:

- dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej – do 50% powierzchni działki,
- dla zabudowy usług turystyki i rekreacji – do 20% powierzchni działki,
- usługowa z zakresu opieki zdrowotnej, społecznej i socjalnej – do 50% powierzchni działki.

Na obecny moment nie jest ostatecznie przesądzone wykorzystanie wszystkich wprowadzonych terenów, uchwała pozostawia możliwość wyboru, wyznaczając oprócz przeznaczenia podstawowego – przeznaczenie dopuszczalne. W celu przeprowadzenia poniższej analizy przyjęto najbardziej niekorzystny wariant, zakładający zabudowanie max do 50% powierzchni terenów budowlanych.

Terenami potencjalnego rozwoju zabudowy usługowej, spełniającymi wartości graniczne z rozporządzeniu są dwa tereny, oznaczone na rysunku prognozy kolorem pomarańczowym oraz symbolami:

- UH.UG.UI o maksymalnej powierzchni zabudowy wynoszącej 0,60 ha, (działki o pow. 1,20 ha), teren obecnie niezabudowany (otoczony brązową obwódką), wyznaczony w poprzedniej edycji planu, obecna uchwała zmienia jego charakter z usługowego na centrum usługowo-rekreacyjne miejscowości,
- UT.US.UI o maksymalnej powierzchni zabudowy wynoszącej 0,93 ha, (działki o pow. 1,86 ha), teren ten jest zabudowany istniejącym budynkiem, o charakterze magazynowo – hodowlanym, obecnie opuszczonym; teren ten uchwała przeznacza pod zabudowę usługową turystyki, sportu i rekreacji.

Ustalenia zmiany planu wyznaczają dla tych terenów szczegółowe zasady realizacji i uzbrojenia terenu (podobnie jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej). Pełne wykorzystanie tych zasad gwarantuje ograniczenie oddziaływania inwestycji na środowisko przyrodnicze.

Skutkiem **budowy** lub **przebudowy dróg** będzie wzrost natężenia ruchu pojazdów na drogach o obecnie niskim nasileniu ruchu oraz w miejscach obecnie pozbawionych dróg. Ustalenia zmiany planu przewidują rozbudowę istniejących dróg oraz budowę nowych dróg lub ich odcinków.

Wykonanie nowych dróg jest niezbędne dla zapewnienia właściwej komunikacji w granicach sołectwa.

Nowymi drogami, projektowanymi w niniejszej zmianie planu są drogi: KDL.4 (o długości 660,0 m), KDD.7 (o długości 430,0 m), KDD.8 (o długości 202,0 m), KDD.9 (o długości 185,0 m) oraz KX (o zmiennych długościach, łącznie 2630 m).

Drogi te rozpatrywane łącznie, mają długość przekraczającą 1km, czyli spełniają wartość graniczną określoną w rozporządzeniu.

Wykonanie dróg zgodnie z najnowszymi rozwiązaniami technicznymi, technologicznymi i organizacyjnymi, ograniczy do minimum ewentualne oddziaływania na środowisko oraz na zdrowia i bezpieczeństwa ludności.

Rozbudowa terenów zabudowy mieszkaniowej i usługowej wymaga doprowadzenia niezbędnej **infrastruktury technicznej**, umożliwiających zapewnienie ludności właściwych warunków zamieszkiwania i pracy. W granicach zmiany planu wykonane są magistralne sieci wodociągowe, ustalenia przewidują budowę kanalizacji sanitarnej uznawanych za inwestycję mogącą pogorszyć jakość środowiska. Inwestycje te szczegółowo zostały opisane w innych rozdziałach prognozy.

Budowa infrastruktury technicznej jest ingerencją w środowisko ze względu na konieczność zajęcia terenu pod obiekty budowlane, konieczność wykonania robót ziemnych, hałas towarzyszący budowie. Na etapie eksploatacji urządzeń i sieci zagrożenie mogą stwarzać jedynie sytuacje awaryjne tj. awarie urządzeń, rozszczelnienie sieci itp. Generalnie wszystkie inwestycje z zakresu infrastruktury technicznej pomimo powodowania trwałych przekształceń środowiska, w efekcie końcowym, korzystnie oddziałują na poprawę stanu jakościowego środowiska przyrodniczego.

Należy zaznaczyć, że prace związane z budową infrastruktury technicznej będą miały charakter tymczasowy. Planowane trasy rurociągów przebiegać będą generalnie wzdłuż istniejących dróg i nie będą istotnie ingerować w tereny, przez które przebiegają. Po zakończeniu prac, teren należy uporządkować i przywrócić do stanu najbardziej zbliżonego do pierwotnego.

Ustaleni zmiany planu przewidują **wylesienie** mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu. Tereny te przedstawiono na załączniku graficznym kolorem pomarańczowym.

Wylesienia obejmują tereny położone wzdłuż istniejących dróg. Tereny te planuje się przeznaczyć pod zabudowę mieszkaniową. Wylesienia planowane są w południowej, przygranicznej części dużego zwartego kompleksu leśnego i obejmują wyłącznie działki leśne należące do prywatnych właścicieli, pozbawione cennych lub chronionych siedlisk leśnych, (zgodnie z danymi udostępnionymi przez RDOŚ w Kielcach). Wyłączenie tych terenów z produkcji leśnej nie spowoduje spadku wartości przyrodniczej, klimatotwórczej, krajobrazowej, gospodarczej i rekreacyjnej pozostałych terenów leśnych.

Wprowadzana zabudowa, dzięki pełnemu odprowadzeniu ścieków oraz właściwym rozwiązaniom gospodarki odpadowej nie przyczynią się do dewastacji lub zaśmiecania otaczających terenów leśnych. Część terenów planowanych do zabudowy, jest zlokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie lasów i terenów przewidzianych ustaleniami zmiany planu do zalesienia. Na terenach tych, w celu ochrony przeciwpożarowej, uchwała wprowadza zakaz lokalizacji nowej zabudowy w odległości mniejszej niż 12,0 m od granicy działki leśnej lub przewidywanej do zalesienia.

Zalesienia, przewidywane ustaleniami niniejszej zmiany planu (oznaczone symbolem ZL.p), obejmują wyłącznie tereny gruntów ornych i nie stanowią przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Zalesienia, w niniejszej edycji zmiany planu obejmują mniejsze obszary niż w obecnie obowiązującym planie miejscowym. Z zalesienia wyłączono tereny, stanowiące zgodnie z ewidencją gruntów pastwiska i łąki, ze względu na potencjalną możliwość występowania cennych i ciekawych florystycznie siedlisk nieleśnych, ubogających różnorodność biologiczną sołectwa Zagórze.

7. Oddziaływanie ustaleń projektu na środowisko

7.1. Wpływ przewidywanych oddziaływań na obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody

a) Wpływ na Parki Krajobrazowe

Obszar objęty zmianą planu znajduje się poza granicami Parków Krajobrazowych. Najbliższe granice opracowania znajdują się:

- **Suchedniowsko – Oblęgorski Park Krajobrazowy**, położony na południe od obszaru objętego planem, w odległości ok. 2,33 km,
- **Sieradowicki Park Krajobrazowy**, położony na południowy – wschód od obszaru objętego planem, w odległości ok. 8,55 km.

Planowane zagospodarowanie obszaru nie będzie oddziaływać na tereny Parków Krajobrazowych. W granicach zmiany planu nie przewiduje się lokalizacji zakładów produkcyjnych lub działalności gospodarczej mogącej oddziaływać na obszary Parków Krajobrazowych. Planowana zabudowa mieszkaniowa i usługowa będzie realizowana z zapewnieniem właściwej gospodarki wodno-ściekowej oraz z zapewnieniem odbioru odpadów komunalnych, a do celów grzewczych zalecane jest stosowanie paliw ekologicznych.

b) Wpływ na Obszary Chronionego Krajobrazu

Obszar objęty zmianą planu w całości położony jest w granicach **Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu**. Niniejsza edycja zmiany planu przewiduje wprowadzenie w południowej, zainwestowanej, części sołectwa Zagórze nowych terenów zabudowy mieszkaniowej wielofunkcyjnej oraz uporządkowanie istniejącej zabudowy. Ustalenia zmiany planu dostosowują układ komunikacyjny w sołectwie do nowego układu terenów planowanych do zabudowy.

Ustalenia niniejszej edycji zmiany planu są zgodne z zasadami w zakresie czynnej ochrony ekosystemów wyznaczonymi w § 3 Uchwały Nr XXXV/616/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z 23 września 2013 r. dotyczącej wyznaczenia Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Święt. z 1 października 2013 r., poz. 3308).

Analizowana zmiana planu:

- Nie ingeruje w tereny dolin rzek i cieków wodnych zlokalizowanych głównie w terenach Lasów Państwowych.
- Zachowuje w niezmienionym charakterze śródleśne torfowiska i tereny podmokłe, zlokalizowane przede wszystkim w granicach ustanowionego użytku ekologicznego Nr U – 063. Nie przewiduje też żadnej ingerencji w obszary cennych siedlisk łąkowych, obejmujących łąki śródleśne nad rzeką Bernatką.

- Zachowuje bez zmian obszary Lasów Państwowych. Wylesienia planowane są jedynie w południowej części lasów, stanowiących własność prywatną, w arealach przylegających do istniejących dróg. Tereny te, zmiana planu przeznacza pod zabudowę wielofunkcyjną. Uszczuplenie areálu lasów produkcyjnych, nie stanowiących cennych siedlisk leśnych, nie będzie istotną stratą dla środowiska przyrodniczego. Wylesienie nie będzie skutkowało zmniejszeniem wartości przyrodniczych i gospodarczych pozostałych obszarów leśnych.
- Pozostawia bez zmian północną i centralną część sołectwa Zagórze, stanowiącą część Korytarza Ekologicznego Południowo – Centralnego (KPdC), obszaru Częstochowa – wschód. Jedynie w południowej, przygranicznej części tego korytarza, przewiduje niewielkie wylesienie w granicach lasów prywatnych i przeznaczenie tych działek pod zabudowę mieszkaniową. Zabudowania nie będą obejmowały dużych powierzchni i nie przyczynią się do fragmentaryzacji korytarza ekologicznego. Spowodują jedynie niewielkie uszczuplenie jego areálu, w przygranicznej południowej części.
- Nie wpłynie na ochronę istniejących stanowisk chronionych siedlisk i gatunków roślin, zwierząt i grzybów, występujących w granicach sołectwa Zagórze, ponieważ stanowiska te zlokalizowane są w granicach obszarów Natura 2000 „Lasy Skarżyskie” oraz w granicach ustanowionego Użytku ekologicznego, a w tereny te ustalenia zmiany planu nie ingerują.
- Pozostawia do dalszej ochrony ustanowione, formy ochrony przyrody. Nie wprowadza w granice sołectwa obiektów mogących zakłócić walory krajobrazowe otoczenia.
- W granicach zmiany planu nie znajdują się cenne i wyróżniające się twory przyrody nieożywionej.

Ustalenia niniejszej edycji zmiany planu nie powodują celowego łamania zakazów obowiązujących w Obszarze, wyznaczonych w § 4.1. Uchwały Nr XXXV/616/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z 23 września 2013 r. dotyczącej wyznaczenia Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Święt. z 1 października 2013 r., poz. 3308).

Realizacja ustaleń analizowanego dokumentu, nie spowoduje celowego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry; w granicach analizowanego terenu, zgodnie z danymi przyrodniczymi udostępnionymi przez RDOŚ w Kielcach, w granicach opracowania nie występują podlegające ochronie siedliska zwierząt. Wykonywanie prac budowlanych na poszczególnych działkach może jedynie okresowo powodować płoszenie niewielkich zwierząt zamieszkujących nory ziemne i ptaków gniazdujących w granicach terenu i jego otoczeniu. Chwilowy hałas wynikający z pracy maszyn i urządzeń nie wpłynie na populacje zwierząt w regionie, nie wpłynie na ich liczebność, nie stanowi więc czynnika ograniczającego projektowane zagospodarowanie. W celu ochrony zwierząt, wycinkę drzew i krzewów należy prowadzić poza okresem gniazdowania ptaków i rozrodu zwierząt żyjących w norach.

Ustalenia zmiany planu, potencjalnie mogą mieć wpływ na zadrzewienia i zakrzewienia porastające odłogowane grunty rolne, zajmujące część terenu przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową wielofunkcyjną. Niektóre działki, stanowiące zgodnie z ewidencją grunt orny, oraz niektóre posesje, które aktualny plan przeznacza do zabudowy, a na których jeszcze nie zrealizowano budynków, zaczęły porastać samosiewy drzew i krzewów pospolitych, na skutek zaniechania koszenia lub uprawy niniejszych terenów.

Ustalenia zmiany planu wyznaczają, dla terenów planowanych do zabudowy, górne wskaźniki powierzchni zabudowy wynoszące:

- dla zabudowy zagrodowej, mieszkaniowo – usługowej i zamieszkiwania zbiorowego – do 50 %,
- dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i rezydencyjnej – do 30 %,
- dla zabudowy rekreacji indywidualnej i usług turystyki i rekreacji – do 20 %,

oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne wynoszące:

- dla zabudowy zagrodowej, mieszkaniowo – usługowej i zamieszkiwania zbiorowego – nie mniej niż 30 %,
- dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – nie mniej niż 40 %,
- dla zabudowy rezydencyjnej, rekreacji indywidualnej i usług turystyki i rekreacji – nie mniej niż 50 %,

Wskaźniki te są wystarczające dla zachowania większości istniejących zadrzewień i zakrzewień obecnych na analizowanym terenie. Ewentualne fragmentaryczne redukcje zakrzewień będą mieć punktowy charakter wynikający z uporządkowania terenu dążącego do zachowania ładu przestrzennego w granicach planowanej inwestycji. Potencjalna redukcja zakrzewień nie będzie negatywnie oddziaływać na pozostałe tereny zadrzewione, a wręcz doprowadzi do ich pielęgnacji i umożliwi ich ciekawe wyeksponowanie na analizowanym terenie.

Zakrzewienia te obecnie nie pełnią również szczególnie istotnych funkcji ochronnych ponieważ:

- nie porastają brzegów zbiorników wodnych (brak funkcji wodochronnych),
- nie występują w nich rośliny objęte ochroną,
- ze względu na położenie między drogami, tuż przy istniejących zabudowaniach, nie są cennym miejscem schronienia i żerowania zwierząt.
- gleby analizowanego terenu nie wykazują większych spadków, są niskiej klasy bonitacyjnej i nie są zagrożone erozją (brak funkcji glebochronnych).

Zakrzewienia i zadrzewienia nie pełnią też istotnych funkcji przy produkcji użytków drzewnych (drewno użytkowe i opałowe) i niedrzewnych (grzyby, owoce) ze względu na niewielki wiek (mała średnica i wysokość pojedynczych drzew) i samosiejkowy skład gatunkowy.

Położenie na częściowo ugorowanym gruncie ornym, w bezpośrednim sąsiedztwie ruchliwych dróg nie preferuje tych terenów jako wypoczynkowych i kulturotwórczych. Teren ten ma też niskie walory estetyczne i nie pełni funkcji dydaktyczno – wychowawczych.

Podsumowując, zadrzewienia porastające tereny przewidywane do zabudowy nie spełniają warunków określonych w art. 5 pkt 27 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1651 z późniejszymi zmianami). Planowane zagospodarowanie nie będzie istotnie oddziaływać na istniejące zakrzewienia i zadrzewienia analizowanego obszaru.

Analizowany obszar w całości położony jest w granicach Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Część terenu, na glebach niskich klas bonitacyjnych, podlega wieloletniemu ugorowaniu. Przywrócenie niniejszych terenów użytkowaniu rolniczemu również będzie wymagać usunięcia części samosiewkowej roślinności. Rygorystyczne respektowanie obowiązującego zakazu bez względu na wartość zadrzewień i zakrzewień w znaczący sposób ogranicza możliwości rozwoju gminy. Ustalenia niniejszej zmiany planu są efektem prowadzonej przez gminy Bliżyn polityki przestrzennej uwzględniającej zasady zrównoważonego rozwoju – polegającej na integrowaniu działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb społeczności lokalnej zarówno współczesnego pokolenia jak i przyszłych pokoleń. Ustalenia te są zgodne z zasadami określonymi w art. 3 ust. 50 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 672).

Powyższa analiza wykazała **brak znacząco negatywnego oddziaływania ustaleń niniejszego planu na zadrzewienia i zakrzewienia porastające teren Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.**

Realizacja lokalnych dróg publicznych oraz poszerzenia dróg, dostosowanie do docelowej kategorii, przewidywanych ustaleniami zmiany planu, nie jest sprzeczna z zakazami obowiązującymi na tym terenie, gdyż wynika z potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz zapewnienia właściwej obsługi komunikacyjnej terenu zainwestowanego. W celu zminimalizowania wpływu realizacji dróg na walory widokowe na Obszarze, nowe i poszerzone drogi powinno się obsadzić drzewami.

Ustalenia zmiany planu nie przewidują dokonywania zmian stosunków wodnych, nie przewidują likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych. Uchwała nie przewiduje ingerencji w obszary rzek i cieków, zapewnia ich ochronę. Dzięki zapewnieniu właściwej gospodarki wodno – ściekowej i odbioru odpadów komunalnych, tereny zainwestowane i przewidziane do zainwestowania ustaleniami niniejszej edycji zmiany planu nie pogorszą jakości wód w Obszarze.

Ustalenia zmiany planu zapewniają ochronę walorom krajobrazowo – widokowym analizowanego terenu. Działania te wynikają z preferowania zabudowy nawiązującej charakterem do regionalnej tradycji, ujednolicania rodzajów projektów budowlanych sąsiadujących budynków, nakazu zachowania istniejącej zieleni w projektach nowych obiektów budowlanych w ilości nie kolidującej z

programem inwestycji, a w przypadku lokalizacji obiektów usługowych, obowiązkowe opracowanie w projekcie budowlanym, projektu zieleni, uwzględniającego ochronę walorów krajobrazowych i estetycznych terenu inwestycji. Troska o krajobraz przejawia się także w preferowaniu doziemnych kabli elektroenergetycznych. Tak zrealizowane zagospodarowanie terenu przyczyni się do podkreślenia walorów krajobrazowych w Konecko – Łopuszniańskim Obszarze Chronionego Krajobrazu.

Zasady zagospodarowania terenu określone w projektowanej uchwale są zgodne z działaniami w zakresie czynnej ochrony ekosystemów obowiązującymi na terenie Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, wyznaczonymi Uchwałą Nr XXXV/616/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 23 września 2013 r. dotyczącą wyznaczenia Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z dnia 1 października 2013 r., Poz. 3308). Przeprowadzona analiza wykazała brak znacząco negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń zmiany planu, na zadrzewienia i zakrzewienia porastające teren Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Ustalenia analizowanej zmiany planu spełniają warunki odstępstwa od obowiązujących zakazów określone §4 ust.2, pkt 2 Uchwały Nr XXXV/616/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 23 września 2013 r. dotyczącą wyznaczenia Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z dnia 1 października 2013 r., Poz. 3308).

Ustalenia zmiany planu nie będą miały wpływu na inne obszary chronionego krajobrazu, oddalone od granic zmiany planu, w tym na:

- **Obszar Chronionego Krajobrazu Lasy Przysusko – Szydłowieckie**, graniczący od północy z obszarem objętym zmianą planu,
- **Suchedniowsko – Oblęgorski Obszar Chronionego Krajobrazu**, położony na południowy - wschód od obszaru objętego zmianą planu, w odległości ok. 0,10 km,
- **Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Kamiennej**, położony na wschód od obszaru objętego zmianą planu, w odległości ok. 4,92 km,
- **Sieradowicki Obszar Chronionego Krajobrazu**, położony na południowy – wschód od obszaru objętego zmianą planu, w odległości ok. 7,40 km, oraz
- **Podkielecki Obszar Chronionego Krajobrazu**, położony na południe od obszaru objętego planem, w odległości ok. 11,39 km.

c) Wpływ na obszary Natura 2000

W granicach objętych zmianą planu znajduje się jedna z enklaw mającego znaczenie dla Wspólnoty obszaru Natura 2000 „Lasy Skarżyskie”, o kodzie TZW: PLH260011, przyjęty Decyzją Wykonawczą Komisji (UE) Nr 2015/2369 z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie przyjęcia dziewiątego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na

kontynentalny region biogeograficzny (Dz. U. UE. L. 2015.338.34 z dnia 23 grudnia 2015 r.).

Przedmiotem ochrony obszarów Natura 2000 mających znaczenie dla Wspólnoty jest ochrona siedlisk przyrodniczych, gatunków zwierząt i roślin ze szczególnym wskazaniem siedlisk i gatunków o znaczeniu priorytetowym, wskazanych w załącznikach do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Tekst jednolity z 2014 r., poz.1713).

W granicach analizowanej enklawy, zgodnie z danymi udostępnionymi przez RDOŚ w Kielcach, stwierdzono obecność dwóch siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotem ochrony w obszarze, są to:

- siedlisko 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea nigrae*), zlokalizowane w granicach użytku ekologicznego U-063, w dolinie rzeki Bernatki oraz
- siedlisko 6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*), zlokalizowane w dolinie rzeki Bernatki, tuż przy granicy z sołectwem Ubyszów.

Siedliska te znajdują się w granicach terenu stanowiącego własność Lasów Państwowych. Tereny te pozostają w niezmienionym, naturalnym charakterze, sprzyjającym zachowanie ich wartości przyrodniczych. W analizowane tereny ustalenia zmiany planu nie ingerują.

W granicach zmiany planu obowiązuje zakaz lokalizacji inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyłączeniem inwestycji dopuszczonych do realizacji ustaleniami niniejszego planu, tj.

- terenów zabudowy mieszkaniowej, spełniających wartości graniczne z rozporządzenia na skutek wielkości przewidywanej powierzchni zabudowy lub planowanych na terenach przewidywanych do wylesienia
- terenów zabudowy usługowej (hotel, centrum usługowe), spełniających wartości graniczne z rozporządzenia na skutek wielkości przewidywanej powierzchni zabudowy lub powierzchni użytkowej,
- tereny rozbudowywanych i budowanych dróg, przewidzianych do obsługi wprowadzanych terenów zabudowy, oraz przebiegi infrastruktury technicznej, niezbędnej dla zapewnienia godnych warunków zamieszkiwania ludności.

Realizacja powyższych inwestycji w południowej części sołectwa nie będzie wywierała żadnego wpływu na podlegające ochronie siedliska przyrodnicze zlokalizowane w północnej części sołectwa Zagórze, a tym samym **nie będzie miała wpływu na mający znaczenie dla Wspólnoty obszary Natura 2000 „Lasy Skarżyskie”**.

Ustalenia zmiany planu nie będą miały wpływu na inne obszary Natura 2000 mające znaczenie dla Wspólnoty, zaliczane do kontynentalnego regionu biogeograficznego, w tym na:

- „Lasy Suchedniowskie” o kodzie TZW: PLH260010, położony na południe od obszaru objętego zmianą planu, w odległości ok. 2,07 km.
- „Uroczysko Pięty”, o kodzie TZW: PLH260012, położony na zachód od obszaru objętego zmianą planu, w odległości ok. 3,43 km.
- „Dolina Czarnej”, o kodzie TZW: PLH260015, położony na zachód od obszaru objętego zmianą planu, w odległości ok. 6,99 km.
- „Ostoja Sieradowicka” o kodzie TZW: PLH260031, położona na południowy – wschód od obszaru objętego zmianą planu, w odległości ok. 9,22 km.
- „Dolina Krasnej”, o kodzie TZW: PLH260001, położony na południowy – zachód od obszaru objętego zmianą planu, w odległości ok. 9,31 km.

d) Wpływ na użytek ekologiczny

Ustalenia niniejszej zmiany planu nie będą wywierać żadnego wpływu na użytek ekologiczny: bagno o Nr U – 063 w rejestrze RDOŚ w Kielcach. Użytek zlokalizowany jest na terenach leśnych Leśnictwa Pogorzałe, w dolinie rzeki Bernatki. Niniejszy teren, oraz jego otoczenie, ustalenia zmiany planu pozostawiają w dotychczasowym użytkowaniu leśnym i przewidują zmian dla tego terenu.

Wprowadzane ustaleniami zmiany planu tereny zabudowy mieszkaniowej wielofunkcyjnej położone są w dużym oddaleniu od ustanowionego użytku ekologicznego. Najbliższe nowe tereny planowane do zabudowy położone będą przy ul. 29 Czerwca, w odległości 720,0 m od ustanowionego użytku ekologicznego. Użytek otoczony jest terenami leśnymi, zabezpieczającymi go przed nadmierną penetracją ludności. Planowana zabudowa, dzięki pełnemu odprowadzeniu ścieków oraz prowadzeniu właściwej gospodarki odpadowej, nie będzie niekorzystnie oddziaływać na stan środowiska.

e) Wpływ na ochronę gatunkową roślin, zwierząt i grzybów

W granicach gminy Bliżyn prowadzone były badania mające na celu udokumentowanie istniejących siedlisk przyrodniczych, gatunków roślin i zwierząt, o których mówi Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000. (Tekst jednolity z 2014 r., poz.1713).

Powyższe dane zostały udostępnione na wniosek Wójta Gminy Bliżyn, dla potrzeb opracowania dokumentów planistycznych na obszarze gminy Bliżyn, przez Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w Kielcach, w dniu 17.11.2011 r., w postaci płyty CD z danymi w formacie *.shp, układ 1992, będącej załącznikiem do pisma znak: WSI.0123.91.2011.MN.

Przekazane dane pochodzą z opracowań:

- Wyniki prac Wojewódzkich Zespołów Specjalistycznych zleconych przez Ministerstwo Środowiska, przekazane z generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska,
- „Inwentaryzacji wielkoobszarowej siedlisk przyrodniczych i gatunków w aspekcie sieci Natura 2000 w Polsce” – wykonana przez Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej w latach 2006-2007, przekazane z generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

Z przekazanych dokumentów wynika, że **w granicach analizowanej zmiany planu**, w granicach obszaru Natura 2000 "Lasy Skarżyskie" stwierdzono występowanie siedlisk: 7140 (Torfowiska przejściowe i trzęsawiska) oraz 6410 (Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe). Na innych terenach nie stwierdzono **występowania stanowisk chronionych roślin, zwierząt i grzybów, podlegających ochronie**.

Realizacja zabudowy mieszkaniowej wielofunkcyjnej, w granicach niektórych działek, może wymagać fragmentarycznych redukcji istniejących zadrzewień i zakrzewień, które zaczęły, jako samosiewy, porastać część terenu, po zaniechaniu jego rolniczego wykorzystywania. Zarośla te nie stanowią cennych zadrzewień i zakrzewień i częściowa ich wycinka nie spowoduje zaniku gatunków, a jedynie wpłynie na ograniczenie ilościowe populacji popularnie występujących w rejonie gatunków roślin.

Uchwała wprowadza obowiązek zachowania istniejącej zieleni w projektach nowych obiektów budowlanych w ilości nie kolidującej z programem inwestycji, a w przypadku lokalizacji obiektów usługowych nakazuje, obowiązkowe opracowanie w projekcie budowlanym, projektu zieleni, uwzględniającego ochronę walorów krajobrazowych i estetycznych terenu inwestycji.

Planowane zagospodarowanie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na gatunki zwierząt. Występujące gatunki zwierząt są szeroko rozpowszechnione w kraju i w regionie. Prowadzone prace budowlane mogą jedynie okresowo, podczas realizacji budynków, powodować chwilowe płoszenie zwierząt, na skutek hałasu powodowanego przez maszyn i urządzenia. Nie doprowadzi to jednak do migracji gatunków lub ich zaniku w rejonie opracowania. Realizacja ustaleń zmiany planu nie będzie miała istotnego wpływu na stan ich populacji.

W celu ochrony gniazdujących ptaków, wycinkę drzew i krzewów należy prowadzić od 16 października do 28 lutego.

Na podstawie powyższego należy stwierdzić, że **realizacja ustaleń niniejszej edycji zmiany planu z punktu widzenia ochrony zwierząt, roślin i grzybów jest dopuszczalna i nie będzie miała istotnego wpływu na stan zachowania flory i fauny, w tym gatunków chronionych**.

7.2. Rodzaje i skala przewidywanych oddziaływań na środowisko

a) Analiza graficzna

Załącznik graficzny do opracowywanej prognozy został wykonany na rysunku projektu „Zmiany Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn”, na którym za pomocą palety kolorystycznej przedstawiono wpływ projektowanego zagospodarowania obszaru zmiany planu, na stan środowiska w granicach opracowania. W wyniku analizy wyodrębniono następujące tereny:

Tereny projektowanego zagospodarowania, korzystne dla środowiska, oznaczone na rysunku prognozy kolorem zielonym, do których zaliczono:

- tereny wód powierzchniowych, śródlądowych, oznaczone symbolem WS.
- tereny lasów i gruntów leśnych, oznaczone symbolem ZL,
- tereny łąk i pastwisk, oznaczone symbolem ZŁ;
- tereny gruntów rolnych, oznaczone symbolem R;

Lasy, tereny łąk i pastwisk, ciek i oczka wodne oraz tereny gruntów rolnych są elementami zagospodarowania terenu planu najmniej przekształconymi na skutek działalności człowieka, wymienione formy zagospodarowania wpływają też pozytywnie na pozostałe formy zagospodarowania. Tereny te odznaczają się największą różnorodnością biologiczną oraz stanowią bufor przyrodniczy dla innych rodzajów zagospodarowania przewidzianych w niniejszej zmianie planu.

Tereny projektowanego zagospodarowania, o stosunkowo małym oddziaływaniu na środowisko, oznaczone na rysunku prognozy kolorem żółtym, do których zaliczono tereny istniejącej zabudowy mieszkaniowej oraz tereny inwestycji wprowadzanych do niniejszej zmiany planu, nie powodujących zaliczenia ich do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko:

- tereny gruntów ornych, przewidywanych do zalesienia, oznaczone symbolem ZL.p;
- tereny istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolem MN;
- tereny istniejącej zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolem RM.MN;
- tereny istniejącej zabudowy mieszkaniowej wielofunkcyjnej, oznaczone symbolem MN.X;
- teren istniejących usług z zakresu kultury, oznaczony symbolem UK, stanowiący Miejsce Pamięci Narodowej;
- tereny projektowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolem MN;
- tereny projektowanej zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolem RM.MN;
- tereny projektowanej zabudowy mieszkaniowej wielofunkcyjnej, oznaczone symbolem MN.X;
- teren istniejącej publicznej drogi gminnej, zaliczonej do klasy lokalnej, (oznaczone symbolem KDL3);

- istniejący fragment drogi gminnej, zaliczonej do klasy lokalnej, (oznaczony symbolem KDL4);
- tereny istniejących i projektowanych dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczone symbolami: od KDD1 do KDD9;
- tereny istniejących i projektowanych ciągów pieszo – jezdnych, oznaczonych symbolem KX.

Kategoria ta obejmuje większość istniejącego i planowanego zagospodarowania terenu, skupiającego się wokół terenów przeznaczonych na szeroko rozumiane cele mieszkaniowe i rekreacyjne na analizowanym terenie wraz z towarzyszącymi im drogami. Przewiduje się, że oddziaływanie tych terenów na środowisko będzie nieznaczne dzięki pełnemu oczyszczeniu odprowadzanych ścieków, segregacji i zorganizowanemu wywozowi odpadów komunalnych oraz zachowaniu powierzchni biologicznie czynnych na terenie poszczególnych nieruchomości.

Tereny projektowanego zagospodarowania, o potencjalnie niewielkim niekorzystnym oddziaływaniu na środowisko, oznaczone na rysunku prognozy kolorem pomarańczowym, do których zaliczono tereny inwestycji wprowadzanych do niniejszej zmiany planu, mogące skutkować zaliczeniem ich do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko:

- tereny planowane do wylesienia, mającego na celu zmianę sposobu użytkowania terenu;
- tereny projektowanej zabudowy mieszkaniowej wielofunkcyjnej, oznaczone symbolem MN.X;
- teren projektowanej zabudowy usługowej, oznaczony symbolem UH,UG.UI;
- teren projektowanej zabudowy usługowej turystyki, sportu i rekreacji, oznaczony symbolem UT.US.UI;
- projektowany fragment drogi gminnej, zaliczonej do klasy lokalnej, (oznaczony symbolem KDL4);
- tereny istniejących dróg publicznych, powiatowych, klasy lokalnej, (oznaczone symbolami: KDL1, KDL2);
- pasy techniczne napowietrznych linii elektroenergetycznych 15 kV.

Zaliczenie do tej kategorii związane jest przede wszystkim zaliczeniem niektórych planowanych inwestycji (ze względu na przewidywaną powierzchnię lub położenie w granicach Konecko - Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu) do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wyznaczonych Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 710) oraz wynika z umiarkowanego niekorzystnego oddziaływania dróg o zwiększonym nasileniu ruchu samochodowego. Na otoczenie oddziałują również urządzenia elektroenergetyczne, sieci kanalizacyjne, gazowe i telekomunikacyjne, (na rysunku zmiany planu przedstawione jako przebiegi liniowe), niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania terenów zainwestowanych, ale mogące potencjalnie wpływać na środowisko. Dla terenów tych, ustalenia zmiany planu wyznaczają szczegółowe zasady realizacji, pełne uzbrojenie w infrastrukturę techniczną, wyznaczają bezpieczne odległości dla zabudowy mieszkaniowej w odniesieniu do terenów urządzeń elektroenergetycznych oraz dróg.

W granicach powyższych terenów wprowadzono kolorowe obwódki, na terenach obecnie niezabudowanych:

- w kolorze różowym – dla terenów projektowanego zagospodarowania po raz pierwszy wprowadzonych w ramach zmiany Nr 3 studium, wprowadzonych w niniejszej edycji zmiany planu; łącznie terenów tych (wraz z drogami wewnętrznymi) jest 45,81 ha;
- w kolorze brązowym – dla terenów projektowanego zagospodarowania przeniesionych z aktualnie obowiązującego „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn”, uchwalonego Uchwałą Nr V/26/2007 Rady Gminy Bliżyn z dnia 25 kwietnia 2007 r. (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego Nr 122, poz. 1796 z dnia 9 lipca 2007 r.), a dotychczas jeszcze nie zabudowanych; łącznie terenów tych jest 21,44 ha.

b) Analiza tabelaryczna

Identyfikacja i ocena oddziaływań

Analizę przeprowadzono w formie tabeli Nr 2 syntetyzującej wpływ poszczególnych elementów projektowanego zagospodarowania na elementy środowiska przyrodniczego obszaru objętego zmianą planu, określone w Ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 353), wg przyjętej skali:

- 0 Oddziaływanie obojętne, czyli brak oddziaływania.
- 1 Oddziaływanie nieznaczne, czyli takie, które można zdefiniować, lecz nie mające istotnego znaczenia dla środowiska.
- 2 Oddziaływanie odczuwalne w skali lokalnej, np. danej doliny, danego pasa terenu, wydzielonego obszaru.

Rodzaje i charakter oddziaływań:

B – bezpośrednie

P – pośrednie

W – wtórne

S – skumulowane

Przewidywany czas oddziaływania:

K – krótkoterminowe, kilkudniowe,

Ś – średnioterminowe, około kilkumiesięczne

D – długoterminowe, czyli efekty w cyklu wieloletnim,

St – stałe,

Ch – chwilowe, np. w momencie realizacji

Zakwalifikowanie przewidywanych oddziaływań opiera się na subiektywnej ocenie autorów opracowania i dostępnych danych literaturowych, oceniających wpływ danego elementu zagospodarowania terenu na poszczególne komponenty środowiska.

Tabela 4. Synteza wpływu poszczególnych elementów projektowanego zagospodarowania na elementy środowiska przyrodniczego sołectwa Zagórze

Elementy środowiska przyrodniczego sołectwa Zagórze	Elementy projektowanego zagospodarowania terenu			
	MN, RM.MN, MN.X,	UH.UG.UI UT.US.UI UK	KD-L, KD-D KX	sieci: gazowe, elektroenergetyczne, kanalizacyjne
Różnorodność biologiczna	1, B, Ś, Ch	1, B, Ś, Ch	2, P, D, St	0
Ludność	2, P, K, St	2, P, K, St	2, P, S, D, Ch	2, P, D, Ch
Zwierzęta	1, W, K, Ch	1, W, K, Ch	1, P, K, Ch	0
Rośliny	1, B, K, Ch	1, B, K, Ch	1, B, W, D, St	1, B, Ś, Ch
Woda	1, P, W, K, Ch	2, P, W, K, Ch	2, P, W, D, Ch	2, P, K, Ch
Powietrze	2, P, K, Ch	2, P, K, Ch	2, B, S, D, Ch	1, P, K, Ch
Powierzchnia ziemi	1, P, K, Ch	1, P, K, Ch	2, W, Ś, Ch	0
Krajobraz	1, W, D, St	1, W, D, St	1, P, D, St	0
Klimat	0	0	0	0
Zasoby naturalne	0	0	0	0
Zabytki	0	0	0	0
Dobra materialne	2, B, D, St	2, W, D, St	2, B, D, St	2, P, D, St

7.3. Rozwiązania eliminujące, ograniczające lub kompensujące negatywne oddziaływania na środowisko, przedstawione w projekcie

W celu zminimalizowania wpływu ustaleń zmiany planu na środowisko przyrodnicze, nowe sposoby zagospodarowania terenu objętego zmianą planu, powinny spełniać poniższe zalecenia z zakresu ochrony środowiska:

1. Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych poprzez:

- zaopatrzenie w wodę dla nowych rodzajów zagospodarowania terenu za pomocą wodociągu grupowego, po uprzednim uzyskaniu stosownego pozwolenia właściciela wodociągu;
- rozwiązania gospodarki ściekowej powinny zapewniać ochronę środowiska przyrodniczego; ścieki sanitarno – bytowe należy skierować za pomocą sieci kanalizacyjnej do oczyszczalni, po uprzednim uzyskaniu stosownego pozwolenia właściciela kanalizacji;
- wody deszczowe odprowadzane z terenu zmiany planu powinny mieścić się w parametrach wyznaczonych Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie

warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzeniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r. Poz. 1800),

- należy zadbać o zachowanie szczególnych standardów ochrony wód przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z paliw i płynów eksploatacyjnych maszyn i urządzeń używanych na terenie inwestycji.

2. Ochrona czystości powietrza atmosferycznego:

- zaleca się przy zaopatrzeniu w energię ciepłą korzystać się z paliw uznawane za „ekologiczne” takich jak gaz ziemny, olej opałowy, panele słoneczne na dachach;

3. Ochrona przed hałasem:

- zaleca się wprowadzić ograniczenia dotyczące przestrzegania dopuszczalnych norm wartości poziomów hałasu zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. (Tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. Poz. 112);
- zaleca się modernizację dróg w celu zmniejszenia poziomu hałasu;
- zaleca się prowadzenie prac budowlanych wyłącznie w porze dziennej.

4. Ochrona przed polami elektromagnetycznymi.

- zaleca się utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach;

5. Gospodarka odpadami:

- zaleca się określić takie warunki i zasady bezpiecznej gospodarki odpadami, aby nie wywierały one negatywnego wpływu na stan środowiska przyrodniczego;
- zaleca się stosowanie metody segregacji odpadów w celu możliwości ponownego ich zastosowania, po ich wcześniejszej przeróbce (metoda recyklingu).

6. Ochrona dóbr kultury i krajobrazu:

- projekty nowego zagospodarowania muszą respektować walory krajobrazowe, nie powodując przy tym istotnych dysharmonii;
- ze względu na położenie całego obszaru zmiany planu w granicach Konecko - Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu nowe formy zainwestowania należy tak wprowadzać, aby nie naruszały stosunków środowiskowych;
- wszelkie znaleziska, mające cechy zabytku archeologicznego, wymagają powiadomienia organów samorządowych i Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Kielcach;
- w granicach inwestycji należy zachować istniejącą zieleń (w ilości nie kolidującej z planowaną inwestycją), a w granicach terenów usługowych należy opracować projekt zieleni.

7. Ochrona gatunków roślin i zwierząt

- należy stosować sprawne i nowoczesne maszyny, o niskiej emisji hałasu, ograniczające płoszenie zwierząt,
- należy zabezpieczyć wykopy fundamentowe przed wpadnięciem niewielkich zwierząt,
- ewentualną wycinkę drzew i krzewów należy prowadzić poza okresem lęgowym ptaków tj. między 16 października a 28 lutego.

7.4. Możliwości rozwiązań alternatywnych do zawartych w projektowanym dokumencie oraz trudności w ich określeniu

Dla rozwiązań zawartych w analizowanej Zmianie Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn, nie określono rozwiązań alternatywnych.

Celem planu jest zmiana części zapisów obowiązującego „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn”, uchwalonego Uchwałą Nr V/26/2007 Rady Gminy Bliżyn z dnia 25 kwietnia 2007 r., uwzględniającego uwarunkowania i kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Bliżyn, określone w zmianie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bliżyn uchwalonego Uchwałą Nr VI/47/99 Rady Gminy w Bliżynie z dnia 29 kwietnia 1999 r., zmienioną Uchwałą Nr XXXV/229/2010 Rady Gminy Bliżyn z dnia 28 maja 2010 r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Bliżyn, z późniejszą zmianą.

Zakres zmiany planu obejmuje wyznaczenie nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową wielofunkcyjną w miejscowości Zagórze oraz uporządkowanie istniejącego zainwestowania terenu. Tereny planowane pod zabudowę, w obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego, stanowią grunty orne oraz tereny lasów i gruntów leśnych.

Jedyną alternatywą dla realizacji założeń zawartych w projektowanym dokumencie jest rezygnacja z części lub ze wszystkich wprowadzonych zmian i powrót do ustaleń obecnie obowiązującego planu miejscowego.

8. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do „Zmiany Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn”, zwana dalej „zmianą planu”. Obszar zmiany planu obejmuje teren sołectwa Zagórze, w jego granicach administracyjnych, o ogólnej powierzchni ok. 763 ha.

Celem zmiany planu jest zmiana części zapisów obowiązującego „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, na obszarze gminy Bliżyn, uwzględniających uwarunkowania i kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Bliżyn, określone w zmianie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bliżyn (wraz ze zmianami).

Zmiana planu została zainicjowana Uchwałą Nr IX/62/2015 Rady Gminy Bliżyn z dnia 29 października 2015 r. Zmiana planu obejmuje wyznaczenie nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową i wielofunkcyjną w miejscowości Zagórze oraz uporządkowanie istniejącego zainwestowania terenu. Przystąpienie do sporządzania zmiany planu jest realizacją wniosków właścicieli nieruchomości.

Przedmiotem ustaleń zmiany planu są:

- tereny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolem RM.MN;
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolem MN;
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielofunkcyjnej, oznaczone symbolem MN.X;
- teren zabudowy usługowej, oznaczone symbolem UH.UG.UI;
- teren zabudowy usługowej turystyki, sportu i rekreacji, oznaczony symbolem UT.US.UI;
- teren usług z zakresu kultury, oznaczone symbolem UK;
- tereny lasów i gruntów leśnych, oznaczone symbolem ZL;
- tereny gruntów rolnych do zalesienia, oznaczone symbolem ZL.p;
- tereny łąk i pastwisk, oznaczone symbolem ZŁ;
- tereny gruntów rolnych, oznaczone symbolem R;
- tereny wód powierzchniowych, śródlądowych, oznaczone symbolem WS;
- teren drogi publicznej klasy lokalnej, oznaczony symbolem KDL;
- tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczone symbolem KDD;
- tereny ciągów pieszo-jezdných, oznaczone symbolem KX;

Celem niniejszej prognozy jest ocena skutków realizacji ustaleń zmiany planu dla środowiska. Podstawą wykonania prognozy oddziaływania na środowisko, jest Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zakres i stopień szczegółowości prognozy wynika bezpośrednio z zapisów tej ustawy oraz z uzgodnień z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach oraz Państwowym Inspektorem Sanitarnym w Skarżysku – Kamiennej.

Prognoza oddziaływania na środowisko odnosi się do rozwiązań przestrzennych zawartych w zmianie planu i stanowi formalną ocenę tych rozwiązań w kontekście ich oddziaływania na środowisko. Prognozę wykonano w oparciu o obowiązujące ustawy i rozporządzenia.

W dokumencie prognozy oddziaływania na środowisko do zmiany planu zastosowano metodę opisową, syntezę tabelaryczną oraz analizę graficzną, co skutkowało przedstawieniem części tekstowej opracowania oraz załącznika graficznego.

Ze względu na znaczne oddalenie terenu objętego zmianą planu od granic Państwa, **nie przewiduje się wystąpienia transgranicznego (poza granice Polski) oddziaływania na środowisko.**

Charakterystyka istniejącego stanu środowiska

Różnorodność biologiczna. W granicach zmiany planu najwartościowsze siedliska obejmują tereny leśne. Szczególnie cenne są obszary występowania siedlisk naturalnych, występujących w obszarze sieci ekologicznej Natura 2000 – „Lasy Skarżyskie”. W granicach opracowania występują dwa cenne siedliska, są to:

- torfowiska przejściowe i trzęsawiska w dolinie rzeki Bernatki oraz
- zmiennowilgotne łąki trzęślicowe zlokalizowane w dolinie rzeki Bernatki, tuż przy granicy z sołectwem Ubyszów.

Zwierzęta. Kompleksy leśne stanowią ostoję jeleni, dzików; łosi, lisów, zajęcy, kun, popielic, borsuków i ryjówek. Liczniejsze są populacje małych ssaków reprezentowanych przez nietoperze, popielicę, koszatkę, rzęsorka, nornika, orzesznicę, a także pospolite: jeża, kreta, wiewiórkę, nornicę, mysz, chomika. Na terenie gminy możemy zaobserwować chrząszcze. Z płazów występują: kumak nizinny, rzekotka drzewna, miedzianka, salamandra i traszka grzebieniasta, traszka górską, ropuchy, grzebiuszka ziemna. Z gatunków występują: jaszczurka, padalca, żmija i zaskroniec.

W rzekach występuje wiele gatunków ryb. Na łąkach występują owady, w tym z motyli dziennych m.in.: paź, modraszek, ruśka, a z nocnych zawisak, borowiec i tawulec; z owadów błonkoskrzydłych występują trzmiele oraz mrówka rudnica.

Najłatwiej jest zaobserwować ptaki, tj. wróble, mazurki, gile, szpaki, sówki, sroki, szczygły, czyżki, kosy, sikory, skowronki, jaskółki, kawki, gawrony, wrony. Występują również: bociany (biały i czarny), orlik krzykliwy, jarząbek, kropiatka, derkacz, żuraw, puszczyk, dzięcioły, jarząbatka, cietrzew, myszołów, jastrząb gołębiarz, kozodój, orzechówka i inne.

Roślinność. Roślinność terenów rolnych urozmaicona jest m.in: rolnicą polną, miłkiem letnim, jaskrem polnym, włóczydłem polnym. W obszarach zabudowanych występuje: wrotycz pospolita, bylica pospolita, wrotycz zwyczajna, serdecznik i łopian. Towarzyszy im stuligrosz psi, a w bezpośredniej bliskości zabudowań pokrzywa żegawka. W uprawach ogrodowych występuje żółtlica owłosiona, wilczomlec ogrodowy, jasnota purpurowa oraz mlecz kolczasty.

W północnej części opracowania znajduje się duży kompleks lasów państwowych, natomiast w środkowej części znajdują się lasy prywatne. Omawiany teren to obszar głównie leśny, w tym objęty ochroną jako obszar Natura 2000 - „Lasy Skarżyskie”. Znaczącą powierzchnię zajmują tam

naturalne lasy bukowo-jodłowe (pozostałość po prastarej Puszczy świętokrzyskiej), wyżynny jodłowy bór mieszany i żyzna buczyna. Na obrzeżach lasów występują bardzo dobrze zachowane łąki trzęślicowe z gatunkami chronionymi i zagrożonymi.

Dominującymi gatunkami w lasach są sosna, jodła oraz świerk natomiast gatunkami towarzyszącymi są brzoza, osika, dąb, klon i olsza. Osobliwością jest modrzew polski. Część lasów państwowych, pełni funkcje ochronne: wodochronne, glebochronne, klimatyczno-estetyczno i krajobrazowe. Są to lasy chroniące tereny źródliskowe, tereny porastające brzegi rzek i potoków, strefy zieleni wysokiej oraz stanowiące ostoje zwierząt. Pozostałe lasy obok funkcji środowiskowych pełnią funkcje produkcyjne. W runie lasów występują np.: liczydło górskie, arnika górską, omieg górski, zanokcica północna, pełnik europejski, czosnek niedźwiedzi, paprotnik kolczasty; rzadkie widłaki: goździsty, jałowcowaty, spłaszczony, wroniec.

Zbocza wzniesień, silnie nasłonecznione, porastają murawy kserotermiczne, wśród których wyróżnia się dziewięciśń bezłodygowy, ożanka właściwa, skalnica trójpalczysta, ciemiężnik.

Jakość powietrza. Na terenie gminy Bliżyn, nie występują obiekty mogące stanowić istotne źródło emisji zanieczyszczeń do powietrza. Główne zagrożenie stanowi emisja niska, której źródłem są gospodarstwa domowe opalane węglem oraz spalanie w piecach domowych odpadów. Niewielki udział w zanieczyszczeniu powietrza mają środki transportu. W całej strefie świętokrzyskiej (poza miastem Kielce), w kryterium ochrony zdrowia, notuje się przekroczenia zawartości pyłu zawieszonego, rakotwórczego benzopirenu, oraz ozonu. W kryterium ochrony roślin, notuje się przekroczenia zawartości ozonu.

Wody powierzchniowe. Obszar zmiany planu położony jest w zlewni rzeki Kamiennej. Większość obszaru odwadnia Rzeka Bernatka (dopływ Kamiennej), za wyjątkiem południowej część, odwadnianej przez rzekę Kamienną. Stan wód rzeki Kamiennej, na odcinku Kamienna do Bernatki, wykazał pod względem elementów biologicznych klasę III. Ogólna klasa elementów fizykochemicznych wykazała klasę II, stan chemiczny wód był dobry. Ogólny stan wód oceniono na zły. Teren planu znajduje się **poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią**.

Wody podziemne. Obszar zmiany planu położony jest na północ od Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Nr 415 „Górna Kamienna”, w odległości ok. 750 – 800 m od zbiornika. Południowo – zachodni kraniec terenu opracowania znajduje się w zasięgu proponowanego obszaru ochronnego zbiornika GZWP Nr 415 „Górna Kamienna”, w podobzarze ochrony „B”. Najbliższy punkt, w którym badano jakość wody w zbiorniku, znajduje się na terenie miasta Skarżysko – Kamienna. Wody te stanowią część Jednolitych Wód Podziemnych Nr 101. Badania wykazały wodę II klasy jakości.

Rzeźba terenu. Najwyższym wzniesieniem w granicach opracowania jest Góra Biała (354,3 m n.p.m.) położona w południowo – zachodniej części obszaru. Najniżej zlokalizowany punkt, znajduje się w środkowo – wschodniej części, na terenach leśnych w dolinie rzeki Bernatki, gdzie osiąga rzędną 262,5 m. Lokalna różnica wysokości terenu wynosi 81,8 m.

Spadki terenu w granicach obszarów zabudowanych wynoszą od 1,9 % do 6,9 % w u podnóża Góry Białej. Tereny leśne odznaczają się spadkami od 2,4 % do 8,7 %. Najniższe spadki posiada dolina rzeki Bernatki, miejscami podmokła i zastoiskowa, o średnim spadku 0,6 %.

Ustalenia zmiany planu, nie będą miały wpływu na rzeźbę terenu. Modyfikacja rzeźby może dotyczyć wyłącznie wykopów fundamentowych w okresie prowadzenia prac budowlanych oraz niwelację mikrorzeźby terenu w granicach poszczególnych posesji.

Gleby. Na obszarze dominują gleby wytworzone na piaskach, piaskach ze żwirem oraz piaskach gliniastych. Są to głównie gleby bielcowe właściwe i pseudobielcowe oraz brunatne wyługowane i kwaśne. W mniejszych enklawach występują ziemie murszowato-mineralne i murszowate, torfowe, murszowo – torfowe i glejowe. Pod względem klasyfikacji bonitacyjnej, gleby terenu zainwestowanego należą do V i VI klasy bonitacyjnej (gleby orne słabe i najsłabsze) i stanowią zgodnie z ewidencją gruntów: grunty orne RV i RVI, łąki ŁVI, pastwiska PsV, PsVI i PsLzVI, część obszaru stanowią nieużytki rolnicze (N) oraz oczka wodne (W). W granicach terenów leśnych występują gleby klasy bonitacyjnej LsIV i LsV.

Pod względem występowania kompleksów rolniczej przydatności gleb, na obszarze występują kompleksy żytni słaby i żytnio-lubinowy oraz kompleksy zbożowo – pastewne (mocny i słaby). Na terenie opracowania występują użytki zielone słabe i bardzo słabe. Na obszarze powiatu skarżyskiego nie były prowadzone badanie zawartości metali ciężkich w glebach.

Zasoby naturalne. W granicach opracowania oraz w jego otoczeniu nie znajdują się udokumentowane złoża.

Dziedzictwo kulturowe i zabytki. W granicach zmiany planu nie występują obiekty objęte ochroną konserwatorską. Przypadkowe znaleziska, mające cechy zabytku archeologicznego, wymagają powiadomienia organów samorządowych i Urzędu Ochrony Zabytków w Kielcach.

Na terenie oznaczonym symbolem UK, znajduje się Miejsce Pamięci Narodowej „Brzask” – zbiorowa mogiła ofiar rozstrzelanych w dniach 25 – 29 czerwca 1940 r przez niemieckich SS-manów. Teren ten ustalenia zmiany planu wskazują do objęcia ochroną konserwatorską.

Obszar objęty zmianą planu znajduje się w granicach terenu postulowanego do objęcia ochroną w ramach Parku Kulturowego Doliny Rzeki Kamiennej, stanowiącego formę dziedzictwa kulturowego Staropolskiego Okręgu Przemysłowego chroniącego przede wszystkim pozostałości średniowiecznego górnictwa i hutnictwa.

Ochrona na podstawie ustawy o ochronie przyrody

Cały obszar, objęty zmianą planu, znajduje się w granicach **Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu**. Aktualny przebieg granic, zasady ochrony oraz obowiązujące zakazy na terenie Obszaru wyznaczył Sejmik Województwa Świętokrzyskiego Uchwałą Nr XXXV/616/13 z dnia 23 września 2013 r.

W północnej części terenu zmiany planu, znajduje się **mający znaczenie dla Wspólnoty (TZW) obszar sieci ekologicznej Natura 2000 – „Lasy Skarżyskie”** o kodzie PLH260011, przyjęty

Decyzją Wykonawczą Komisji (UE) Nr 2015/2369 z dnia 26 listopada 2015 r.

W granicach zmiany planu, znajduje się **użytek ekologiczny: bagno** o Nr **U – 063** w rejestrze RDOŚ w Kielcach. Użytek zlokalizowany jest na terenach leśnych Leśnictwa Pogorzałe, w obrębie Skarżysko. Użytek ustanowiono Rozporządzeniem Wojewody Świętokrzyskiego Nr 19/2002 z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie uznania za użytki ekologiczne.

Ochrona zasobów wodnych

Obszar objęty zmianą planu położony jest na północ od Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 415 „Górna Kamienna”, w obszarze spływu wód powierzchniowych do zbiornika. Południowo – zachodni kraniec terenu opracowania znajduje się w zasięgu proponowanego obszaru ochronnego zbiornika, w podobszarze ochrony „B”. W granicach podobszaru „B”, jak i w granicach całego opracowania, ustalenia zmiany planu nie przewidują inwestycji podlegających zakazowi, wskazanych w projektowanych zasadach ochrony zbiornika Nr 415 „Górna Kamienna”. Realizacja ustaleń zmiany planu przewiduje kompleksową kanalizację sanitarną w obszarze, co zapewni właściwą i trwałą ochronę zasobów wód podziemnych.

Bezpośrednio w granicach zmiany planu znajduje się rzeka Bernatka w raz z jej niewielkimi dopływami. Ustalenia zmiany planu, tereny wód powierzchniowych przeznaczają do zachowania dla celów gospodarczych, krajobrazowych i rekreacyjnych. W granicach rzeki ustalenia dopuszczają realizację urządzeń i budowli związanych z ich utrzymaniem cieku oraz ochroną przeciwpowodziową. Wokół rzeki należy zapewnić dostęp do wody w ramach powszechnego korzystania z wód oraz na potrzeby wykonywania robót związanych z ich utrzymaniem. Uchwała zakazuje grodzenia nieruchomości przyległych do rzeki w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, zakaz nie dotyczy obrębów hodowlanych rybactwa śródlądowego.

Rzeka Bernatka zaczyna swój bieg w kompleksach leśnych i w granicach lasów przebiega jej główny nurt. W pobliżu terenów zabudowanych i przewidywanych do zabudowy znajduje się wyłącznie jeden z jej niewielkich prawobrzeżnych dopływów. Dzięki tak korzystnemu położeniu, wody rzeki Bernatki, wolne są od zanieczyszczeń pochodzących ze spływów powierzchniowych z terenów rolnych jak i od zanieczyszczeń, których źródłem mogą się stać ścieki sanitarne i wody opadowe pochodzące z terenów zainwestowanych, gdyż obecnie teren sołectwa Zagórze nie posiada istniejącej sieci kanalizacyjnej. Ustalenia zmiany planu przewidują odprowadzenie i oczyszczenie ścieków sanitarnych pochodzących z terenu całego sołectwa, więc nowe tereny zabudowy mieszkaniowej wielofunkcyjnej, planowane w granicach sołectwa, nie staną się przyczyną zagrożenia jakości wód powierzchniowych w rejonie opracowania.

Ochrona gruntów rolnych i leśnych

Teren lasów i gruntów leśnych, ustalenia przeznaczają do prowadzenia zrównoważonej gospodarki leśnej, zachowującej dotychczasowe funkcje lasów: gospodarczą, ochronną, klimatotwórczą, turystyczno – rekreacyjną, dydaktyczną i kulturową. Część terenów leśnych, stanowiących własność Lasów Państwowych, posiada status lasów wodochronnych, podlegające

szczegółnej ochronie przed zmianą sposobu użytkowania.

Część prywatnych terenów leśnych, przewidywanych ustaleniami zmiany planu pod zabudowę wielofunkcyjną i zabudowę jednorodzinną uzyskało zgodę (od Marszałka Województwa Świętokrzyskiego) na zmianę przeznaczenia terenów leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Dla części terenów objętych zmianą planu zgodę tę uzyskało już na etapie sporządzania aktualnie obowiązującego planu.

Niewielkie obszarowo tereny ustalenia zmiany planu przeznaczają do zalesienia. Tereny te stanowią grunty orne niskich klas bonitacyjnych i zostały wyznaczone w poprzedniej wersji planu. Niniejsza edycja zmiany planu usunęła zalesienia wyznaczone poprzednio na terenach łąk i pastwisk. Tereny planowane do zalesienia, nie stanowią cennych siedlisk nieleśnych. Część terenów planowanych do zalesienia, na skutek zaniechania użytkowania rolniczego, zaczęła już samoistnie porastać samosiewkami drzew i krzewów. Przeznaczenie tych terenów pod zalesienie spowoduje korzystny wzrost różnorodności biologicznej obszaru.

Tereny gruntów rolnych, ustalenia zmiany planu przeznaczają dla doskonalenia produkcji rolnej, sadowniczej i ogrodniczej oraz zachowania istniejącej zabudowy zagrodowej w granicach ich aktualnych działek. Tereny zieleni łąkowej i pastwisk, ustalenia zmiany planu chronią przed przed przeznaczeniem na cele nie związane z rolniczym użytkowaniem kośnym i wypasem zwierząt.

Korytarze ekologiczne. Kompleksy leśne, położone na północ od ul. Kopernika w Zagórzu, stanowią część Głównego Korytarza Południowo – Centralnego, obszaru Częstochowa – wschód.

W południowej, skrajnej części korytarza ekologicznego, przy ul. 29 Czerwca, znajdują się projektowane enklawy nowej zabudowy wielofunkcyjnej. Realizacja nowej zabudowy nie spowoduje ograniczenia drożności korytarza ekologicznego, stanowi jedynie niewielką lokalną przeszkodę, możliwą do ominięcia przez zwierzęta przez okoliczne tereny lasów, pól i łąk. Zabudowa mieszkaniowa nie stanowi istotnego źródła hałasu, mogącego w sposób szczególny odstraszać zwierzęta. Wyznaczenie powyższych terenów nie spowoduje utrudnień w swobodnym przepływie mas powietrza i wód. Na niniejszych terenach nie będzie prowadzona działalność gospodarcza i produkcyjna. W związku z powyższym, realizacja ustaleń niniejszej zmiany planu nie będzie istotnie oddziaływać na główny korytarz ekologiczny Częstochowa – wschód.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym i powiatowym, istotne z punktu widzenia niniejszego dokumentu, zostały w nim uwzględnione w całości.

Czynniki mogące pogorszyć stan środowiska objętego niniejszą analizą

Pobór wód. Obszar objęty zmianą planu przewiduje się zasilić w wodę z istniejących i projektowanych sieci wodociągowych, włączonych do wodociągu obsługującego teren sołectwa Zagórze. Obszar opracowania zasilany jest w wodę z ujęcia wody „Bugaj”, obsługującego miasto Skarżysko – Kamienną oraz miejscowości z gminy Bliżyn: Wołów, Bugaj, Brzeście i Zagórze.

Odprowadzanie ścieków. Docelowo, **ścieki sanitarno – bytowe** z obszaru zmiany planu, należy odprowadzić do projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej, pracującej w systemie grawitacyjno-pompowym lub niskociśnieniowym. Na okres przejściowy dopuszcza się stosowanie bezodpływowych zbiorników na ścieki sanitarne oraz przydomowych oczyszczalni ścieków. Ścieki sanitarne z obszaru gminy Bliżyn, kierowane będą za pomocą kanalizacji sanitarnej, do oczyszczalni ścieków, zrealizowanej w miejscowości Wojtyniów.

Docelowo, **wody opadowe i roztopowe** z części zabudowanej objętej zmianą planu, należy odprowadzić systemem projektowanej sieci kanalizacji deszczowej i po oczyszczeniu odprowadzić do odbiornika wód opadowych, zgodnie z warunkami określonymi przez zarządzającego siecią. Na okres przejściowy i z terenów nieutwardzonych ścieki deszczowe należy odprowadzić powierzchniowo.

Gromadzenie odpadów. Odpady komunalne należy gromadzić w indywidualnych pojemnikach lub kontenerach i wywozić na składowisko odpadów zgodnie z ustaleniami przyjętymi przez Gminę Bliżyn. W celu ograniczenia ilości wywożonych odpadów należy prowadzić segregację odpadów i odzysk surowców wtórnych.

Gazownictwo. Zaopatrzenie w gaz przewodowy terenu przewiduje się z istniejącego i projektowanego gazociągu średniego i/lub niskiego ciśnienia. Do czasu wybudowania sieci gazu przewodowego, uchwała dopuszcza korzystanie z gazu butlowego propan – butan.

Dla projektowanego przebiegu sieci gazowej średniego ciśnienia, obowiązuje strefa kontrolowana o szerokości pasa terenu – 1,0 m; dla gazociągu lokalizowanego w przecinkach leśnych lub w sąsiedztwie lasu należy zachować pas o szerokości – 2,0 m od osi gazociągu.

Ogrzewanie pomieszczeń. Zaopatrzenie w ciepło należy realizować w oparciu o indywidualne źródła ciepła. W celu ograniczenia uciążliwości dla środowiska wynikającej ze spalania paliw zmiana planu zaleca stosowanie paliw „ekologicznych”.

Zabudowa mieszkaniowa i usługowa wyznaczona w granicach zmiany planu:

Dla terenu tereny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej (RM.MN), uchwała ustala jako przeznaczenie podstawowe lokalizację zabudowy zagrodowej służącej zamieszkiwaniu, produkcji i obsłudze gospodarki rolniczej, sadowniczej, ogrodniczej i hodowlanej oraz zabudowy jednorodzinnej indywidualnej. Jako przeznaczenie dopuszczalne przewiduje lokalizację usług podstawowych usług rzemiosła, obsługi turystyki, agroturystyki, infrastruktury technicznej, garaży, parkingów, zieleni.

Dla terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), uchwała ustala jako przeznaczenie podstawowe, lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Jako przeznaczenie dopuszczalne, uchwała ustala lokalizację usług podstawowych, garaży i budynków gospodarczych, infrastruktury technicznej, parkingów, małej architektury, zieleni.

Dla terenu zabudowy mieszkaniowej, wielofunkcyjnej (MN.X), uchwała ustala jako przeznaczenie podstawowe lokalizację zabudowy mieszkaniowej: jednorodzinnej, rezydencyjnej, rekreacji indywidualnej. Jako przeznaczenie dopuszczalne uchwała dopuszcza lokalizację zabudowy zamieszkania zbiorowego t.j. hotel, motel, pensjonat, dom wypoczynkowy, schroniska itp, i usługowej

z zakresu opieki zdrowotnej, społecznej i socjalnej np. dom opieki dla osób starszych itp., garaży i budynków gospodarczych, infrastruktury technicznej, parkingów, małej architektury, infrastruktury rekreacyjnej, oczek wodnych, basenów, zieleni.

Dla terenu zabudowy usługowej (UH.UG.UI), uchwała ustala jako przeznaczenie podstawowe lokalizację budynków i obiektów z zakresu usług podstawowych, stanowiących centrum usługowo-rekreacyjne miejscowości. W granicach terenu uchwała nie przewiduje lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2 000 m².

Dla terenów zabudowy usługowej turystyki, sportu i rekreacji (UT.US.UI) uchwała ustala jako przeznaczenie podstawowe lokalizację obiektów mieszkaniowych i usługowych oraz urządzeń związanych z turystyką, sportem i rekreacją, wypoczynkiem oraz obsługą ruchu turystycznego. Jako przeznaczenie dopuszczalne, uchwała dopuszcza lokalizację komunikacji wewnętrznej, infrastruktury technicznej, parkingów, małej architektury, zieleni.

Dla terenów zabudowy uchwała ustala zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, określające m.in. dopuszczalne wysokość budynków, ilości kondygnacji, rodzaje pokryć dachowych, dopuszczalną kolorystykę, obowiązek zachowania istniejącej zieleni w projektach nowych obiektów. W zagospodarowaniu działek należy stosować nieprzekraczalne wskaźniki powierzchni zabudowy, intensywności zabudowy i minimalne powierzchnie biologicznie czynne, szczegółowo określone w uchwale. Uchwała wyznacza również zasady umieszczania reklam i innych oznaczeń informacyjnych.

Powyższe zasady umożliwią realizację zabudowy z poszanowaniem zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. Wyznaczone są właściwe parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, umożliwiające podkreślenie regionalnych walorów zabudowy oraz pełne zintegrowanie zabudowy z otaczającym krajobrazem.

Komunikacja samochodowa. Obsługę komunikacyjną terenu objętego zmianą planu, stanowi system dróg publicznych, zlokalizowanych w granicach opracowania jak i na jego obrzeżach.

Ustalenia zmiany planu, do rozbudowy przeznaczają następujące **istniejące drogi publiczne**:

- KDL.1 – odcinek drogi powiatowej 0444T relacji Wojtyniów – Brzeście – Gostków, fragment ul. Źródlanej i ul. Bukowej.
- KDL.2 – odcinek drogi powiatowej 0495T relacji Ubyszów – Brzask – Skarżysko-Kam.
- KDL.3 – odcinek drogi gminnej relacji Zagórze – Ubyszów, część ul. Wrzosowej, i Zagórze – Ubyszów I.
- KDD.1 – droga gminna, Zagórze przez wieś, ul. Południowa.
- KDD.2 – droga gminna, Zagórze I.
- KDD.3 – droga gminna, część ul. 29 Czerwca.
- KDD.4 – część drogi gminnej, relacji Zagórze – Ubyszów, część ul. Wrzosowej.
- KDD.5 – droga gminna, ul. Brzozowa.
- KDD.6 – droga gminna, ul. Jodłowa i ul. Grabowa.

Ustalenia zmiany planu **przewidują budowę** następujących nowych **dróg publicznych**:

- KDL.4 – odcinek drogi gminnej łączącej wieś Zagórze z drogą powiatową 0495T,
- KDD.7 – droga gminna, ul. Kopernika,
- KDD.8 – droga gminna,
- KDD.9 – droga gminna,
- KX – ciągi pieszo – jezdne.

Wskazane w zmianie planu propozycje ścieżek rowerowych należy lokalizować w liniach rozgraniczających tych dróg poza koroną drogi i ewentualnym rowem. W granicach terenów dróg, uchwała zakazuje realizacji obiektów budowlanych z wyjątkiem urządzeń technicznych dróg.

Odwodnienie dróg będzie realizowane poprzez system rowów odwadniających, przekrojów ulicznych, docelowo poprzez lokalną kanalizację deszczową. Uchwała dopuszcza, do czasu realizacji kanalizacji deszczowej, przejściowe odwodnienie ulic systemem rowów i ścieków.

Uchwała wyznacza nieprzekraczalne linie zabudowy dla budynków mieszkalnych i przeznaczonych na stały pobyt ludzi od poszczególnych dróg (ulic), szczegółowo opisane w tekście zmiany planu.

Emisja pól elektromagnetycznych. W granicach terenu objętego zmianą planu nie występują istniejące stacje bazowe telefonii komórkowej (wieże telefonii). Obszar planu znajduje się w zasięgu operatorów sieci telefonii komórkowej. Uchwała dopuszcza lokalizację nowych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, w tym sieci szerokopasmowej. Obiekty te, powinny być zharmonizowane z otoczeniem, w celu ochrony walorów krajobrazowych.

Teren objęty zmianą planu, zaopatrywany jest w energię elektryczną istniejącym układem linii napowietrznych 15 kV, poprzez system stacji transformatorowych 15/0,4 kV. Tereny przewidziane do uzupełnienia zabudowy, oraz nowe tereny budowlane, zasilane będą z istniejących układów elektroenergetycznych niskiego napięcia, a w razie konieczności wynikającej ze zwiększonego poboru mocy po ich przebudowie i dostosowaniu sieci do nowych potrzeb, lub budowie nowych stacji transformatorowych 15/0,4 kV. W celu poprawy walorów krajobrazowych terenu objętego opracowaniem, zasilanie w energię elektryczną osiedli zabudowy mieszkaniowej należy wykonać za pomocą kabla ziemnego niskiego napięcia.

Zmiana planu prowadzi do zakazu lokalizacji zabudowy mieszkaniowej, usługowej, gospodarczej i innej związanej ze stałym pobytom ludzi w odległości 7,5 m od osi linii 15 kV, po obu jej stronach, w granicach pasa technologicznego.

Hałas. W granicach opracowania nie znajdują się tereny działalności gospodarczej i przemysłowej, mogące być istotnym źródłem hałasu.

Wartości hałasu w granicach opracowania, zgodnie z uchwałą, nie powinny przekroczyć:

- dla zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej (RM.MN) jak dla terenów zabudowy zagrodowej;
- dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielofunkcyjnej (MN i MN.X) jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;

- dla terenów zabudowy usługowej i usługowej turystyki, sportu i rekreacji (UH.UG.UI i UT.US.UI) jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

W granicach zmiany planu, okresowo podwyższone poziomy hałasu, mogą występować jedynie chwilowo, lub okresowo, podczas wykonywania prac budowlanych. Obniżenie poziomu hałasu zapewni stosowanie wyłącznie sprawnych maszyn i urządzeń oraz nie prowadzenie prac budowlanych w porze nocnej.

Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu. Na omawianym terenie, w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, nie będą mogły powstać nowe tereny planowane do zabudowy. Natomiast, bez przeszkód, może być realizowana zabudowa wyznaczona ustaleniami aktualnie obowiązującego miejscowego planu, gdyż nie wszystkie działki planowane pod zabudowę są już wykorzystane na cele inwestycyjne.

Na części działek przeznaczonych pod zabudowę, a aktualnie jeszcze nie zabudowanych, zaniechano już użytkowania rolniczego i działki te zaczynają porastać samosiewami drzew i krzewów. Podobnie zarastają drzewami i krzewami działki posesji niezamieszkałych, opuszczonych, spotykanych w różnych częściach sołectwa.

W środowisku przyrodniczym na terenie opracowania będą zachodzić zmiany podobne zarówno przy braku realizacji projektowanego dokumentu jak i przy zrealizowaniu ustaleń zmiany planu. Różnica odczuwalna dla środowiska dotyczy jedynie terenów, które przy braku realizacji projektowanego dokumentu pozostaną w dotychczasowym użytkowaniu leśnym i rolniczym.

W granicach projektowanej zmiany planu **znalazły się przedsięwzięcia** określone w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, **mogące wymagać sporządzenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko**, należą do nich:

- instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne,
- ośrodki wypoczynkowe lub hotele, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: 0,5 ha,
- zabudowa mieszkaniowa wraz z infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: 2 ha,
- centra handlowe wraz z infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż: 0,5 ha,
- drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km,
- rurociągi wodociągowe magistralne,
- sieci kanalizacyjne o całkowitej długości przedsięwzięcia nie mniejszej niż 1 km,
- wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu.

Wpływ przewidywanych oddziaływań na obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody

Planowane zagospodarowanie obszaru **nie będzie oddziaływać na tereny pobliskich Parków Krajobrazowych**. W granicach zmiany planu nie przewiduje się lokalizacji zakładów produkcyjnych

lub działalności gospodarczej mogącej oddziaływać na obszary Parków Krajobrazowych. Planowana zabudowa mieszkaniowa i usługowa będzie realizowana z zapewnieniem właściwej gospodarki wodno-ściekowej oraz z zapewnieniem odbioru odpadów komunalnych, a do celów grzewczych zalecane jest stosowanie paliw ekologicznych.

Obszar opracowania w całości położony jest w granicach **Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu**. Ustalenia zmiany planu są zgodne z zasadami w zakresie czynnej ochrony ekosystemów wyznaczonymi w uchwale inicjującej powstanie Obszaru. Ustalenia:

- nie ingeruje w tereny dolin rzek i cieków wodnych,
- zachowują w niezmienionym charakterze śródleśne torfowiska i tereny podmokłe,
- zachowują bez zmian obszary Lasów Państwowych, wylesienia planowane są jedynie w części lasów, stanowiących własność prywatną,
- pozostawiają bez zmian północną i centralną część sołectwa Zagórze, stanowiącą część Korytarza Ekologicznego Południowo – Centralnego. Jedynie w południowej, przygranicznej części tego korytarza, przewidują niewielkie wylesienie i przeznaczenie tych działek pod zabudowę mieszkaniową,
- nie wpłyną na ochronę istniejących stanowisk chronionych siedlisk i gatunków roślin, zwierząt i grzybów, pozostawiają do dalszej ochrony ustanowione, formy ochrony przyrody.

Ustalenia zmiany planu **nie powodują celowego łamania zakazów obowiązujących w Obszarze**, wyznaczonych w uchwale inicjującej powstanie Konecko – Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Realizacja ustaleń, nie spowoduje celowego zabijania dziko występujących zwierząt. Wykonywanie prac budowlanych na poszczególnych działkach może jedynie okresowo powodować płoszenie niewielkich zwierząt. W celu ochrony zwierząt, wycinkę drzew i krzewów należy prowadzić poza okresem gniazdowania ptaków i rozrodu zwierząt żyjących w norach.

Ustalenia zmiany planu, potencjalnie mogą mieć wpływ na zadrzewienia i zakrzewienia porastające odłogowane grunty rolne, zajmujące część terenu przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową. Niektóre działki rolne oraz niektóre posesje, które aktualny plan przeznacza do zabudowy, a na których jeszcze nie zrealizowano budynków, zaczęły porastać samosiewy drzew i krzewów pospolitych, na skutek zaniechania koszenia lub uprawy niniejszych terenów. Ustalenia zmiany planu wyznaczają, dla wszystkich terenów górne wskaźniki powierzchni zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne. Wskaźniki te są wystarczające dla zachowania większości istniejących zadrzewień i zakrzewień obecnych na analizowanym terenie. Ewentualne fragmentaryczne redukcje zakrzewień będą mieć punktowy charakter wynikający z uporządkowania terenu dążącego do zachowania ładu przestrzennego w granicach planowanej inwestycji.

Realizacja lokalnych dróg publicznych oraz poszerzenia dróg, dostosowanie do docelowej kategorii, nie jest sprzeczna z zakazami obowiązującymi na tym terenie, gdyż wynika z potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz zapewnienia właściwej obsługi komunikacyjnej terenu zainwestowanego. W celu zminimalizowania wpływu realizacji dróg na walory widokowe na Obszarze, nowe i poszerzone drogi powinno się obsadzić drzewami.

Ustalenia zmiany planu nie przewidują dokonywania zmian stosunków wodnych, nie przewidują likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych. Dzięki zapewnieniu właściwej gospodarki wodno – ściekowej i odbioru odpadów komunalnych, tereny zainwestowane i przewidziane do zainwestowania ustaleniami niniejszej edycji zmiany planu nie pogorszą jakości wód w Obszarze.

Ustalenia zmiany planu zapewniają ochronę walorom krajobrazowo – widokowym terenu. Działania te wynikają z preferowania zabudowy nawiązującej charakterem do regionalnej tradycji, ujednolicania rodzajów projektów budowlanych sąsiadujących budynków, nakazu zachowania istniejącej zieleni lub opracowania projektu zieleni. Troska o krajobraz przejawia się także w preferowaniu doziemnych kabli elektroenergetycznych.

W granicach objętych zmianą planu **znajduje się jedna z enklaw mającego znaczenie dla Wspólnoty obszaru Natura 2000 „Lasy Skarżyskie”**. W granicach analizowanej enklawy, występują dwa chronione siedliska przyrodnicze:

- torfowiska przejściowe i trzęsawiska, zlokalizowane w granicach użytku ekologicznego, w dolinie rzeki Bernatki oraz
- zmiennowilgotne łąki trzęślicowe, zlokalizowane w dolinie rzeki Bernatki, tuż przy granicy z sołectwem Ubyszów.

Siedliska te znajdują się w granicach terenu stanowiącego własność Lasów Państwowych. Tereny te pozostają w niezmienionym, naturalnym charakterze, sprzyjającym zachowanie ich wartości przyrodniczych. W analizowane tereny ustalenia zmiany planu nie ingerują.

W granicach zmiany planu obowiązuje zakaz lokalizacji inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji dopuszczonych do realizacji ustaleniami niniejszego planu (takich jak: obszary zabudowy mieszkaniowej i usługowej oraz nowe drogi). Realizacja tych inwestycji w południowej części sołectwa nie będzie wywierała żadnego wpływu na podlegające ochronie siedliska przyrodnicze zlokalizowane w północnej części sołectwa Zagórze, a tym samym **nie będzie miała wpływu na mający znaczenie dla Wspólnoty obszary Natura 2000 „Lasy Skarżyskie”**.

Ustalenia zmiany planu **nie będą wywierać żadnego wpływu na użytek ekologiczny: bagno o Nr U 063 w rejestrze RDOŚ w Kielcach**. Użytek zlokalizowany jest na terenach leśnych Leśnictwa Pogorzałe, w dolinie rzeki Bernatki. Niniejszy teren, oraz jego otoczenie, ustalenia zmiany planu pozostawiają w dotychczasowym użytkowaniu leśnym i przewidują zmian dla tego terenu.

Z dokumentów, udostępnionych przez RDOŚ w Kielcach wynika, że w granicach analizowanej zmiany planu, w granicach obszaru Natura 2000 „Lasy Skarżyskie” stwierdzono występowanie dwóch chronionych siedlisk przyrodniczych, **na innych terenach nie stwierdzono występowania stanowisk chronionych roślin, zwierząt i grzybów, podlegających ochronie**.

Realizacja zabudowy mieszkaniowej wielofunkcyjnej, w granicach niektórych działek, może wymagać fragmentarycznych redukcji istniejących zadrzewień i zakrzewień, które zaczęły, jako samosiewy, porastać część terenu, po zaniechaniu jego rolniczego wykorzystywania. Zarośla te nie

stanowią cennej roślinności i częściowa ich wycinka nie spowoduje zaniku gatunków, a jedynie wpłynie na ograniczenie ilościowe populacji popularnie występujących w rejonie gatunków roślin.

Planowane zagospodarowanie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na gatunki zwierząt. Występujące gatunki zwierząt są szeroko rozpowszechnione w kraju i w regionie. Prowadzone prace budowlane mogą jedynie okresowo, podczas realizacji budynków, powodować chwilowe płoszenie zwierząt, na skutek hałasu powodowanego przez maszyn i urządzenia. Nie doprowadzi to jednak do migracji gatunków lub ich zaniku w rejonie opracowania. Realizacja ustaleń zmiany planu nie będzie miała istotnego wpływu na stan ich populacji. W celu ochrony gniazdujących ptaków, wycinkę drzew i krzewów należy prowadzić od 16 października do 28 lutego.

Załącznik graficzny do opracowywanej prognozy został wykonany na rysunku projektu zmiany planu, na którym za pomocą palety kolorystycznej przedstawiono wpływ projektowanego zagospodarowania obszaru zmiany planu, na stan środowiska w granicach opracowania. W wyniku analizy wyodrębniono:

- tereny projektowanego zagospodarowania, korzystne dla środowiska, oznaczone na rysunku prognozy kolorem zielonym,
- tereny projektowanego zagospodarowania, o stosunkowo małym oddziaływaniu na środowisko, oznaczone na rysunku prognozy kolorem żółtym,
- tereny projektowanego zagospodarowania, o potencjalnie niewielkim niekorzystnym oddziaływaniu na środowisko, oznaczone na rysunku prognozy kolorem pomarańczowym.

W granicach powyższych terenów wprowadzono kolorowe obwódki, na terenach obecnie niezabudowanych,

- w kolorze różowym – dla terenów projektowanego zagospodarowania wprowadzonych do niniejszej edycji zmiany planu, łącznie terenów tych (wraz z drogami) jest 45,81 ha;
- w kolorze brązowym – dla terenów projektowanego zagospodarowania przeniesionych z aktualnie obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze 1”, a dotychczas jeszcze nie zabudowanych, łącznie terenów tych jest 21,44 ha.

Przeprowadzono również **analizę tabelaryczną**, syntetyzującą wpływ poszczególnych elementów projektowanego zagospodarowania na elementy środowiska przyrodniczego obszaru sołectwa Zagórze.

W celu zminimalizowania wpływu ustaleń zmiany planu na środowisko przyrodnicze, nowe sposoby zagospodarowania terenu objętego zmianą planu, powinny spełniać zalecenia z zakresu ochrony środowiska, szczegółowo opisane w tekście niniejszej prognozy.

Dla rozwiązań zawartych w zmianie planu **nie określono rozwiązań alternatywnych**. Jediną alternatywą dla realizacji założeń zawartych w projektowanym dokumencie jest rezygnacja z części lub ze wszystkich wprowadzonych zmian i powrót do ustaleń obecnie obowiązującego planu miejscowego.

9. Literatura

1. Cywicki R., 2008, „Opracowanie ekofizjograficzne do zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Bliżyn”. Biuro Geologiczno-Fizjograficzne „Geo-Fiz” w Kielcach.
2. Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.
3. Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG.
4. Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny.
5. Gumiński R., 1948, „Próba wydzielenia dzielnic rolniczo – klimatycznych”, Przegląd Meteorologiczny i Hydrologiczny 1,1.
6. Helowicz J., 2016, „Opracowanie ekofizjograficzne do Zmiany Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zagórze” na obszarze gminy Bliżyn. Biuro Planowania Przestrzennego Związku Międzygminnego Spółka z o.o. w Kielcach.
7. Kleczkowski A., 1988, „Mapa obszarów Głównych Obszarów Wód Podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony”, Instytut Hydrogeologii i Hydrologii Inżynierskiej AGH w Krakowie.
8. Knapczyk R., 1996 r., „Dokumentacja określająca warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia stref ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Nr 415 „Górna Kamienna””, Przedsiębiorstwo Geologiczne w Kielcach, Ministerstwo Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.
9. Kondracki J., 2000, „Geografia regionalna Polski”, PWN, Warszawa.
10. Matuszkiewicz J. M., 2001, „Zespoły leśne Polski”, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa.
11. Okołowicz W., Martyn D., „Próba kompleksowej regionalizacji klimatu Polski”, Prace i Studia IGUW, Warszawa.
12. Piersiała H., 2016, „Opracowanie ekofizjograficzne do zmiany Nr 1 części zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Bliżyn 1” na obszarze gminy Bliżyn”. Biuro Planowania Przestrzennego Związku Międzygminnego Spółka z o.o. w Kielcach, ul. Paderewskiego 31, 25-004 Kielce.
13. Praca zbiorowa, 2014, „Bilans zasobów złóż kopalin w Polsce wg stanu na 31 XII 2013 r.”, Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa.
14. Praca zbiorowa (red.) Szuba M., 2002, „Linie i stacje elektroenergetyczne w środowisku człowieka”, Biuro Konsultingowo – Inżynierskie „EKO – MARK”, Wrocław.
15. Praca zbiorowa, 2014, „Opracowanie ekofizjograficzne do Zmiany Nr 2 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bliżyn, obejmującej teren

- udokumentowanego złoża piasków czwartorzędowych „Wołów” w miejscowości Wołów”. Biuro Planowania Przestrzennego Związku Międzygminnego Spółka z o.o. w Kielcach.
16. Praca zbiorowa, 2014, „Aneks do opracowania ekofizjograficznego do Zmiany Nr 2 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bliżyn, obejmującej teren udokumentowanego złoża piasków czwartorzędowych „Wołów” w miejscowości Wołów”. Biuro Planowania Przestrzennego Związku Międzygminnego Spółka z o.o. w Kielcach.
 17. Praca zbiorowa, 2010, „Opracowaniem ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Bliżyn, zmiany części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu sołectwa Brzeście oraz zmiany części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Gilów 1” na obszarze gminy Bliżyn”,. Związkowe Biuro Planowania Przestrzennego w Kielcach.
 18. Praca zbiorowa, 2004, „Studium dla obszarów nieobwałowanych narażonych na niebezpieczeństwo powodzi. Obszary zagrożenia powodziowego rzeka Kamienna”, opracowanie Małopolskiej Grupy Geodezyjno-Projektowej S.A. w Tarnowie na zlecenie RZGW w Warszawie, Urząd Gminy w Bliżynie, Bliżyn.
 19. Praca zbiorowa (red.) Zawadzki S., 1999, „Gleboznawstwo. Podręcznik dla studentów” PWRiL, Warszawa.
 20. Romer E., 1949, „Regiony klimatyczne Polski”, Prace Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, Wrocław.
 21. Wiktorowicz B., 2015 r., „Dodatek do dokumentacji hydrogeologicznej określającej warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia stref ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Nr 415 „Górna Kamienna” w związku z ustanowieniem obszarów ochronnych GZWP Nr 415 „Górna Kamienna”; Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie, Oddział Świętokrzyski w Kielcach ul. Zgody 21.